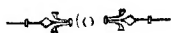

சனம் கி. பி. 1911.

சூராமாதகிரீப் புராணம்.

திருவாவதி நுரை

சித்திரத்து மஹாவித்துவான்

ஸ்ரீ மீனாட்சுசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

உருந்தது.

1911

மரு. வெ. இலங்கை மீனாட்சுசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

நெடுமலை மீனாட்சுசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்,

தூதராகிய மீனாட்சுசுந்தரம்

மீனாட்சுசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

மீனாட்சுசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

மீனாட்சுசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

மீனாட்சுசுந்தரம்

மீனாட்சுசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

மீனாட்சுசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

மீனாட்சுசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

1904

Copyright Registered.

மு க வு ளா .

சூனாமாநகரென்பது, பாண்டிவளநாட்டில், கிழக்கே வீரவனத்தையும், தெற்கே கோயிலூரையும், மேற்கே மயூரகிரியையும், வடக்கே திருமெய்யத்தையும் ஐவைந்து நாழிகைவழித் தூரத்தில் எல்லைநாகப்பெற்று இவற்றினிடையே விளங்குவதொரு புராதன சிவஸ்தலம்; இது சூனாக்குடி, சூனா, விசபாலயபுரமெனவும் வழங்கும்.

ஸ்தலவிநாயகமூர்த்திகள் இருவர்: (க) காட்சிவிநாயகர், (உ) சங்கரவிநாயகர்.

ஸ்வாமியின்திருநாமங்கள்: சங்கரநாதர், சுந்தரேசரென்பன.

அம்பிகையின்திருநாமங்கள்: பார்வதி=பார்ப்பதி, மீனாக்ஷி=சயமகணம்மையென்பன.

தீர்த்தங்கள்மூன்று: (க) சூரியதீர்த்தம், (உ) பொற்றாண்டலா, (ஈ) விஷ்ணுதீர்த்தம்.

ஸ்தலவிருக்ஷம் இரண்டு: (க) இலந்தை, (உ) கடம்பு.

வழிபட்டுப்பேறுபெற்றோர்கள்: சூரியன், சூரன், பொன்னான், சபாலயதேவன், சங்கப்புலவர்கள், திருமாலென்பவர்கள்.

இதைச்சார்ந்துள்ள சுப்பிரமணியஸ்தலங்கள் நான்கு: (க) திருவேலன்குடி, (உ) பலவானவர்குடி, (ஈ) ஆலத்திப்பட்டி, (ச) மாலைபிட்டான்.

மேற்கூறிய விசேடங்களுையுடையதும், மிகப் பழமையானதுமாகிய இந்தச் சூனாமாநகரின் புராணத்தை வடமொழிமுதலானிவிருந்து பெயர்த்துத் தமிழில் இனியசெய்யுள்நடையாக இயற்றியவர்கள், கவிஞர்பெருமானும் திருவாவடுகறை ஆதினத்து உறாவித்துவானுமாகிய திரிசிரபுரம் புரீ மீனாக்ஷிசந்தரம் பிள்ளையவர்கள்.

இந்நூலை அக்காலத்தில் ஆக்குவித்த பிரபு, காராக்குடி முருகெல. இலக்குமணச்சேட்டியாரவர்களுடைய புத்திரரும் பெருங்கொ

சூசீபத்திரம்.

பக்கம்.

ரடவுள வாழ்த்து	க
ஆக்குவித்தோர்...	சு
அவையடக்கம்	ரு
சிறப்புப்பாயிரம்	,,
திருநாட்டுப்படலம்	கூ
திருநகரப்படலம்	கசு
நைமிசவனப்படலம்...	உசு
சூரியன்பூசித்தபடலம்	கூ0
சூரன்பூசித்தபடலம்...	சு0
பொன்னானவிசயாலயதேவன் திருப்பணிப்படலம்	சுகூ
பொன்னானவிசயாலயதேவன் நிருத்ததரிசனஞ் செய்தபடலம்	கூஉ
சங்கப்புலவர் பூசித்தபடலம்	கூகூ
திருமால் பூசித்தபடலம்	எக
தலவிசேடப்படலம்	எரு
இந்நூலின் அரும்பதவுரை	எகூ

சூராமாதகர்ப் புராணம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

காட்கி விநாயகர்.

பூமேவு நெந்தமிழ்ச் சரசமொழி யிரண்டொன்று போன் றோர் தூணி, னுமேவு வகையுதித்த மடங்கல்பிறப் பிடத்திழிபு நாடி நாண, வெமேவு குஞ்சரமு மபடியும் கலப்பவுதித் துலக மெல்லார், தாமேவு விதப்பொலியுங் காட்சிமால களிற்றினிரு சரணஞ் சார்வாம். (க)

சங்கர விநாயகர்.

மருவுபெரும் போககொலா றொருங்கடை வான் பூசைபுரி மாண்பு வாய்க்கீதார், திருவுதர மனவிற்போ கருங்கிறோ வென்று விழி நெலுந்தா தாற்றிட, பொருவுதவிர் பேருதரத் தொப்பொலிந்து நாடபயனும புவனந தியார்க்குர, வெருவுதவிந தருமொரு சங்கரமால் களிற்றினை மீவி வாழ்வாம். (உ)

கந்தரேசர்.

பொன்பூத்த தாமரையிற் குடியானு நெடியானும் போற்றி யேத்த, வின்பூத்த கனிபடையாக் கடம்பினடி வசிப்பதினு மேற்ற மாக, மன்பூத்த நாற்பயனும் வடிங்கிறுங் கனிதுறுமும் வதரி நீழற், கொன்பூத்த பொலிவினமர் சுந்தரே சுரம்மலர்த்தாள் குறித்து வாழ்வாம். (ங)

கயங்கணம்மை. வேறு.

மயற்க ணம்மையும் வீழ்ந்துழ லேதுவாம் வுறிச்செலீஇ மா ழாந்து, செயற்க ணம்மைசற் றுயினு மஞ்ஞகை செய்தெவை யெ னும்வாயிற், பெயற்க ணம்மையு மெடுத்தினி தாண்டவள் பேர ருட் பெருமாட்டி, கயற்க ணம்மைபொற் பாததா மரைமூலர் கருத் திருத் துபுவாழ்வாம். (ச)

சபாநாயகர். வேறு.

சுடையமர் மடந லாரும் புயத்தமர் தரும ராவு
மிடையமர் புலியு மாட விடத்தமர் மடந லாரும்
புடையம ரராவு மற்றைப் புலியுங்கண் டிவப்ப வேதத்
தொடையமர் மன்று ளாதிஞ் சோதிதாட் கன்பு செய்வாம. (டு)

சீவகாமியம்மை.

கருங்சடல் கடுக்கு மேனிக் காகுத்தன் முதலா வுள்ள
பெருங்கட வுளரு மேனைப் பசுக்களும் பிறவிப் பாச
மொருங்கட வுன்ப மேவ வும்பர்நா யகன்செய் கூத்தா
மருங்கட லமுத நோக்கா லள்ளியுண் பவடாள் போற்றி. (சு)

தருணியுழிந்தி.

உணர்த்துத லுணர்ந லென்ன வுரைசெயோ ரிரண்ட னுள்ளு
முணர்த்துத றனதே மற்றை யுதுபசு வினதே யென்ப
துணர்ந்திட வொருநால் வர்க்கு மொருகல்லா னீழல் வைகி
யுணர்ந்திய வருள்சான் முற்று முணர்ந்தவாக் கன்பு செய்வாம.(எ)

வைரவக்கடவுள்.

விதித்திடு தொழிலி னானுங் காத்திடு விறலி னானு
துதித்திடு முதலி யாமன் முதலியா மெனத்துள் ளாது
பதித்திடு கடாலத் தோடி படர்பெருஞ் சூலந் தாங்கிது
திதித்திடு வடுகப புத்தேள் சேவடி சென்னி சேர்ப்பாம. (அ)

காட்கி விநாயகர்.

சூலமறை யெடுத்ததுக கூறுங் குறிகுணங் கடந்து மேலோ
வலமுறக் கருத லாய்மானமுங் கடந்தி யாரு
கிலவுநாற் பயனு மெய்த கிறைந்தொளிர் மதியடி கீறறுக
கலமுடிக்க கருணைக் காட்சிக் களி மறினைக் கருததுள் வைப்பாம.

முருகக்கடவுள்.

தரைபுக லெழுத்தே யீற்றிற் சார்தர வொருவாய் பாட்டி
னுரையமை படையுந் தெய்வ லுந்தியுந் கொடியுந் தாங்கி
வரைமுதற் பகைகண் மாய்த்து மன்னுயி ரனைத்துங் காக்கும்
வினாகெழு கடப்பந் தண்டார் வித்தகற் கடிமை செய்வாம (க0)

தருநந்திதேவர்.

மன்னிய கரவல் பூண்டு மறைமுடிப் பெருமான் சேவை
முன்னிய புறத்து நல்கி முழுபெருங் குரவு பூண்டு

துன்னிய வகத்து நல்கிச் சூரன்முத் திரையுந் தாங்கு
மின்னிய செங்கை யண்ணல் விரைமலர்ப் பாதம் போற்றி, (கக)

அகத்தியமுனிவர்.

அறவினை யாதெ னிற்கொல் லாமையென் பதற்கு மாறா
மறவினை புரிவா தாவி வில்வல னுயிரை மாட்டி
யறவினை கோற ளானு மமையுமென் றகிலந் தேற்றி
மறவினை கடிந்த தெய்வ முனிவனை வணக்கஞ் செய்வாம். (கஉ)

நீருளானசம்பந்தழித்தி நாயனார்.

ஆனெனப் பட்ட பெண்ணை யடங்கலும் பெண்ணே யாக,
மான்னைச் சமைத்தா னென்றும் பெண்ணென்றும் வழங்கா வெ
ன்பு, நான்னைப் பொலிபெண் னாகப் பாடிய நாவ லோன் பொன்,
வினைனப் பொலியும் பூந்தான் விடாதுத திருத்து வாமே. (கங)

நீருளவுக்கரசநாயனார். வேறு.

கொண்ட விரகந் குலைத்தவர்கள் யாரும் பாவக் குழிசியாய்க்
கண்ட பிறடபெல் லார்துணைந்து கவன்று வருத்திக் கடையாகக்
கொண்ட விரதந் குலைத்தவாச் சிவபுன் னியக்கொள் கலமாகிக்
கண்ட பவங்கள் களைந்துமுத லானார் கழலுட் சுருதிபிவாம். (கச)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

ஓங்கு பலநாள் விடாதுதொடர்ச் துண்டை செலுத்திக் கூனி
மீர்த்த, வாங்கு சிலைக்கை யிராமனு ளா மாழார் தகலா நாணடையக்,
கோங்கு முலைமா தொருத்திபு ளஞ் சிறிது நோக்கிக் கூனி பிரகத,
வீங்கு புனல்குழ் நாவலுாப பெருமான் பாதம் விழைந்தபெயாம்.

நீருவந்தூரர். வேறு.

ஆக்குவித தோலுஞ் செய்யு ளுணியுடைந் தலைவன் றுணுந்
துக்குமுற் றெழுது வேலுஞ் சொடபொருள் விரிகின் றேனுந்
தேக்குபன் மறைக ளானுந் தெளிநரா வெருவனையா
பாக்குவாய் மலரும் வாது ஓராதுள பரசி வாழ்வாம். (கசு)

சண்டேசுரநாயனார். வேறு.

நீரம்புதூற் கேள்வியி னிகழ்த னக்குமாத
திரம்பிதா வாயினுந் சினந்து திரைதொரி
வரம்பில்பல் னுயிராக்கெலாம் பிதாம ருங்கினு
தரம்புகப புருந்தசேய் சரண்புகுந்துமே. (கௌ)

அறுபத்துவீ. வேறு.

அளவி நீமை யடைந்தவென் னுள்ளத்து

மளவில் பேரரு ளாலவை மாற்றிய

யளவில் சீர்த்தி யறுபத்து மூவரு

மளவில் காத்தி னொரு மமாவேர.

(சஅ)

பஞ்சாக்கிரதேவிகர். வேறு.

ஒருமல வலியு மிருவினைச் செயலு ளுவகை மாயையி னுறை
பபு, மருவுநாத் கதியு மைந்தவத தைகரும வயம்பதி மறுவருகத
திறனும, வெருவெழு பிறப்பு மாவடு துறையின் மேவிய குருநமச்
சிவாய, னிருமல ரடிசா ரடியவ ரடையா ரேனைய ரேனையெரா
வறியேம்.

(கசு)

அப்பலவாணதேவிகர்.

அம்பல வாண தேவனோ டமாவுற றுவதி துறையிடத் தருங்குர்

நம்பல மான நமச்சிவா பன்கா ணலமலி சுபபிர மணிய

வும்பனோ டமர்வுட றருணனி சொடிக்து முததம னம்பல வாணன்

செம்பது மத்தா வவனறரும் யாமே சீரியா மேனையா யாவேர. ()

மம்மைதீவதேவிகர்.

குணமா நகரிற் றுலங்கவற் றிருக்குஞ் சுந்தரே சுரன்றுனைத்
தெழுந்த, வானாயா தரிகுங் குவிமுலை கயமாண் மடந்தைமற
தீவாபணி புரிவோ, பாவாமம பங்குஞ் சிவாலய தருமப பணி
பல சிந்தையிற் செய்வா, ரானாயா யினுமற் றவாநமைப் புர
ப்பா ரெற்றைககு மவனாயேந் தென்ப்பாம்.

(உஉ)

ஆகுவித்தோர்.

முகைமுறுக் குடைந்து நடவுகொப் புளிக்கு முண்டகத தடம
புடை யுறிததுத், தகைகெழு வானுசால் குணாயம் பதியிற் றவல
ரும் வதரிநன் னீழ, னையையர் சிபபி னுடும்வீற் றிருக்கு நலங்
கெழு சுந்தரப் பெருநாவ, டகைதவி தெய்வ மான்மிய மென்னப
பகர்தரு பெருவ — மொழியை.

(க)

மொழிபெயர்த் தெதிததுத் தமிழினம் பாடி முடித்திட வேண்
மொ லென்று, கழிமகிழ்சிறப்பக் காரையம் பதிவாழ் கனமிகு வணி
கர்தங் குலத்தோன், பொழிபெருஞ் சீர்த்தி புனையிலக் குமணப
புண்ணியன் புரிதவத துதித்தோன், வழிவழி யறமே பயின்றிடு
நலத்தான் மழையெனப் பொழிகா தலத்தான்.

(உ)

வளரொளி யனைய தளிப்பணி சிறப்பின் மல்குறப் புதுக்கிய வள்ளல், கிளர்மணித் தடந்தோட் கிருட்டின மகிபன் கெழுத்கு சிரத்தையிற் கேடபத், தளர்வகன் றரிய தவம்பல வியற்றிச் சார்த ருஞ் சிவபத மெளித்த, விரார்தபப புகுவா மென்பதுட் கருதி வீருப பமிக் குவரத்திட லுற்றேன். (க)

அவையடக்கம்.

ஒழிலரும் பெருமை யாயிரத தெட்டென் றுணைத்திடு மண்ட முற் றளித்த, கழிவவிச் சூரன் புரிந்த பூசனைபோற் காசினி நாட் டிலோர் சித்தாரா, பொழிபுகழ விசயா லயனெனு மொருவன் புரிந்தபூ சனையுங் கொள பெருமான், பழிதபு வலியோர் பாடல்போ லெளியென் பாடலுங் கொளவது வுக்கால். (க)

குலமதி லுத்தித் சூனாயம் பதியான் குளிரமு நொழுக்கு வெண் பிறையு, நலமணி விநல் சரவுடவெங் கொலைய நவிறநி வி முமா தரித்தோன், பலருமென் பாடல் குணங்குணங் குற்றங் குற்றாய் பருவிடு மேனா, நிலவுமிக் முன்று மொதுவிலக் காரு நிகழ்ததுமுற் காட்டினு லவற்றெக். (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

தொடுகட லுலக மேத்துஞ் சூனாயம் பதிப்புராணம் வலிவறு தமிழா ம சொரமுன் வயங்குபல் கலையுர் தோந்தோன் கொடுவினை சூழிச் சூர் தெய்வக் குளிர்சிரா மலையில் வாழ்வோ னடுகிலை யமைமி னுடசி சுந்தர நாவலோனே. (க)

வேறு.

சூரையம் பதிமான் மியத்தை மீனாட்சி சுந்தர நாவலன் பா டிக், கானாயம் பதிவாழ் கிருட்டின மகிபன் கருத்தாற வேண்டலா லடைந்த, சீனான் குத்தித் கழனியம் பதிவாழ் சிதர்பர தேசிகள் வியப்ப, வேனான் குத்தித் கயற்கண டிருமுன் னிருந்தரங் கேற்றி னன் மாதோ. (உ)

ஆகத் திருவிருத்தம் உஅ.

திருநாட்டுப்படலம்.

கார ளாவிய பூங்குழற் கயற்கண ளோமி
நீர ளாவிய சடைமுடிச் சுந்தர கிமலன்
பேர ளாவிய சருணையிற் பொலிபெருஞ் சூரை
பூர ளாவிய பாண்டிநாட் டணிசில வுரைப்பாம். (க)

ஆல வாய்திரு வாப்பனா ரணியிரா மேசங்
கோல மார்திருச் சுழியல்புத் தூர்கொடுந் குன்றஞ்
சீல மார்திருக் கோயிலூர் முதற்பல செறிந்து
ஞால மார்புகழ் படைத்தது பாண்டிநன் னாமி. (உ)

பலத்தின் மிக்கது நெருங்கிவாழ் பஞ்சுடிப் பரப்பாங்
குலத்தின் மிக்கது திடைசெய் தாரிமகை குறைத்தோன்
வலத்தின் மிக்கது கொடுபரித் திடப்பொலி மாண்பார்
நலத்தின் மிக்கது பெரும்புகழ்ப் பாண்டிநன் னாமி. (ஈ)

பிறைவி ராவிய சடைமுடிச் சுந்தரப் பெருமான்
கறைவி ராவிய வாஸ்கொடு பகையறக் கடிந்து
துறைவி ராவிய மனுநெறி செலுத்திடத் தொகுசீர்
நறைவிராவிய தரத்தது பாண்டிநன் னாமி. (சு)

மிக்க வான்பொரு ளாதலின் யாவரும் விழையத்
தக்க தாய்ச்சிறு கேடுஞ்சா ராவினை வுடைத்தாய்த்
தொக்க செல்வருங் கலைஞருந் துவன்றிடப் பட்டி
நக்க மேன்மையிற் பெர்லிவது பாண்டிநன் னாமி. (ரு)

மழைவளம்.

வான மாகிய மூல்லையிற் பிடாமலர்ந் தென்னக்
கான வெண்புயல் படர்ந்திருங் கருங்கட லடைந்து
பேன வார்புனல் குடித்துடன் கறுத்தன பிறங்கத்
தானமெங்கணும் பூவைபூத் தனவெனச் சாற்ற. (ஊ)

சுறுத்த மாமுகில் பொதியமால் வளையடை காட்சி
பொறுத்த வாள்வலி விருத்திரம் குடைந்தஞ் ருற்று
வெறுத்த வானவர் சூழாத்தொடு மிந்திரன் மேன்மை
பொறுத்த மாதவன் பாற்சர ணடைந்தது போலும். (௭)

விரும்பு மாமுகில் மிளிர்கடித தீன்றிடு காட்சி
யரும்பு பேரருண் முனிவரன் கடலறல் குடித்துச்
சுரும்பு மூசுதார் விருத்திரம் றோற்றிடத் துள்ளிப்
பொரும்புண் வச்சிரம் புரந்தரன் விதித்தது பொருவும். (௮)

முற்று கொண்டலோர் சிலைவளைத துரறிய முழக்க
மெற்று தெண்டிணை வெளிப்படு விருத்திர னென்பான்
பற்று வெஞ்சிலை வளைத்தெதிர் பகைவனைப் பாராச்
செறறு வெஞ்சினத் தொடுமுழங் கியதிறஞ் சிவணும். (௯)

எங்கள் வாழ்வெனு மாதவன் பொதியமுற் மெழிவி
யங்கள் வார்தொடை வேந்தனு ணையின்மழை பொழித
றிங்கள் சூடிய சுந்தர நாயகன் சேர்த்தார்
தங்கள் பாலருள் பொழிவதே போன்றது சாற்றின். (௧௦)

திருந்து சுந்தர நாயகன் செய்யகோல் செலுத்தப்
பொருந்து பாண்டிநா டடங்கலுங் குளிர்செயும் பொருட்டு
வருந்து தீர்வெளிக் கங்கைமா மலயத்தை மருவி
யிருந்து கீழிறங் குகைபொருட மருவியாற் றட்டம். (௧௧)

ஆளவில் செம்மணி யுடன்விரா யிழியும்வெள் ளருவி
பிளவி லேனைய பறம்பெலாம் வெல்பிர தாபங்
களவில் வான்மமிழ் தோன்றுமீ ரிவையுறக் கலந்து
வளவில் வீசிய மலயநின் மெழுவது மாணும், (௧௨)

முற்று சுந்தனங் குங்குமங் காரகின் முதலா
மற்றுமுள்ளன விரையெலா மகழந்துவா ரருவி
பற்றுசெந்தமிழ் மணங்குலா மிவ்வயிற் படர்த்து
சுற்று முள்ளன மிகையெனத் தொலைப்பது துணையும். (௧௩)

முடிதொ டுத்திழி யருவிநேர் மொய்த்தசெங் காததன்
கடியு டைப்பொருள் பலவுநீ வாருபு கழித

னொடிசி மப்பல வென்றுது றுயிரங் கைகள்
வடிப ருப்பத மெடுத்திமேற் றகைப்பது மாணம். (கச)

கருவி மாமுகி விடையறா தெழுந்து நீர் கால
விருவி யாபுன முதலிய வி - மெலா மீண்டி
மருவி மிக்கெழு முழுக்குடன் வயின்வயிற் றிரண்ட
வருவி பாய்தலிற் பெருகுவ பொருகையா மம்ம. (கரு)

வேறு.

கரைமுழு துடையத் தாக்கிக் கரையிரு பாலு முள்ள
வினாமலர் த தருக்கண் முற்றும் வேர ப் பறித்துச் சாய்த்துக்
சூனாகட லதகி கீண்டு கொஞ்சற் வேறு கொட்பத
தினாயெறிந் தார்த்துப் பொங்குத் தெண்புனற் பொருகைமாதோ.

ஓகிகால் பலவி னுள்ளு மொருங்குபோ யிருபாலுள்ள
நாடுபே ரேரி யெல்லா ருரல்கொ லெனச் சைத்துப்
பாடிசா லிடத்தஞ் சென்று பர்த்ததெம போல்வா ருய்ய
வேந்தா னெதிரே செல்ல வீரத்தையா நதிரீர் வெள்ளம். (கஎ)

முன்னிய கழனி வாயின் முதற்பெருந் தலங்க ளொல்லா
மன்னிப் வாராவிச் செல்லு மதூர்தி யொருபாற் பொங்கித்
துன்னிய வேரி யோடை தொகுமலாத தடங்க ளொல்லா
மின்னிய நிறைதத் தெங்குட வெள்ளம் பென்ன மாதோ. (கஆ)

வரையிட முழுதும் வெள்ள மண்டிய கான மாய
தரையிட முழுதும் வெள்ளந் தடங்கிடங் கோடை வாய்க்கா
னிரையிட முழுதும் வெள்ள நெட்டிலைத் தாழைபூந்த
திரையிட முழுதும் வெள்ள மாயின தேங்கி மாதோ. (கக)

மருதம்.

பாங்குத் திவிவா ரெங்கும் பணியுருட் டிவிவா ரெங்கும்
விசிதரு பலால மிட்டு மீதுமண் சொரிவா ரெங்கு
முரியநீர் போது மாலென் றோகினைப் பெயர்ப்பா ரெங்கு
மரியவித் தொழிலின் மூண்டா ரலர்ப்பனை மருத மாக்கள். (உ௦)

பொதவழிச் செல்கை மாற்றிப் புந்தியைக் குறியி னுய்க்கு
செறியுடை யற்கு ரென்ன ரெட்டிடைப் பாதி மாற்றி

யெறிதீனா யலைக்கும் வெள்ள மியைமத கூடி சென்று
செறிவய லகத்துப் பாய்ச்சிச் செய்தொழிற் றலைசின் றுரே. (௨௧)

புயலெலாங் கடனீ ருண்டு பொழிந்திட வழிந்து பொங்கிக்
கயலெலா முகண்டு தாவக் கால்வழிப் புகுந்த வெள்ளம்
வயலெலா நிறைப்பு நோக்கி வரைவிலா வுலகை பூத்துச்
செயலெலாம் வல்ல மள்ள ருமுதொழில் செய்வான் புக்கார். (௨௨)

கருகிரும் பணைய கோட்டுக் கடாப்பிடா நுகங்கி டத்தித
திருகுதீ ரேர்க்கா னுப்பட் சேர்ததுவன் பாசம வீக்கி
யொருகைவன் மேழி பற்ற வொருகையின் முட்கோல் வாங்கிப்
பெருகிய களிப்பு மேன்மேற் பிறங்கிட வுழுவா ரானார். (௨௩)

பார்நடத் தாதி நன்னூல் பயின்றிட வுதிப்பா னோர்காற்
மேர்நடத் தருணன் வெள்கத தெற்கிருந் துதக்கி னுய்ததுங்
கார்நடத் துழவர் மேல்பாற் கழிந்துமுற் றிசையி னுய்தது
மேர்நடத் திவிவர் புல்லென் றிசைப்பவை யாவுந் தீர. (௨௪)

கால்வலிக் கருங்க டாவுங் கையெயித் தோச்சு தண்டும்
பால்படப் பிணிக்கும் வெய்ய பாசமு முடைய ராகி
மேல்வலித் தெழுவன் காலர் மேவிடிற் பழன மெங்குந்
சால்புடைச் சிறுபுல் லாதி தணததலோர் வியப்பாங் கொல்லோ. (௨௫)

உண்டிடு மருந்தின் சார மாதிரி முடலிற் றங்கிக்
கண்டிடு பயனே செய்தல் கண்டிவன் மள்ளர் மேன்மேற்
கொண்டிடு மெருக்கா னுதி குலவுறு தழைகள் பல்ல
மண்டிடு செறுவுள் ளிட்டுச் சாரந்தங் கிடவாஞ் சிப்பார். (௨௬)

குழைதரு வயலுட் பைம்புல் குழைத்துரீள் வார்பின்மேலால்
விழைதரப் பொலிவ தோர்ந்து வித்தென வமாந்து நீர்வா
முழைதரு வாழ்க்கையொட்டோ மெனச்சினற் தொழிப்பா போலத்
தழைதரு கங்க ரீந்தவ் வரம்பின்மேற் சாரச் செய்தார். (௨௭)

பரம்பின்மே லிவரந்து பாசம் பற்றியிக் கிறுமாப் பெய்தி
நிரம்புற நடத்துவார்க ணெடுவலிப் பாசம் பற்றி
னுரம்பி மிறுமாப் பெய்த லொருவியப் பன்றே யேற்றத்
தரம்பரின் றுறு மன்ன துறுதற்கோர் தடையுண் டாங்கொல்.

மழைபொழி தலைமை யானு மருதநன் னிலத்துக் காவல்
விழைதரு தலைமை யானும் வேள்விநா யகன்றாள் போற்றித்
தழைதர வயல்க ளென்று சாற்றிநென் முனைகள் வாரிக்
குழைதரு சேற்றின் மேலால் விசினார் குலவு மள்ளர். (௨௯)

எண்ணிய முனைகள் வித்தி யாத்திமிங் கலங்க னீரைக்
கண்ணிய பின்னாட் டாழ்ந்த மடைவழி கவிழ்த்த லோடு
மண்ணிய வெண்மை தீர்ந்து பசுமையே யாய நீர்போய்
மண்ணிய விளர்ப்பு மேவு முகிலோடு மாறுற் றென்ன. (௩0)

செறிதவ முயன்று பெற்ற சேயினை வளர்ப்பார் போலு
மறிவறக் கேட்ட பாடஞ் சிந்தித்து வளர்ப்பார் போலும்
வெறிமதுக் களிகூர் மளளர் மென்புனல் பாய்த்தி நாளாங்
குறிபெற வளர்க்க வம்மா வளர்த்தன குலவு பைங்கூட். (௩௧)

கனாதரு கழகப் பள்ளிக் கணக்கர்நூல் விருத்தி யாகப்
புனாதரு தானம் பேர்த்து வைக்குமா சிரியர் போல
வுனாதரு பைங்கூ டெல்லா மோங்குபு விருத்தி யாக
வனாதரு பழன மெங்கும் பெயர்த்தனர் நகிவார் மள்ளர். (௩௨)

வெள்ளிய தாய்நீ ருண்டு மேகங்கள் பசுத்த லோடுந்
தள்ளிய வெழுந்த சண்ட மாருதம் பொருவப பைங்கூழ்
வெள்ளிய தாய்நீ ருண்டு பசந்தெழு வீறு முற்றுந்
தள்ளிய முளைத்த வம்மா தாமரை யாதி பலல. (௩௩)

களைகளை பருவ நோக்கி மள்ளர்கள் களைவா னேவ
வளைகளை யொதுக்கிக் கூந்தல் புரிகொடு விரிந்து கட்டிக்
தளைகளை யுடைக்க லிங்கந் திரைத்தளை தருஞெண் டாதி
யளைகளை யுழ்ப்பு குந்தா ராற்றுக்கா லாட்டி மாறே. (௩௪)

பொருவருங் குவளை கொன்றார் புண்டரீ கங்கள் கொன்றார்
பருவர வாம்பல் கொன்றார் படர்ந்தவுந் பலமுங் கொன்றார்
வெருவர வனிச்சுங் கொன்றார் மிடைந்தகோ கங்கங் கொன்றார்
மருவல ரென்று வந்தால் விடுவரோ மாய்க்கப் புக்கார். (௩௫)

காவிடை யமருஞ் சாயற் களிமயி லணைய மாதர்
நோவிடை யுறுத தேற்றார் நோக்குற வயலு லாவித

தாவிடை யடியு முமன் மிதிப்பர்தன் மலரைத் தள்ளிப்
பூவிடை மிதிப்ப தல்லால் வேறென்று பொருத்த மாமோ. (௩௬)

கொண்டலங் கூந்தன் மாதர் குனிந்தனர் களையும் போது
முண்டக மலர்கண் மேன்மேன் முகத்துற மோதா நிற்குந்
தண்டலி லரும்பி ரண்டு தனத்தினும் புடையா நிற்கும்
விண்டவ ரெதிர்த காலை விடுவரோ மெலிய ரேனும். (௩௭)

முகமுத லுறுப்புப் போல மொய்குழற் கரிய வாட்கட்
சுகமொழிக் கடைசி மாதர் முலையையு மறையா தோன்ற
நிகழர னிந்த மீன்ற வரும்புநேர் பொலித னேக்கி
மிகவவற் றொடுபோர் செய்வான் வெளிப்படுத தினர்போன் தம்மா.

கடைக்குல மகளிர் கையாற் களைந்தெறி கமல ராசி
மடைச்செழுந் குலைமேல் வீழ்ந்து வாடின சருகு மாய
வுடைத்திரு னொதுக்கும் வெய்யோன் கமலமே லோங்கு காதல்
படைத்தவ னென்று கூறு மொழிபழு துடைய தம்மா. (௩௯)

நிறைபுனல் வயலி னூடே நிலவுறப் பயில்வா ரேனுங்
கறைகெழு வேற்கட் செவ்வாய்க் கடைசியர் முகத்து வேர்வை
யுறையெழுந் தனக்கன் பாய கமலத்தை யொறுத்த னேக்கி
யறைகதிர் வெதுப்பத் தோன்றுங் காரிய மளாய தென்ன. (௪௦)

கயிரவங் கஞ்சமெல்லாங் கருங்குழ லுழந்தி மார்கைப்
பயினகப் படைக டாக்கப் படிமிசைச் சாய்ந்து வீழ்ந்த
வுயர்நகப் படைமுன் னுற்ற லுய்வது முண்டு கொல்லோ
பெயர்வரு மாம்ப லோடு பிறங்குதா மலையு மாதோ. (௪௧)

அடர்பல களையு மிவ்வா றுற்றுக்கா லாட்டி மார்க
ளிடர்தபக் களைந்து தத்த மிருக்கையிற் புக்க பின்பு
படர்பிணி மிடியி லாநுண் மதியினன் பயின்ற கல்வி
சுடர்வது பொருவ வெங்கும் பனைத்தன தொக்க பைங்கூழ். (௪௨)

ஒள்ளிய நாற்றங் காலென் றுறாபிறப் பிடத்து நின்றும்
வள்ளிய நகிகா லென்னு மணமகன் கிரகம் புக்கு
நள்ளிய பைங்கூ ழென்னு நங்கையர் குவளை யாதி
யுள்ளிய களைக ளென்னு முறுபிணி யொழிந்தா ராகி. (௪௩)

சொற்றிமி மள்ள ரென்னுந் தோழியர் நறுநீ ரென்னப்
பற்றிமி முணவு நல்கப் பாதமென் வாயா லுண்டி
செற்றிமி பருவம் வாய்த்துச் செழுவி யகால மென்னு
முற்றிமி கணவற் புல்லி யுறுபெருங் கருப்பம் வாய்ந்து. (சச)

காலம்வந் தடிப்ப னீன்ற கதிரெனுங் குழவி யெல்லாஞ்
சாலவும் வான மாய செவிலிதண் மதிய மென்னுங்
கோலமென் முலையி னின்று கொழித்திமி கிரண மென்னும
பாலவா யுண்டு தேக்கிப் பணைத்தன பண்ணை யெங்கும். (சரு)

பெருங்கதிர் விளைந்த தோர்ந்து பிறைபுரை யிரும்பு வாங்கி
யொருங்குபல் களமர் புக்காங் கொய்யென வரிந்து சாய்த்து
நெருங்குற விசித்துக் கட்டி நெடுங்களந் தலைக்கொண் டிற்று
மருங்குபல் வகாக னென்ன வானுறப் பலபோர் செய்வார். (சசு)

போரெலாம் புலியிற் சாய்த்துப் பொருவலித் திண்டோண் மள்ளர்
காரெலாந் திரண்டா லன்ன கருங்கடாப் பிணையல் செய்து
பாரெலாம் வியக்கு மாறு மிதிப்பித்துப் பலாலம் வேறு
நாரெலாம் புரிநெல் வேறு செய்தனர் நலங்கு லாவ. (சசு)

பரவுவைப் பொடியி னோடு பதடியுங் கழிந்து போக
விரவுமென் காலிற் றூற்றி வெற்பெனக் குவித்தல் செய்து
கரவுசற் றேனு மின்னூர்க் காணித்தெய் வதமுன் னாக
வுரவுசெய் பலவு முள்ள முவப்புற வினிது நல்கி. (சசு)

இறையவன் கடமை தீர்த்தாங் கெஞ்சிய தளவு கண்டு
நிறைபெரும் பண்டி யேற்றி நெடுநில நெளிய வுய்த்துக்
குறையறு மனையிற் சேர்த்துக் கூடிக ணிரப்பி யார்க்கு
முறையுளி நல்கி யுண்ணுங் குடிகளே மொய்த்த வெங்கும். (சசு)

கந்தியுந் தெங்கு மிஞ்சி மஞ்சளங் கதித்து நாளு
முந்திய மருத்த தென்ன மொழிந்தனம் பாண்டி நாட்டி
நந்திய மற்றை நான்கு நவீன்றவை யொன்றோ டொன்று
சந்திசெய் தமைந்து மேய மயக்கமுந் தன்னஞ் சொல்வாம். (ரு0)

குறிஞ்சி. வேறு.

திண்மை வேடுவ ரிதைதொறுஞ் செந்தினை வித்தி
வெண்மை யாரரு விப்புனல் பாய்த்துபு விளைத்துக்

கண்மை சால்கொடிச் சியரொடு கலந்துவா ழிடமாய்
வண்மை மேயது சந்தகின் மணிபெருங் குறிஞ்சி. (நுக)

பழுக்கச் சுட்டபொற் றகடெனப் பொலிபலாச் சுளைதே
னெழுக்க வார்ந்திசும் புற்றிநிங் கொடிச்சிய ருறுபுண்
முழுக்க வோப்புவா னெறிகவண் மணியவண் மொய்த்தவ
வழுக்கன் மாற்றி வளத்தது மாண்புடைக் குறிஞ்சி. (நுஉ)

முல்லை.

குருந்து கொன்றைகா யாமுதற் பஹருக் குழுமித
திருந்து பாற்குடஞ் சுட்டுகள் கன்றெடுமிஞ் சிவணப்
பொருந்து மெள்வர காதிய னிளைதரப பொலியு
முருந்து வெண்ணகை யாய்ச்சியர் பயில்வன முல்லை. (நுக)

கொன்றை வேயங்குழ லூதுவர் கோவலர் மறக்குந்
கன்றை யான்களுந் தணந்தவர் காமவெங் கனலா
மொன்றை மேவுவர் மணந்தவ ரோகையங் கடலா
நன்றை மேவுவர் நலங்கொளித் தகையது முல்லை (நுக)

நெய்தல்.

அலைக டற்றலைத் திமில்விடு முழக்கமு மித்து
வலைவி சித்தெறி முழக்கமும் வலையிடைப் படுநீ
னுலைத ரக்கவார் தீர்த்திடு முழக்கமு மொருங்கு
குலைமி சைச்செறி முழக்கமுங் குலவுவ நெய்தல். (நுந)

கோட்டி வால்வளை யுயிர்த்திடு முத்தமுங் குறித்து
மாட்டி மீன்பல பாய்தலாற் புன்னையின் மருவாச்
சூட்டி நீளருப் பினங்களும் வேற்றுமை தொலையக்
காட்டி நீள்பெரு வளத்தது கருங்கழி நெய்தல். (நுக)

பாலை.

சாந்து நாறிய கொங்கையர் மகிழ்நதைத் தணவார்
காந்து நீளதர் கடப்புழி நல்குவ கனிபே
ரீந்து நல்குவ பாடல மலரிதஞ் செய்வ
வேந்து பஞ்சகோங் குருத்துமா ருதிரும் பாலை. (நுக)

வறிய கூவலொண் புனலிலா திருப்பது மதித்து
நறிய பாடல மலர்மது நிறைத்திடு நாமஞ்
செறிய வாவயிற் பயிலுவர் சிலைவலி மறவ
ரறிய மேவுவர் சொற்றியு மவாவியப் பாலே.

(ந௮)

நீணையக்கம்.

வரையின் வாயினு விழிதரு மதுவழங்க் கான
நீராயி னுன்சொரி கீரமு நெடியகா லோடைத்
தரையின் மாங்கனிச் சாறுமோர் தடையற வோடித்
திரையின் வாய்ப்புகூஉ வகற்றுவ தேங்குவ ரொருசார.

(ந௯)

மருவு பாண்டிநன் னுட்டம னாந்திணை வளமு
மொருவு றுதெவ ருரைப்பவர் யாமெவ னுரைத்தாம
வெருவு தீர்தரச் சுந்தர நாயகன் மேவும்
பொருவில் சூராயம் பதிவளத் தினுஞ்சில புகல்வாம.

(௯௦)

திருநாட்பேட்டலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் ௮௮.

திருநகரப்படலம்.

அலங்குற மாளிகை யடர்க்கும் பல்பிணி
விலங்குற மாமறை விதிய னைத்துநன்
நிலங்குற வறமெலா மெற்றை ஞான்றினுந்
துலங்குற வொளிர்வது சூராமாநகர்.

(௧)

பூனினிற் றுமரை போலும் பூததொளிர்
காவினிற் கற்பகம் போலுங் கண்ணிய
தேவினிற் சிவபிரான் போலு மூர்கனிற்
சோவினிற் பொலிவளச் சூராமாநகர்.

(௨)

பன்மலர் துவன்றிய காவும் பாங்கரி
னென்மலர் பழனமு நிரம்பு கீரதாய்

முன்மல ரோடையு மொய்த்துச் சூழ்தரு
சோன்மலர் வளத்தது சூரை மாநகர்.

(ங)

அடியவர் மகிழ்தர வருளும வெள்ளிடைக்
கொடியவர் மகிழ்ந்தமர் கோல மேயது
படியவர் புகழ்ந்தடை படிய தங்கையிற்
றெடியவர் பயில்பெருஞ் சூரை மாநகர்.

(ச)

மன்னிய சிவபிரான் வதரி நீழலை
முன்னிய மாதவா முயற வத்தது
மின்னிய வமரரும் விரும்பு மேன்மையிற்
றுன்னிய வளத்தது சூரை மாநகர்.

(ரு)

வயல் சோலை முதலியன.

விளைதரு பழனமும் விரும்பு சோலையுங்
களைதரு மலர்பல கவின்ற பொய்கையு
மளைதரு மெய்யுடை யாரைப் பேரறம்
வளைதரு திறமென வளைந்து மல்குமே.

(சு)

முன்னநம் மினத்தினு னொன்று முத்திசேர்ந்
தின்னலம் பெறவரு ளிறைவன் தேமென
நன்னல முறப்பணை நாளு மேவுவ
பின்னமில் பீலியிற் பிளிறு நாளாயே.

(எ)

தம்மினத் தொன்றுமுன் பகைமை சார்ந்ததா
லம்மமற் றதுதவிர் தருளவி ராவுவான்
செம்மலர்ப் பணைதொறுஞ் செறிந்த மைந்தெனக்
கொம்மெனச் சூழுவ குரண்ட ராசியே

(அ)

முன்புநா னைக்கருண் முதல்வ னமமையுந்
துன்புதீர்த் தருளுமென் றாய்ந்து சூழ்வபோ
லன்புமே வகன்பணை யகதது மற்றுள
நன்புள்யா வையுங்குழீஇ நலக்க மேவுமே.

(ஈ)

மருவுவண் சூரைசூழ் வயங்கு சோலையின்
பொருவரும் பெருவளம் புகுந்து ரோக்கு றார்

வெருவுகற் பகத்தையே வியந்து பேசுவா
ரிருமையு நோக்குறி னியம்பு வார்கொலோ. (௧௦)

தடாகம்.

செய்யதா மரைமுகஞ் சிறந்த வுற்பல
மையவாம் விழியரக் காம்பல் வாய்மல
னாயநல் வள்ளைகா தாக நாடொறும்
வெய்யதீர் தடாகமெல் னியல்வி ளங்குமே. (௧௧)

தம்மியற் பெயர்முதற் சார்ந்த கண்ணுடை
யம்மைநன் கமர்தல மாத லான்மகிழ்
விம்மநன் கெழுந்துதாம் விதத்தின் வாவியுட்
செம்மைசேர் கயல்பல தாவுஞ் சீரவே. (௧௨)

அலர்மிசை வதிதரு மன்னம் பாலுக
ஞலர்தலில் கயலவாய்ப் பற்றி யுண்ணுவ
மலர்சிறு முயற்சியின் மருவி நாடொறும்
புலர்தலில் பயனுகர் புண்ணி யத்தர்போல். (௧௩)

பரவுதன் கூறெனப் பட்ட நாவலர்
விரவிடங் கலைமகள் விழைந்து சார்ந்தெனக்
கரணிலம் போருக மலரிற் காமரா
தரவுட னோதிந் தங்கு மென்பவே. (௧௪)

மருவுநங் காதலன் மாணப் பூசிததுப்
பொருவரு வரம்பெறு புரியி தாமெனக்
கருதியுண் மகிழ்தல்போற் காமர் தாமரை
வெருவற மலர்த்துநீர் நிலைவி ளங்குமே. (௧௫)

புளையற் வுற்பலம் பூத்த வாவியிற்
றியையெழு கஞ்சமேற் செறிந்த வால்வளை
களையெறி காளிந்தி நதியிற் கஞ்சமேல்
வரைமகள் வளையுறு வளந்தெ ரிக்குமே. (௧௬)

தினையெறி தரளம்வெள் வளையிற செம்மைசால்
வினையெறி தாமரை மலரின் மேவுவ

திருநகரப் படலம்.

கள்

குராயெறி பாற்கட லுயிர்த்த கொள்கைசால்
புராயெறி யிருநிதிப் பொலிவு காட்டுமே.

(௧௭)

சூரியன் பூசனை தொடங்கிச் செய்தவச்
சீரிய நகரிடைப் பிறையுஞ் சேர்த்துநன்
காரிய பூசனை யாற்றச் சேறல்போ
லோரியல் வெள்வளை குலைக்க னூருமே.

(௧௮)

வள்ளிய சங்கநா வலரொ ருங்குள்
முள்ளிய வொருநி யோதி விட்டவன்
மெள்ளிய புகழெனத் தெளிந்த நீர்க்கரை
வெள்ளிய வளைமணி விராய்க்கி டக்குமே.

(௧௯)

வெய்ப்பதே நெழுக்குபு விராவி வண்மிணசு
செய்யதா மரைபல செறியப் பூத்துல
சூய்யவார் தடத்திடை யுறத்த மைத்திதி
மையநா யகன்கரை யமரின் வாட்டமென்.

(௨௦)

மன்னுபங் கயந்தொறும் வண்டு முக்குவ
வுன்னுதன் பகைமனை யென்ப தோர்ந்திரு
மின்னுபல் லுருக்கொடு துவைத்தல் போலுமாற்
பன்னுதே னுகலமும் பான்மை போலுமே.

(௨௧)

புறநகர்வளம்.

யானைகள்.

சலசல மும்மதம் பொழிந்து தாழ்மணி
கலகல வொலித்திடக் களிநு லாவரும்
பலபல வரைகளும் பரந்த கால்பெறாஉ
வுலர்தவி லருவியோ மிலாய தென்னவே

(௨௨)

படாகரி யெனப்படும பழையா வண்கவுட்
குடநிறை கடாமெனக் கூறுங் கள்ளினை
யடர்கறை யடிச்சுவ டாங்க லத்துவார்த்
துடல்பல வனிகளாங் களியர்க் கூட்டுப.

(௨௩)

தந்தைகள்.

கால்பல வுருக்கொடு கால்க ணன்கொடு
சால்புறத் திரிந்தெனச் சலிக்கும் வாம்பரி
நூல்பல வுணர்ந்தவர் நுனித்துக் கூறிய
பால்படு மிலக்கணந் தெரித்த பண்பினே. (௨௪)

வாதலு ரடிகளுக் காக வையமுற்
றாதரஞ் செயப்பிரா னமைத்த வாம்பரி
போதர லுற்றது போற்றுஞ் குணவாழ்
மேதகு பரிக்குமு னிற்றல் வெள்கியே. (௨௫)

தேர்கள்.

பாதல மடித்தலங் காணப் பைம்பொன்செய்
மீதல முடித்தலங் காணமேதகு
பூதல மிசைச்செலும் பொன்செய் தேர்பல
காதலங் கதிருஞ்செய் காட்சி சான்றவே. (௨௬)

கடும்பரி யீரிரு கால்வ யத்தவா
யடும்பரி வகன்றதே ரலங்கு றப்புணர்
திடும்பரி கால்களீ ரிரண்டுஞ் செல்வன
படும்பரி கார்த்தபின் படரி ரும்புபோல். (௨௭)

வீரர்கள்.

விழித்தகண் ணிமைத்திடார் வேலெ திரப்பினு
மொழித்திடா ருயிர்சுமந் துழன்று மானத்தை
யிழித்திடார் கன்னிலைத் திலங்கு வீரரைப
பழித்திடா வினையர்கல் லூரி யும்பல. (௨௮)

இப்புணோர் கொடுங்கணை யிப்பு ணோரயி
லிப்புணோர் கழுக்கடை யிப்பு ணோவசி
யிப்புணோர் மால்களிற் றுலவை யெஃகமோ
ரிப்புணென் றுறநிறத் தெறித்துக் காட்டுவார். (௨௯)

ஆயுதமுதலியன இயற்றுவோர்.

அத்திர சத்திர மாதிரியாயவு
மத்திகை கடுங்கடி வாளங் கிம்புரி

மொய்த்தகூ விரங்கி காதி முற்றவு
மெய்த்திடா தியற்றுந் நிருக்கை மஸ்குமே.

(ஈ0)

அகநகர்வளம்.

அகழி. வேறு.

ஒங்கு சுந்தர நாயக னுறைதலா லாங்கு
வாங்கு தெண்கட லேழுமன் னியதிற் மதித்து
வீங்கு நீர்ப்பெரும் புறக்க ளன் மேதகு விருப்பி
னீங்கு மேவிய தென்னலா மிஞ்சித் துகரி.

(ஈக)

மதில்.

தன்னைச் சூழ்தரு கதிரவன் பூசித்த தானர்
தன்னைக் காதலி னோக்குவான் பற்பல சயிலர்
தன்னைப் போற்றிடப் பொலிவரை சார்ந்துசூழ்ந் தென்னக்
தன்னைப் போலிலாத் தடமதில் சூழ்ந்தொளிர் தகைத்தே.

மாளிகைகள்.

இரவு மேஷுவெண் கதிரினைச் சுண்ணஞ்செய் தெமித்துப்
பரவு மாறுபூ சியதெனப் பயில்குடை தீற்றிக்
கரவு தீரதுண் டொழில்பல னெழுநீர் தமைத்த
வுரவு மாளிகை மீப்பயி லுவழுகி லொருங்கு.

(ஈஈ)

கோட்டி னூறுமக் குழைத்துமேற் பூசுசெய் குன்ற
மாட்டு மாபதி தங்குதல் கதிரவன் மலநோய்
வீட்டு பூசனை புரிந்ததே மென்றுளம் விழைந்து
நாட்டு தானும்பு சிக்கவர் திறுத்ததே நயக்கும்.

(ஈச)

வான ளாவிய மாடமேற் றுகிற்கொடி மரம்போயக்
கான ளாவிய கற்பகக் கிளையொயிற் கலப்ப
ஐன ளாவிய வச்சிரப் படையினு னொழுகுந்
தேன ளாவிய மலரிலா தென்னெனத் தேர்வான்.

(ஈந)

வீதிகள்.

கருநெ மிங்கண ஞடலிற் பறத்தெறி கலனும்
பொருவி லாமலர் மாலையுங் குப்பையாய்ப் பொலியு

தெருவின் மேவுவோ ரொதுங்குபு பயப்பயச் சேறன்
மருவு வாருயி ஞுற்றினை யஞ்சமா தவர்போல். (௩௯)

கடைவீதிகள்.

மேக மண்டலந் தோய்தரக் காவணம் விரித்துப்
பூக முங்குலைக் கதலியும் வேழமும் பொருததி
மோக நன்குறக் குளிர்புனன் முற்றவுந் தெளித்துப்
போக வைப்பென வாவண வீதிகள் பொலிவ. (௩௯)

கட்டு மாலையும் பூக்களுங் காயொமி கனியு
மட்டு ஞுதபன் முதிரையு டணங்கமழ் சாந்தும
பட்டு வர்க்கமும் பன்மணிக் கலன்களும் பிறவு
மெட்டு மாதிரங் களுவனியப் புறநிலைந் திருப்ப. (௩௯)

விரும்பு மைம்பொறி நுகர்பல போகமும் வெறுப்ப
வரும்பு மாவணப் பொலிவினைத் தெனவெ ப பரிது
சுரும்பு மாலிகைச் சூரனைத் தியதிந் துணிந்து
பெரும்பல் போகமுந் தொக்கென நாடொறும் பிறங்கும். (40)

செஞ்சு டர்ப்பிரா னடைந்தருச் சித்தது தெரிந்தே
யெஞ்சு மற்றுள கோள்களுந் தொழப்புகுந் தென்ன
மஞ்சு துஞ்சிய நிவந்தெழு மாடமா ளிகைமேல்
யிஞ்சு பன்னிறச் சிகரங்க டனித்தனி விளங்கும். (௪0)

பரந்தையத்தேரு.

வைய மாகிய கடலிடை வரிவிழி யாய
வெய்ய வார்வலை வீசிபா டவரெனு மீன்க
கோய கைப்படுத் தன்னவர் கைப்பொரு ளாய
கொய்ய வார்தசை பறித்துண்மா தர்கடெருக் குலவும். (௪௧)

ஆட லாற்சிலர் யாழெடுத் தமுதுகுத் தென்னப்
பாட லாற்சிலர் படாமுலை யமுந்தமார் பணைத்துக்
கூட லாற்சிலர் கொவ்வைவா யூறன்மிக் கருததி
நீடலாற்சிலர் மயங்குற நிகழ்த்திவாழ்ந் திடுவார். (௪௨)

வேளாளர்வீதி.

தூய தூயகங் காகுலத துதிததவர் துகளின்
ஞாய வாய்மைய ரொப்புர வாற்றுதம் கஞ்சார்
பாய சீர்த்தியர் பண்புற வுழுதொழில் பயின்று
மேய வாழ்க்கையர் வீதியு மாயிடை விளங்கும். (௧௬)

வருவி ருந்துப சரிததலாம் தம்பசி மாற்றார்
பொருவில் கேள்வியா சிவராச்சனை நாடொறும் புரிவார்
வெருவி லாதுப காரமே விழைந்திடு மேலோர்
மருவு வார்தெருப பெருவாம் யாவரே வகுப்பார். (௧௭)

வணிகர்வீதி.

நிறைபெ ரும்பொரு ளுடைமையிற் தனதனே நிகர்வார்
மறையெ னுமபடி மலைதரா மொழிபயில் வல்லார்
கறைய றுஞ்சிவ தருமமே பொருளொனக் காழும்
றுறைம கிழ்ச்சியி னீட்டுவா ரிருக்கையு மொருசார். (௧௮)

வெருளும் வன்சொலி லாதவர் மேதக வயலார்
பொருளுந் தம்பொருள் போனினைந் தாக்கமே புரிவா
ரருளு மம்பிகா பதியடிக கன்புசற் தகலார்
மருளுஞ் செய்கையில் வணிகர்தம் வளஞ்சொ லும் வரைத்தோ.

அரசர்வீதி.

திருந்து செய்யகோ ளுடைவிச யாலய தேவன்
பொருந்து பல்கினை துவன்றிய பொற்பினிற் பொலிவ
மருந்து கொண்டினும் வாழ்க்கையர் வாழுமூர் மயங்கா
திருந்து வாழ்தர நிவந்தன வரசர்வா ழிலலம். (௧௯)

எங்கு மல்கிய துணங்கற லெடுத்தவாய்ப் பெய்து
பொங்கு செஞ்சுடர் விடுமணி பொலிந்துவாள் வேந்தர்
தங்குமானிகை விளங்கலா லந்நகர் தணவாக்
கொங்கு மல்குநா ரமரரு ரெனப்படுங் குறிக்கின். (௨௦)

மறையவரீவீதி.

அங்க மாறுநன் குணந்தவ ரருமறை யாளர்
பங்க மேவுற வாய்மையர் பசவுடம் பழிபுதுத

துங்க மேவிய பதிகழல் சார்பெருந் துணிவோர்
தங்கள் வாழ்மண வீதியு மொருபுறந் தயங்கும்.

(௪௯)

மறைமு முக்கமும் வானரை யவிகொள விளிக்ரு
நிறைமு முக்கமும் தொழுபவர்க் காசிக ணிரப்புந்
துறைமு முக்கமும் பரமதத் தொடர்பறக் களைவா
னறைமு முக்கமும் பெருகு வவையர்வாழ் வீதி.

(௫௦)

ஆதிசைவர்மாளிகைகள்.

பூதி கண்மணி வாஞ்சையர் பரார்த்தமும் போற்று
நீதி வாழ்க்கைய ராகம நெறிமுழு துணர்ந்தோர்
காதி மும்மலங் கண்ணுத லடிநிழல் கலக்கு
மாதி சைவர்வா ழிருக்கையும் பொலிதரு மாங்கண்.

(௫௧)

அன்னசத்திரம்.

விருப்பு மேவர யாவரும் விழைந்துண முல்லை
யருப்பு நேருநல் லடிசிலும் பொன்னிற மமைந்த
பருப்பும் பாகுங்குய்க் கருணையுஞ் சிற்றுணுப் பலவு
மிருப்பு வாய்ந்தசத் திரங்களு மாவயி நிலகும்.

(௫௨)

தண்ணீர்ப்பந்தர்.

பேணி யாலவா யமைத்தெனச் சுந்தரப் பெருமான்
காணி யாயவிவ் விடத்தினுங் கலந்தமைத் தென்ன
நாணி வெய்யவன் வெப்பறப் பெருங்குளிர் நலஞ்செய்
பாணி மேவிய பந்தரும் பொலியுமோர் பாங்கர்.

(௫௩)

சைவமுனிவர்மடங்கீள்.

தாத மார்க்கமுன் னாயநான் மார்க்கமுஞ் சமைந்தா
ரோத மார்க்கமென் னுள்ளன யாவையு மொழிந்தார்
நாத மார்க்கமே லொன்றியொன் றுநிலை நயந்த
போத மார்க்கர்வாழ் திரு மடங் களும்பல பொலிவ.

(௫௪)

நீருக்கோயில்.

இன்ன பல்வளத் திருமட முதலிய வெவையு
மன்ன நார்ப்பண்விற் றிருப்பது பேரருள் வலிசா

லன்ன மென்னடை யங்கயற் கண்ணியோ டனைத்துஞ்
சொன்ன நாயகன் மகிழ்ந்தமர் சுடர்மணிக் கோயில். (௫௫)

போற்றமரை.

வருந்து பல்லுயிர்ப் பவப்பிணி தீர்க்குநன் மருந்தாய்ப்
பொருந்து பற்பல பூமுதல் வளத்தொடும் பொலியு
முருந்து வெண்ணகை யொருபுறச் சுந்தரர் முன்பு
திருந்து நன்மையின் விளங்குபொற் றுமரைத் தீர்த்தம். (௫௬)

திருக்கோபுரம்.

கிலவு பொன்முடிச் கண்ணிறைந் தவனெனு நெடியோன்
குலவு சந்திதி முன்கரங் குவித்துநின் மென்னக்
கலவு பொன்னணி முடிமிசைத் துகிற்கொடி கவின
வுலவு வானொடு நின்றிடு மோங்குகோ புரமே. (௫௭)

நீருமதில்.

பகைவி ராயுருச் சிதைந்தசோ மூன்றுமுட் படர்ந்து
நகைவி ராவுமோ ருருக்கொடு நலமுறச் சூழ்ந்து
தகைவி ராவுமா நின்றதை பென்னலாந் தணவா
முகைவி ராவுபூங் கொன்றையான் றளிமுதன் மதிலே. (௫௮)

விமானங்கள்.

மாறு கொண்டசோ வங்நன மருவுதன் மதித்து
வீறுகொண்டபொன் மேருவுஞ் சேயொளி வேணி
யாறு கொண்டவற் குதவிசெய் பாக்கவண் மருவிக்
கூறு கொண்டிருந் தெனப்பல விமானங்கள் குலவும். (௫௯)

அன்றி யுந்தொழு தேத்திய கதிரவனரற்கு
மொன்று பல்லுல குயிர்த்ததா யாகிய வுமைக்கு
நன்று தண்ணிய வருக்கொடு கிழல்செயு நலம்போ
லென்று மொண்கதிர் பரப்புல விமானமோ ரிரண்டும். (௬௦)

இலந்தைவிருகடிம்.

புரிந்து நீழன்மாத் திரஞ்செயுங் கடம்புபோ லாது
பரிந்து நீழலும் படர்சுவைக் கனிகளு முதவித்

தெரிந்து தீங்கனி தெவ்வுவா னடைதரு தெவ்வு
மிரிந்து போருகண் டகமுங்கொண் டிலகுமோர் வதரி. (சுக)

எண்ணில் பல்கினை மலிகடம் படியில்வீற் றிருப்போன்
மண்ணி லத்தகு வதரிநன் னீழலு மருவல்
கண்ணு மின்சுவைக் கற்பகத் தும்பெருக் கனிக
எண்ணு கிற்றலி னவைகவ ராசைகூர் தன்றோ. (சுஉ)

மற்ற வீசேடங்கள்.

மறைமு ழுக்கமு மாகம மெனப்பி மாநூற்
றுறைமு ழுக்கமுங் குடமுழா முதலிய தொக்காங்
கறைமு ழுக்கமு நால்வர்வாய்ப் பாட்டொலி யறையு
நிறைமு ழுக்கமு மெழுகடன் முழக்கென நிமிரும். (சுக)

சூழு வார்களு மரகர கரவெனை துதித்துத்
தாழு வார்களுந் தடங்கண் றிறைத்திரு வினையும்
போழு வார்களுந் புகர்மலந் கழிப்பியா னந்தத்
தாழு வார்களு மளவில ராவயி னம்மா. (சுச)

இன்ன பல்வள மலிந்தபொன் னாலயத் தெங்கள்
கன்ன லஞ்சுவை கனிந்தசொற் கயற்களு ளோரி
மன்ன மேனமு முணர்தராச் சுந்தர வமலன்
றுன்ன வீற்றிருந் தாருயிர்க் கின்னருள் சுரக்கும். (சுரு)

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.,

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௫௩.

நைமிசவனப்படலம்.

வலனுயா மாதவா வைகுதற் கிடமாயப
பலனுயர் கங்கையம் படுகரை யகத்திற்
குலனுயர் தருப்பல குழுவவுற் றிருக்கு
நலனுயர் பெரும்புகழ் நைமிசக் கானம். (க)

மாங்கனி களுமுயர் வருக்கைக ளீன்ற
தேங்கனி களும்விரி தலைச்செழுங் கதலி
யாங்கனி களுமதி னயிறலிற் கற்பந்
தூங்கனி களுமறந் தனர்சுக முனிவர். (௨)

சிங்ஃழம் புானையுஞ் சினங்கெழு புலியும்
பங்கமில் கலையுமவெம் பணியுமொண் மயிலும்
பொங்குவெம் பகையறப் பொலிதலின் முதல்வன்
றிங்களு மரவமுஞ் செறிசடை வனமே. (௩)

கற்பகம் பொலிதரு கடவுளா பலரு
மற்பக முறவவிக் கணைவரிந் கறவோ
பொறபமர் கனவினு மதுபுரிந் திலரேற்
சொற்பயி விதன்வளஞ் சொல்லவெண் மையதோ. (௪)

செஞ்சடை மாதவர் திருமலர் செறிந்து
மஞ்சடை வாவியின் வயங்குட னனைப்ப
பிஞ்சடை தருக்குலம் பெய்மது மழையிற்
றஞ்சடை மாக்குலந் தம்முடன னைப்ப. (௫)

கோதமில் பேரருட் குழிசிய ராய
மாதவர் மேனியை மறைத்தல்வெண் பொடியே
மேதகப் பயிறரும் விலங்குடன் மறைத்தல்
சீதன் நறுமலர் செறிந்தவொண் பொடியே. (௬)

பிறைபுரை மருப்புடைப் பெருங்குரல் வேழக்
கறையடி மிதிப்பதக் கானக மலரே
மறையுணர் முனிவரர் மலரடி மிதிப்ப
தறைமதன் விடுசர மாயபன் மலரே. (௭)

பாயவன் மரம்பல பயிலும்வ் வனம்பூ
மேயவ னுருக்கொடு விள்ளுவ செருந்தி
மாயவ னுருக்கொடு மல்குவ காயா
தூயவ னுருக்கொடு சுடர்வன விதழி. (௮)

மாதவர் செஞ்சடை வளைதர யாத்தூர்
பாதவ நிழற்சிவம் படர்ந்திணி திருப்பார்

மேதகு மவர்சடை வீழ்தர வகத்திப
போதவிர் பிறைச்சடைப் புனிதனை நிகர்வார். (௯)

உறுவர ரருகுறு முழைச்சிறு கன்றை
மறுவறு மொருகநர் தாங்குவர் மகிழ்ந்தே
யறுபகை யறுபகை யாக்கிய வவர்மின்
பெறுவது தெரிந்துமுன் பழகுபெற் றிமைபோல். (௧௦)

இத்தகு நைமிசத் தினிதுறை தருவா
ருத்தம வெள்ளிய நீறுடல் வயக்கிப்
பத்தியிற் கண்மணி பற்பல பூண்டி
புத்தியி னைந்தெழுத் தெண்ணுபு பொலிவார். (௧௧)

எழுகடல் பொங்கி யெழுந்து பரம்ப
முழுமலை பேர்த்து முழங்கு கொடுங்கால்
கெழுதரு மேனுவ்கி லேசமொன் றில்லா
வழுவறு தங்கண்ம நைந்தி மாறார். (௧௨)

முனைத்தெழு காமமு துபல குறறம்
வளைத்தெழு மாறும எத்திட நல்கா
தனைத்தெழு பந்தம றுத்துயர் சால்பிற்
றினைத்தெழு வாரரு டேக்கிய நீரார் (௧௩)

மாலய னாதியர் வாழ்க்கையு மெண்ணா
காலனி சுப்பமொ ழிந்தக ருததார்
சீலமு ருக்கொட மர்ந்தன சீரா
ரோலம றைத்தலை யுள்ளது தேர்வார். (௧௪)

இருவினை யின்பய னின்பொடு துன்ப
மருவி னுடற்குள் தென்றும் திப்பார்
கருவறு மாறுக தித்தவு பாய
மொருசிவ மாக்கதை வாஞ்சையென் றுள்வாா. (௧௫)

வேறு.

புலத்தியன் றுருவாசன் புலகன்வே தாரணியன்
வலத்தியல் சுகனாணி மாண்டவி யன்சங்க

னலத்தமை சுனப்புச்ச னூரத னகுவுகிட்டன்
குலத்துயர் சமவர்த்தன் குணமலி மதுப்பிரியன். (௧௬)

சம்புதம் பரன்சிரன் சவுநகன் சமதங்கி
யமபுவி புகழ்கார்க்க னகத்தியன் காசிபன்சீர்
நம்பிரா வதன்கிருது நாடிய புகழ்ப்பிருகு
வம்பிலுத் தாலகன்கோ சிகனுயா மாதேசன். (௧௭)

கண்ணுவன் வாமதேவன் காததியா யனனாதி
யெண்ணரு முனிவரரு பீண்டினர் நறுங்கொன்றைக்
கண்ணிப னுள்பெறுவான் கரிசுறு மாமகமொன்
றண்ணிய காதலினோ டாற்றின ரப்பொழுது. (௧௮)

வெள்ளிய திருநீறு மேனியின் மேற்பொலிய
வள்ளிய வக்கமணி மாலிகை யுங்கவின
வுள்ளிய வெழுத்தைந்து முச்சரித திநராவோன்
றள்ளிய விருவினையான் டனைபிற் தொன்றுமிலான். (௧௯)

மன்னிய புகழ்வாத ராயணன் மாணுக்கன்
பன்னிய வீரொன்பான் புராணங்க ஓமபயின்னோ
னுன்னிய மாணவக ரொருங்குபின் றொடர்ந்துவா
முன்னிய குணசூத முனிவரன் வந்தனனல். (௨௦)

வந்தவன் டனைக்கண்டாங் கிருந்தபன் மாதவரு
மந்தமி லுவகையராய் வினாந்தெழுந் தடிபணிந்து
நந்தலி லோரிருக்கை நல்கிமற் றதிலிருத்தி
முந்தநல் லுபசார முழுமையு முழையாற்றி. (௨௧)

யாவரு மிருக்கவென வெதிரிரு பாலுமிருந்
தோடரு முவகையரா யுத்தம முனிவரனை
மேவருஞ் சிவசரிதம் விரித்துணர் மேன்மையனே
தவையுந் தருனை பனை யெனத்துதி நனிசாற்றி. (௨௨)

திருவளர் மகமொன்று செய்திடு மிப்பொழுது
குருவளர் தெய்வமுனைக் கொடுவந்து விட்டதனா
லுருவளர் ரிம்மகமுந் தூய்மைய துத்தமனே
வெருவளர் வினைநீங்கி மேன்மையுந் றனம் யாமும். (௨௩)

என்றுபன் முகமனுரைத் தியாங்கனெல் லாமுய்ய
நன்றுசெ யில்துணர்ந்து நானிலங் களுமுய்யக்
குன்றுவில் கொண்டசுரர் கொடுமதின் மூன்மெரித்தோ
னென்றுபஃ மலந்தம்மு ளொருதல மினிதுரைத்தி (௨௪)

தலமுத லொருமூன்றுந் தனித்தனி சிறந்ததுவாய்ப்
புலமுத நினைத்தாலும் புத்திமுத தியுமளிக்கும்
பலமிகு மொருதானம் பகர்ந்தருள் செயவேண்டும்
வலமிகு புகழ்ச்சூத மாதவ வென்மனரால். (௨௫)

வேறு.

முனிவர நுரைத்த வார்த்தை முழுமையுஞ் செவியி னேற்று
நனிமகிழ் பூததுச் சூத நன்முனி யொருமு கூர்த்தம்
பனிமதி முடித்த வேணிப பகவணை தியானஞ் செய்து
கனிதரு முளத்தி னென்று கண்டினி துரைக்க லுற்றான். (௨௬)

கரைதரு தவத்தீர் நல்ல காரியம் விழைந்தீர் தும்மாற்
புரைதரு தன்மையேனும் பொலிதவ முடையே னானேன்
விரைதரு சிவபு ராண விரூபபமே யெந்த ஞான்றும்
வரைதரு சிலையான் பாத மருவுதற் கேது வாமால். (௨௭)

வெள்ளியங் கயிலை யாதி விரும்புபஃ மலங்க ளுள்ளு
மொள்ளிய மேன்மை வாய்ந்த வுத்தமதி தலமொன் றுண்டால்
வள்ளிய வணைய தானத திருப்பெயா வகுப்பி னெல்லார்
தெள்ளிய முனிவீர் சூராயென்மனார் சிறந்த சான்றோர்.

மறைதெரி வியாத மேலோன் வகுத்தவீ ரொன்பா னென்ன
வறைபுரா ணங்க ளுள்ளொன் றுகிய கார்த்தர் தன்னிற்
கறையில்கேத் திரகண் டத்திற் கரைதரப் பட்ட தாகு
மிறைகரு தினர்க்குத தீர்க்கும் வதரியா ரணிய மேன்மை.

அத்தல மூர்த்தி தீர்த்தர் தலமென வாய மூன்று
மெத்தலங் களினு மெய்தா விசேடமா யிருக்கு நாளுங்
கைத்தல நெல்லி போல யாவுங்கண் டியர்ந்த சான்றீர்
முத்தலம் புகழ்த் தான மான்மிய மொழிவாங் கேண்மின்.

திரையெழு குமரி யாறுஞ் செம்மணி சிதறி காளுங்
கரையுடைத் தெழுவென் ளாறுங் காமரு தென்பாற் றிக்கு
முரையமை வடபாற் றிக்கு மெல்லையா யொழுதக் கொண்டி
புரைதரு வளங்க ணலகிப் பொலிதரு பாண்டி நாட்டில். (௩௬)

மறிதிரை சுருட்டி யோடு மதுநதி வடபாற் கோட்டி
னெறியுயிர் முழுதுங் காக்கு நெல்லைநா யகியோ டெங்க
ளறிவுரு வான கொற்ற வாளீச ரமர்ந்து வைகுந்
செறிமலர்ப் பொழில்சூழ் தெய்வக்கோயி லூர்க்குதிசுத்திக்கில்.

விரிசிறை யிரண்டு புள்ளும் விழுங்கிய பிழையி ரிப்பான்
பரிவொடு மயூர மெங்கள் பரமபர னினஞ்சேய் பாத
முரியபே ரன்பிற் போற்றி யுவத்தலின் மயூர வெற்பென்
றரியயன் முதலோர் போற்று மதற்குநோர் குணக்குத் திக்கில்.

சத்திய முதல்வ னென்று தணப்புறு திடப்பான் மேவிச்
சத்திய நாதன் பொற்றான் சக்கர பாணி யென்றுஞ்
சத்திய நெறியிற் போற்றத் தவாதவன் மருவுந் தெய்வச்
சத்திய கிரியென் றோதுந் தலத்துக்குத் தென்பாற் றிக்கில். ()

நன்னிய மத்தை மேவி நைந்துரைந் துருகு வாருட்
டுன்னிய மத்த ளாய சுரிசூழ லுமையா ளோடு
மின்னிய வேணிக் கூத்தர் வீரசே கரனார் மேவ
மன்னிய புதட்சால் வீரை வனத்திற்கு மேல்பாற் றிக்கில். ()

தனித்தனி யனாயே யென்று சாற்றும்யோ சனையி னெல்லை
யினித்தவத தான மேவு மெண்ணினு மெல்லா நல்கும்
பனிததநீர்த தட ன்கு பூந்தத் தானத்தைப் பற்ப னாளு
மனிததரின் வந்து வந்து வானரும் வணங்கிப் போவார். (௩௭)

கனிபல துவன்று ன்ற காமரு வதரி நீழற்
பனிமதி முடித்த வேணிப் பண்ணவன் கயற்க ணாளோ
டினிதமர்ந் திருக்கு நீரா லிலந்தையா ரணிய மென்றோர்
நனியுயர் திருப்பேர் யாரு நவில்வரச் சூனாக் கம்மா. (௩௮)

என்றுரை செய்த சூத மாதவ னிருதாள் போற்றி
நன்றுரை செய்தா யைய நலமலி சூரை யென்னுந்

தொன்றுறா யுறுதற் கேது வெண்ணைகொல் சொற்றி யென்றா
ரன்றுறா யில்லாச் சூத மாதவ னறைய லுற்றான். (௩௮)

நைமிசவனப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௧௧.

சூரியன்பூசித்தபடலம்.

தண்ணிய மதியஞ் சூடுஞ் சங்கரப் பெருமான் பாத
நண்ணிய கருதிப பாச நாசஞ்செய் தின்ப மேய
புண்ணிய முனிவீர் விண்ணும புகழ்தரு சூரா யென்ன
நண்ணிய நாம வேது நவிறுது நயந்து கேண்மின். (௧)

திகழ்தரு தவத்தின் மிக்கான் சிறுவிதி யென்னும் பேரா
னிகழ்தரு தன்மை யில்லா வெழிலவனார் கருங்கட் செவ்வாய்ப்
புகழ்தரு மிருபத தேழு மகளிரோப புனைந்து தீமை
யகழ்தரு மதியோன் கொள்ள வளித்தவற் கீது சொல்லும. (௨)

நிறைமதித தேவ கேட்டி நேரிழை யினையர் தம்பைக
கறையமை பக்க பாதங் கலப்புறா தொப்பக் கண்டி
சூறையற நடத்தின் மேன்மேற் கொள்ளுது மகிழ்ச்சி யினதேன
முறைதபச் சபிதது மென்றான் மொழிந்தது கேட்ட வாலோன். (௩)

அருளிய படியே செய்வ லையுறே லென்று கூறி
வெருளிய லின்றி யொப்ப மேவிவாழ்ந் திருக்கு நாளின்
மருளியல் கருங்க னானோர் மங்கைபால் விருப்பம் வைத்தான்
பொருளியன் மேனி மற்றைப் பூவைமார் பொழுமை பூண்டி. (௪)

வையமுற் றிறைஞ்சந் தத்தை மலரடி வணங்கிப் போற்றி
யையநன் மருக னென்பா னன்றுடம் பட்ட வாறே
செய்யவன் பகக பாதஞ் செய்வனென் றிறைஞ்சிக் கூற
வெய்யவெங் கோப மூண்டி மேவுமா மதியைக் கூவி. (௫)

மதியெனும் பெயரோய் சொற்ற மாற்றநீ மறத்த னன்றோ
முதியணிப் பிழைபொ றுத்தேன் முனிவற வினிமே லேனும்
பொதிசுர ரயன்மால் யாருந் டோற்றிடப் பட்ட தாபென்
விதிமறுத தொழியே லென்று வேண்டவு மறுத்தா னன்றே. (௯)

மறுத்ததை யுணர்ந்து தக்கன் வளரெரி சினந்தா லென்னக்
கறுத்திரு கண்ணுஞ் சேடபக் கலாந்திப் பெயரோ யென்சொல்
வெறுத்தலா லின்று தொட்டின் மேனிதேயந் தெர்ழிக வென்று
னிறுத்ததி வினையை வெல்லு மிப்புடை யாரு முண்டோ. (௧௦)

ஒநிவருஞ் சாப மேற்றெவ் வொருகலை யாகா டோறுங்
கழிதரக் கண்ட வாலான் கற்பக மாலை வேந்தன்
வழிமுத மலரின் மேலான் மாயவ னிவர்பாற் சென்று
மொழிதலும் பெருமான் பாற்போய் முழையிடு கென்று விட்டார்.()

ஊழியுஞ் சலிப்பொன் பெய்தா வொருபெருங் கயிலை சார்ந்து
வாழிய டெருமான் பாந பலரடித் துணைமல் வீழா
வாழிய துயரந் தோடு பழுதன னழுத லோநிந்
தாழியல் சடையா னன்னொட குறறுது சபையக் கேட்டு. (௧௧)

அஞ்சலை யஞ்சே லென்ன வங்கையா லெடுத்தா லோனைச்
செஞ்சடை முடியில் வைத்தான் றேய்தலற் றுயர்ந்தா னன்னான்
வெஞ்சினங் கொண்டு தக்கன் விதுவினை யுய்யச் செய்த
மஞ்சனை யழையா னாயார் மகஞ்செயத் துணிந்தா னன்றே. (௧௨)

ஒண்குண மில்லா னாகி யுயிர்க்குயி ராகி நிற்கு
மெண்குணச் செல்வன் றன்னை யிகழ்ந்தொரு வேள்வி யாற்றல்
வண்குண மென்று புக்கான் மாமலக் கோட்பட் டார்க்கு
நண்குண மிதுவோ வின்னும் பலவுள நவிறுந் காலை. (௧௩)

கற்பக மாலை வேந்தன் கஞ்சநாண் மலரின் மேலான்
மற்பக வளர்ந்த திண்டோண் மாயவன் வான நாட
ரற்பக விளங்கு மோலி விஞ்சைய ராதி யோரைப்
பொற்பகம் பொலியக் கூட்டிப் புக்கனன் யாக சாலை. (௧௪)

அச்சமொன் றேனு மின்றி யனைவரு மொருங்கு சூழ
வெச்சனே துணையாக் கொண்டு மகமினி தியற்ற லோடுகீ

கச்சமி நவத்து மேன்மை யாழ்முனி கயிலை சார்ந்து
நச்சர வணிந்த பெம்மா நகைமலர்ப் பாதந் தாழ்ந்து. (௧௩)

ஐயனே நின்னை யெண்ணு தறிவிலாத் தக்க னென்னும்
வெய்யதீக் குணத்தா னின்னே வேள்வியொன் றியற்றப் புக்கான்
செய்யதன் மென்னு ராகித் தேவரு மொருங்கு தொக்கார்
வையமுற் றுய்யு மாறு மதித்தருள் செய்தி யென்றான். (௧௪)

மகதியாழ் முனிவன் வார்த்தை மாதேவன் கேட்டு நக்குத்
தகவிலா னோடு வேள்விச் சாலையும் படுபா டின்னே
யகநெகக் காண்டி யென்னு வருளியோர் நுதற்க ணின்று
மிகவலி படைத்த வென்றி வீரனைத் தோற்று வித்தான். (௧௫)

தோற்றிய வீர னையன் றுணைமலர்க் கமல பாதம
போற்றிய வணங்கி நின்று புண்ணிய முதல்வா நாயே
னாற்றிய வாங்குந் தேவ லருந் கென நமது பாக
மாற்றிய கருதித் தக்கன் மகம்புரி கின்ற னென்றான். (௧௬)

என்றலுஞ் சினந்து பொங்கி யெழுந்துவெங் கணங்க ளோடுஞ்
சென்றழன் முழங்கி யார்க்குஞ் சிறுவிதி சாலை புக்கா
னன்றவ ணிருந்த யாரு மடுபுலிப் போத்து நோக்கிக்
குன்றுமான் குழாங்க ளென்னக் குலைகுலைத் தோடி னாரே. (௧௭)

ஓடிய சுரரை யெல்லா மொய்யென வளைத்துக் கொண்டு
கூடிய வாளால் வீசிக் குறைவறு தண்டஞ் செய்ய
நாடிய தக்க னோடு நகுதலை யிழந்தா னெச்சன்
பாடிய மதிதேய்ப் புண்டான் பகனகை யொடுகண் டே ற்றான்.

அவியுணத் திரட்டு மங்கை யறுப்புண்டா னழலோன் மற்றைச்
சவியுடை யமரர் யாருந் தக்கதண் டங்கள் பெற்றார்
குவிமுலை யனையர் மாதர் தமைக்கொடுங் கணங்கள் பற்றிச்
செவியுறப் புல்லிப் புல்லித் தீர்த்தன காம நோயே. (௧௮)

இன்னணந் தண்ட மாற்றி யேகினன் வென்றி வீர
னன்னணந் தண்ட முற்ற வமாருட் கதிரோ னென்பான்
பன்னரும் பெருமை சான்ற பரம்பரற் பிழைத்துக் கெட்டே
மென்னணந் திரங்கி யேங்கி யிலையிலை நினை ய லுற்றான். (௨௦)

உலகிருண் முழுது மோப்பி யுறுபொருள் பலவுந் தேற்றி
கிலவுபல் கருமச் சான்றாய் நிகழுநா மந்தோ வந்தோ
விலகிருண் மூடப் பட்டு விரிபொரு ளொன்றுந் தேற
தலகில்வெவ் வினைக்கோட் பட்டே மழகிது நமது செய்கை. (௨௧)

இறைவன்முக் கண்ணு ளொன்று யெண்வகை யுடம்பு ளொன்று
யமையிருப் பிடத்து ளொன்று யடைந்ததேர்க் கா ளு ளொன்றுய்க்
குறையற விருந்த நாமிக் கொடுந்துய ருழப்போ மென்னிற்
கறைமிடற் றவனை யெண்ணுக் கயமையெத் துயர்க்கும் வித்தாம்.()

பாதகச் சிதம்புத் தக்கன் புதல்வியர்ப் பயந்த வாறுங்
காதலிற் கலைநி லாவிற் களித்துளங் களித்த வாறு
மேதக வொழிய வன்னுன் வேள்விசெய் திட்ட வாறு
நோதக வெமக்கா யிற்ற னுவலுவ தென்னே யென்னே. (௨௨)

கன்றுநெஞ் சுடைய தக்கன் கண்னமுகத் துதவு மாட்டீன்
மென்றுமென் றருந்தப் புக்கு வேறொடு மொழி ழுந்தோந்
துன்றுபல் லுறுபபின் மேலாஞ் சுடர்விநி விழியி ழுந்தோ
நன்றுநஞ் செய்கை கேட்டி னுடெலா நகைக்கு மன்றே. (௨௩)

என்றுபற் பலநி னைக்கு மிரங்கநெட் டியிர்ப்பு வீங்குங்
கன்றுநெஞ் சுனைத்து வாடுங் கருகருஞ் சமழ்ப்பின் மூழ்குங்
கொன்றுமுப் புரமுஞ் சாய்தந் குழகன்வாழ் கைலை மேவி
யொன்றுபே ரருள்பெற் றம்ம வுய்துமென் றெழுந்தா னன்றே. ()

கண்ணிய வரங்கள் யாவுங் கண்ணிய படியே நல்குந்
தண்ணிய கைலா யத்தைச் சார்ந்துந் தியைமுன் போற்றிப்
புண்ணிய நாதன் முன்பு போய்ப்பணிந் தெழுந்து யாகத்
துண்ணிய புகுந்து பட்ட வுறுதுயர்க் காவின் றைய. (௨௪)

முழுதுல கிறைஞ்சா நிற்கு முதல்வனின் முகத்துக் கண்ணு
யிழுதையே னமர்த லாலே யெவ்வுயிர்க் குங்கண் னானேன்
பழுதிலத் தகையே னேக்கும் பார்வையின் றிருத்த னன்றோ
வெழுவிடம் பருகி வானத் தெவரையும் புரந்து ளாயே. (௨௫)

சிகைபடு தழற்கட் செல்வ திகழுன்க் கிருக்கை யாகி
நகைபடு மெளியே னிந்நா ணகையிழந் திருத்த னன்றோ

முகைபதி வெண்பற் செவ்வாய் மூவுல கீன்ற செல்வி
தகைபதி மிடப்பான் மேவத் தழைந்துளா யருளல் வேண்டும்.

அறிவிலா மையினு னின்னை யவா தித தவனைச் சார்ந்த
சிறியனேன் கரிசு முற்றுந் திருவுளத் தடைத்தி டாது
குறிபெறு முன்னு டோலாட் கொண்டினி தருள வேண்டிம
வெறிமல நிதழி மாலை மிலைச்சிட. வேணி யோயே. (௨௯)

என்றுள முருகி நைந்து நைந்தினி தெத்த லோடுங்
குன்றுவில் வாங்கி மாயக் கொலொன்று நாங்கி மூன்று
வென்றுவா னவரைக் காத்த வித்தகன் கருணை கூர்ந்து
நன்றுநன் றஞ்சே லென்று நடைமுடி மலாந்து கூறும. (௩௦)

அம்புய மலர்ததுஞ் செங்கே ழுலரியே பாண்டி நாட்டில்
வம்புயர் கோயி லூரக்கு வடக்குமா பரிஸேங் கற்கு
நம்புயர் குணக்கு மெய்ய நகர்க்குத்தெற ருயார்க்கெதர் போற்றிப்
பம்புயர் வீரை யென்னும் பகர்பெருட் பதிக்கு மேற்கு. (௩௧)

இந்தநான் கெல்லைக் குள்ளா விருப்பதோர் தெய்வத் தான
மந்தமா தலமி லந்தை வனமென வரைவா யாரும்
புந்திகூர் வதரி நீழ் பொலிந்தவ னுறைவோ டாரு
முந்தியா தரங்கூர் தெண்ணின் முனிரிவர் வந்திடை ன்ந்திப் போவார்.

கொங்கலர் கூத்தம் செவ்வாய்ப் பார்ப்பதிக் கொடை யோடுங்
சங்கர நாத னென்னுந் தவலருப பெயாபுண் டென்று
மங்கண்வாழ்ந் திருப்போ நாமங் கடைந்தெவர் புசித தாறு
மங்கருந் தீமை யெல்லா மாய்த்துய ரின்பத தாழ்வார். (௩௨)

எந்தநம் றலங்க ளுள்ளு மேற்றமத் தலமென் றோர்தி
யெந்தநன் னீழ லுள்ளு மேற்றமவ் வதரி நீழ்
லெந்தநம் றீர்த்தத் துள்ளு மேற்றமத் தலத்தநர் றீர்த்த
மெந்தநன் மூர்த்தி யுள்ளு மேற்றமத் தலத்தின் மூர்த்தி. (௩௩)

அத்தல நாமஞ் சொற்றா ரடைவார்நம் முயர்சா லோக
மத்தலஞ் சிந்தை செய்தா ரடைவார்நம் முயர்சா மீப
மத்தலங் காணப் பெற்றா ரடைவார்நம் முயர்சா லுப
மத்தலம் வசிக்கப் பெற்றா ரடைவார்நம் முயர்க லப்பே. (௩௪)

ஆனையமா தலத்தை யின்னே யடுத்தாரீ யழலோன் றிக்கு
 னினையவார் தீர்த்தத் தொட்டு கிரம்புக தூததங் கொண்டு
 புனையவா நமமை யாட்டிப் பூசைசெய் திருப்பை யாயி
 னினையவா ராதொன் றேனு மெய்துவை கினைத்த யாவும். (௩௬)

என்றுபே ரருளிற் கூறி யெம்பிரான் விடைகொ டித்தான்
 கன்றுமுள் வரு தத மன்றே காறறியின் புற்றான் போன்று
 குன்றுசூழ் பரிதி யென்பான் குழகனை ிட்டிந் தாழ்ந்து
 வென்றுமேம படுமத தான மடைதரல் விழைந்தெ முந்தான். (௩௭)

வடதிசைக் கதிரோன் றோற்றித் தென்றிசை வருத லாலென்
 னடையுமோ புடவிக் கென்று யாவரு மச்சங் கொள்ள
 மடையெலார் தர னு சிந்த வாலவளை நருவு யிராது
 மிடைவா மலிந்த பாண்டி நாட்டக மேவி னானே. (௩௮)

இறையவன் சொற்ற வாழை மூரவெற் பெரி ிரான் மேற்கு
 மறைபுகல் கழனி வாசன் மாண்புசா நெறகு மென்மை
 யுறைபெரு வீனா யென்ப தொங்கிய கிழக்கு மெய்ய
 கிறைநரு வடக்கு மாக நிலவுதல் கண்டா னன்றே. (௩௯)

இதுகொலா மிறைவன் சொற்ற விலக்கையா றறிய மென்று
 மதுவிரான் கமல மெல்லா மலிய வுடையஞ சொல்வான்
 கதுமென்ப புருந்து கண்டான் கயரு வயி ிடின்
 முதுநவ முனிவா போற்ற முனோதும்மா சிவனங் கருகை (௪௦)

காண்ட லு மகிழ்சி பொங்குந் தை துணிந் திறைஞ்சி விட்டுந்து
 பூண்டபங் கிளமென சாயந புணர் டிலை பாங்கு கொண்ட
 வாண்டவ னிங்கு மெய வருவெவ ரறிய வல்லார்
 மாண்டவத் துயாந்தா ரன்றி மறைமயரா தமமு னொன்றான். (௪௧)

வள்ளலா ருரைத்த திக்கின் மறுமுகொரு தூததங் தொட்டாங்
 கெள்ளலி லாத கங்கை முதலிய வெவையுந் தாபித
 துள்ளவா மனைய தூததத் துடிவிதிப் படியே முழங்கி
 களவி னீறு பூசிக் கண்மணி மாலை பூண்டி. (௪௨)

வேதத்தின் சார மாகி விளங்குமைந தெழுத்து மெண்ணி
 யேதத்தி னின்றே தீர்த்தோ மெனுமபெரு மகிழ்ச்சி பூண்டாங்

கோத்தத்தின் விடமுன் னுண்ட வொருவனை யிருவர் தேடி
நாதத்தின் முடிவா னனைப் பூசிப்பா னயந்து செல்வான். (ச௩)

கஞ்சநான் மலர்முன் னாய கடிமலர் பலவும் வில்வத்
தெஞ்சலி றளிர்முன் னாய விணர்த்தளிர் பலவுஞ் சாந்துந்
துஞ்சலில் கனியுங் காயுஞ் சொற்றிடி பிறவு மீட்டி
மஞ்சனந் தன்னுற் செய்யப் பட்டதின் வயங்கக் கொண்டு. (ச௪)

விதிவழி யாட்டி யாட்டி விருப்பினொற் றுடை யிட்டித்
துதிகமழ் சாந்து பூசித் துணர்மலர் பலவுஞ் சூட்டி
மதியமை வில்வஞ் சாத்தி வயங்கிய கனியுங் காயு
மதிசுவைப் பிறவு நேர்வைத் தலங்குப சாரத் தூட்டி. (ச௫)

குறையற முகமன் யாவுந் கோதறச் செய்த பின்பு
முறையினட் டாங்க மாக முன்பல வணக்கஞ் செய்து
மறைமுடி வின்னுந் தேறா வள்ளலார் திருமுன் னு.
நிறைமகிழ் பூத்து விம்ம நின்றது துதிக்க லுற்றான். (ச௬)

ஆரண முதலே போற்றி யாரண முணராய் போற்றி
பூரணப் பொருளே போற்றி பூரண னந்த போற்றி
காரண மாணய் போற்றி காரணந் கடந்தாய் போற்றி
நாரணந் கரியாய் போற்றி நாரணந் குரியாய் போற்றி. (ச௭)

வந்துவர் திரப்போ ரெல்லாம் வறியரா காத வண்ண
முந்துமுந் தருளிச் செய்யு முடிவிலா முதலே போற்றி
நந்துந் தணிந்த காதி னலமிலேன் றுதியு நன்று
கந்துகந் துகக்கை யோடுந் கலந்துவந் தருள்வாய் போற்றி. (ச௮)

வெள்ளிய விடையாய் போற்றி விரிந்தசெஞ் சடையாய் போற்றி
யொள்ளிய படையாய் போற்றி யுமைபொரு புடையாய் போற்றி
தள்ளிய கடையாய் போற்றி தரக்கத ளுடையாய் போற்றி
நள்ளிய நடையாய் போற்றி நகுமதித் தொடையாய் போற்றி.

இளைத்துவர் தடியில் வீழ்ந்த விந்துவைத் தரித்தாய் போற்றி
வளைத்துமா மேரு மூன்றார் மாட்டிவின் பரித்தாய் போற்றி
தளைத்துநின் றடர்க்கு மன்பர் தவாமல மிரித்தாய் போற்றி
விளைத்துவெம் முழக்க மேவு வெங்கரி யுரித்தாய் போற்றி. (௯௦)

உலாசுமர் தொளிநு மேலோ ருளத்தொளி யானாய் போற்றி
யனாயிரு ணடனஞ் செய்யு மம்புயப் பதத்தாய் போற்றி
குறாகட லெழுந்த நஞ்ச மமுதுசெய் குழக போற்றி
தரைபுகழ் வதரி நீழற் சங்கர தேவ போற்றி (௧௧)

இனையபஃ றுதிமு ழக்கி யிலங்குபார்ப் பதிமுன் சென்றே
யனையமஞ் சனநீ ராட்டி யான்றசெஞ் சாந்து கோட்டி
நனையபன் மலருஞ் சூட்டி நறும்புகை யாதி காட்டிப்
புனையவல் லுணவு மூட்டிப் பூசைசெய் திருந்தா னன்றே. (௧௨)

இத்தகு பூசை யாற்றி யிருந்தனன் கதிரோன் சின்ன
ளத்தகு பூசை நோக்கி யாரருள் சுரந்து பெம்மான்
வித்தக விலிங்க நின்றும் வெளியுருக் கொண்டு தோன்றி
யொத்தக முவப்ப வெய்யோன் றனைவிளித் துரைக்க லுற்றான். (1)

ஆழியொன் றுடைய தேரோ யழிதகை யவனைச் சார்ந்த
பாழிகொ டமை செய்யும் பாதக மனைத்து மிந்த
ஆழியு மழித ராத வுயர்தலத் துற்ற போதே
வாழிரீத் துயர்ந்தா யெல்லாச் சிறப்புநீ மருவி னுயால். (௧௪)

நலமலி தீர்த்தந் தொட்டு நாடொறு நம்மை யாட்டிப்
புலமலி யன்பு பொங்கப் பூசனை புரிந்த வாற்றால்
வலமலி யெயிறுங் கண்ணு மருவுக பண்டு போலக்
குலமலி தேசு மேன்மேற கொண்டுநீ பொலிதி யென்றான். (௧௫)

என்றலு முவகை பொங்க வேழ்பரித் தோரோன் றாழ்ந்து
குன்றவிற் பிரானே நாயேன் கூறும்விண் ணப்ப மொன்று
நன்றமைந் தோங்கு மிந்த நற்றலந் தீர்த்த மேன்மை
பொன்றலி னீயு மென்பேர் பூண்டினி தமர்தல் வேண்டும். (௧௬)

தவாவருள் பெற்றே னிர்த்தத் தலம்புகுந் தடியே னற்றா
லவாமுத லறுத்த யோக ரகத்தொளி யாகி நிற்கு
முவாமதி முகத்தாள் பாக வொழிவதற் குள்ள மில்லேன்
குவான்மணி பொலியென்றீர்த்தக்கோட்டில்யானிருத்தல்வேண்டும்.

என்னுடை வாரந் தோறு மெரிமருள் கமலம் பூத்த
வென்னுடைத் தீர்த்த மூழ்கி யிலங்குவெண் ணீறு பூசி

யென்னுடைப் பூசை கொண்ட நின்னைவர் திறைஞ்ச வோர்தோ
மென்னுடை யவரென் றோத வெண்ணிய தெய்தல் வேண்மெ. (௮)

இத்தகு வரங்க ளெல்லா மெளியனேற் குதவு கென்ன
வுத்தமன் கருணை பொங்க வொற்றைக்காற் றேரி னோய்நீ
சித்தம்வைத் துரைத்த யாவுஞ் சிவனுக் தந்தோ மென்று
வித்தக விவிங்கத் துற்றான் லேவதங்க ளளததற் கொண்ணன். (௯௧)

அன்றுதொட் டளவா மேன்மை யத்தலங் கதிரோ மூழ
தொன்றுமெப் படியா லென்னி லொருபெயா சூர னென்பா
நன்றுமப் பெயரா லென்று நவிறுநவர் சூனா யென்று
துன்றுபன் மலர்சா தீராதஞ் சூரிய தீராத மென்பா. (௯௨)

மன்னிய வதரி நீழல் வயங்குச் கரநா தப்பேர்
துன்னிய பெருமான் றன்னைச் சூரிய நாந னென்பா
பன்னிய கதிரோற் குள்ள பரியாயப் பெயாக ளாலு
மின்னிய தலமுன் மூன்றும் விளம்புவ ரறிவான் மிக்கோர். (௯௩)

மண்ணெடு விண்ணும் போற்றும் வதரியா ரணியந் தன்னிற்
பண்ணெடு வண்டு மேவு பலாசெறி பரிதி தீராதத
தெண்ணெடு நெய்போ னீங்கா தியைந்தலை கலையோ சோயிற்
கண்ணெடு நகையும் பெற்ற கதிரவன் வாழு மென் றுட. (௯௪)

சூரிய தீர்த்த மூழ்கிச் சூரியன் றனைச்சே விததுச்
சூரியன் பூசை செய்த சூரிய நாதன் பொற் றா
சூரிய னுதயங் கண்டு தொழுதெழு நியபத தோர
சூரியன் போலத தேச துன்னியா னந்தத தாழ்வார. (௯௫)

குட்டமே தொழுவே தீராக் சூன்மமே கொடுங்கண் னோயே
நட்டமே யியறறும் வெப்பே நடுக்குறு காச நோயே
வட்டமா ஞாலத துள்ள மறைநோ யனைத்தும் வெய்யோன்
ஹட்டநீர் தோய்த்து ளாராத தோய்தரா தகலு முண்மை. (௯௬)

எந்தையா ரருளால் வெய்யோ னியற்றிய தீர்த்தந் தோயிற்
றந்தையா ய்மறையோர் மன்னர் தாரமா திகளைச் சிறி
யந்தையால் வதைத்த பாவ மகன்றிமி மதான்டன் னார்தா
முந்தைநாட் புரிந்த பாவ முழுமையு முருங்கி மாயா. (௯௭)

விரததை விரும்பி னோரு மெய்வழி பாசி செய்யுந்
தாரததை விரும்பி னோருந் தரணியோர் குடைக்கீ ழானும்
பாரததை விரும்பி னோருந் பரவுமெய்து ஞான மெய்து
நீரததை விரும்பி னோரு மெய்துவ ரங்கீர் மூழ்கின். (௬௬)

பிரமராக் - ௩ மெ பேயே பெருவலிப பூத மேமற்
துரனிலா மேவ லாற சரீர் துறவருந் சிந்த ணங்கே
விரவினை மாரா பாடி விடா ததந் தீதாயி
னிவவ முன் பனிபொ டஞ்சி யெந் - ௩ த ரிந்து போமே. (௬௭)

பொருள் பெற வேண்டி னாலும பொருளின்மா மறைமுன் னாயுந்
தெருள்பெற வேண்டி. னாலுந் சிவபிரான பாதஞ் சாரு
மாருள்பெற வேண்டி னாலு மாடி மறை நமத து நல் து
மிருள்பெற வேண்டி னாலு மெய்து ழு வெய்யோன் தீர்த்தம்.

நன்புலத் தவர்க ளோத்த நகுத்திரத் தீர்த்த மூழ்கி
வன்புலப் பரிய தாய கணாமிசை மருவி நாஞந்
தென்புலத் தவர்க்குத் தாங்கா செய்கடன் செய்வா ராயிற்
பின்புலப் பரிய போதம பெறுவாமற் தவர்க ளோடும. (௬௯)

எந்தநான் மூழ்கி னாலும பெருமபய னெய்து மேனு
மந்தமா தீர்த்தம் வெய்யோன் வாரததா திதன்மே லாகுஞ்
சந்தமா தனைய தீர்த்தத் துளியொன்று சாரு மேனும்
பந்தமா ரங்கீர் தோய்ந்த பவனமேற் படினும் போதும். (௭௦)

கதிரவன் தீர்த்த மே ன்மை கட்டுரைத் திடவல் லார்யார்
முதிதவ முனிவீர் சூறா யெனமொழி வதனுக் கேது
வதிகட லுலகஞ் சொலவ ததைத்தன மினுமோ ராற்றாற்
பிதித்தரா வேது வுண்டா வதனையும் பேசக் கேண்மின் (௭௧)

சூரியன்பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

சூரன்பூசித்தபடலம்.

தக்கனார் புரிந்த வேள்விச் சாலையிற் குழீஇய தேவர்
முக்கணெம் பெருமார் கன்று மனமுதன் மூன்ற னுஞ்செய்
தொக்கபா தகமோர் மூன்றுத் துடிதுடித் துருக்கொண் டென்னப்
பக்கவெவ் வுலகும் வந்துற் பணித்தன ரசுரர் மூவர். (க)

வலிகெழு சூரன் சிங்க மாமுகன் மடங்கா வென்றி
யொலிகெழு தாரு கன்பே ரோதிய வொருமூ வர்க்கும்
பொலிகெழு பெருந்த வத்தாற் புண்ணியப் பெருமான் பாங்கர்
மெலிகெழு தன்மை யில்லா வரம்பல வெறுப்பக் கொண்டார். (க)

கெடலரு மரணம் வாய்ந்த கேழ்கினர் நகரு நாளும்
விடலரு மணிபொன் னாதி மிகுபெரும் பொருளு மாசை
படலரு மழகு வாய்ந்த பருவவொண் மடந லாரு
மடலருங் கருவி வாய்ந்த சேனையு மமையப பெற்றார். (க)

மானில் கொடுமை வஞ்சம் வயக்கிட வல்லா ராகி
யூனில் செம்பொ னாதி முதலிய வொருங்கு தெவ்வி
பானவா யிரத்தின் மேலெட் டண்டங்கண் முழுது மாண்டு
தேனகு கற்ப கத்தார்த் தேவனா யேவல் கொள்வார். (ச)

அலைகட லகத்துத் தோணி யமைதர வியக்கிச் சென்று
வலையெறித் தெறிந்து மீனம் வாருபு குறித்தல் செய்து
கிலைகுலைத் தலகு பற்றி நிரம்புகுப் பைகளொ ழித்து
மலைதரு சிறையிற் பட்டு மயங்கினார் வான நாடர். (ரு)

வானவர் வருத்த நோக்கி வண்டினர் தண்டு ழாய்மா
லானவர் முதலோர் கூடி யணிகெழு கயிலை சார்ந்து
நானவன் மலருங் கூந்த னங்கையோர் பாகக் கொன்றைக்
கானவன் பாதந் தாழ்ந்து கந்தனை யனுப்பு கென்றார். (சு)

இரந்திரர் தழுது வேண்டு மேழைவா னவர்க்கி ரங்கிச்
சுரந்தருள் கருணை மூர்த்தி தொக்கபல் படையி னோடு

கரந்துமால் வரைக ளஞ்சங் கதிர்வடி வேலு நல்கி
யுரந்துளை பதித்தித் தெவ்வை யொழித்துவிண் காக்க வென்று. (௭)

கலகல வொலிக்குந் தண்டைக் காலுடை யிளவற் கோதி
நலமலி விடையு நல்க நயந்தவன் பாதம் போற்றி
வலமலி குமரப் புத்தேண் மணிநெய்தித் தேர்மேற் கொண்டு
விலகருந் தானே சூழத் தக்கணம் விரைந்து செல்வான். (௮)

செல்வழி வரையுந் தார காசுர னுயிருந் சிந்த
வெல்வழி படைதொட் பா லெ குழி யாங்காங் குள்ள
நல்வழி யருளுந் தந்தை நயந்துவாழ் தலங்கன் போற்றி
வல்வழி யியங்கும் வீர வாசுவான் முழுதூந் தேர்ந்தா. (௯)

மணிமதி லுமித்த வீர மகேந்திர புரத்தா மேய
பணியலன் மைந்த னாய பானுகோ பனைமுன் னோருந்
தினிகெழு படையும் வீரச் சிங்கமா முகனுந் சிந்த
வணிகெழு படையைத் தொட்டா னமர்ந்தனன் சூர னோயிம். (௧௦)

இலங்குபொன் புரையு மேனி யிலங்கெழிற் குமர வேளு
மலங்கலந் திணித்தோன் வென்றி யிசினத தசுரா கோவுங்
கலங்கலில் போர்மேற் கொண்டு கடிதெழுந் விசம்பிற் செல்வார்
குலங்கெழு திசையிற் செல்வார் குரைகடற் றலையிற் செல்வார். (11)

மற்றுமோ ரண்டஞ் செல்வார் வயங்கதன் புறத்துச் செல்வார்
கொற்றமா மேரு வென்னுங் குலமலை யகத்துச் செல்வார்
பொற்றவெங் கோபம் பொங்கப் புறக்கட லகத்துச் செல்வா
ரற்றமின் னாகி யிவ்வா றிருவரு மாபிங் காலை. (௧௨)

கண்டல மந்தி யாருங் கண்புதைத் தகன்று போக
மண்டலந் துருவிப் புக்கார் மயூரவெந் பிணுக்குக் கீழ்பால்
வண்டல மந்து பாபி மாலிகைத் தடந்தோட் சூருங்
குண்டலச் செவிச்செவ் வேளுந் குறுகியா டமாசெய் தாரால். (13)

ஆயிடை யமருக் காற்றா தச்சமுற் றிரிந்தான் சூரன்
மாயிருங் கதிர்வே லுன்றி வள்ள லு நின்றான் மண்மே
லாயிரங் கதிரெ றிக்கு மவ்வயி லுன்றி பெங்கள்
சேயுறு தலத்தை யாருந் திருவேலன் குடியென் பாரால். (௧௪)

மன்னுபல் லுலகும் போற்றி வழிபடு தலைச்செய் துய்வா
 னின்னுமவ் விடத்தி லந்த விளவலவ் வாறே நிற்பன்
 கொன்னுமற் றவன்றாள் போற்றி வழிபடு குணத்தின் மிக்கார்
 மின்னுபல் போகந் துய்த்து வீட்டின்ப முறுவ துண்மை. (கரு)

மகப்பெற வேண்டி னூலு மணிமுத லாய செல்வ
 மிகப்பெற வேண்டி னூலும் வேதநூன் முதல யாவு
 நகப்பெற வேண்டி னூலு நல்லருண் மலமொர் மூன்று
 முகப்பெற வேண்டி னூலு முதலுமவ் விளஞ்சே யம்மா. (கசு)

கொழிவள மலிந்த வேலன் குடியிலவ் வேலன் மேனிக்
 கழிமகிழ் சிறக்குங் கோயில் கவினுறப் புதுக்கு வாரு
 மொழிதலில் வளங்க ளாக்கி யுவப்பொடு நல்கு வாரும்
 பழிதபு போகந் துய்த்துப் பார்முழு தாண்டி வாழ்வார். (கௌ)

கோலமார் பொழில்சூழ் வேலன் குடியமர் வேல வற்கு
 ஞாலமார் வத்திற் போற்றப் பூசனை நடத்து வோருஞ்
 சீலமார் துயரு மற்றைச் சிறப்பெலாஞ் செய்விப் போரு
 மூலமா ரனையான் பாத முழுக்கலப் படைந்து வாழ்வார். (கஅ)

வேறு.

வண்டார்தொடைத் தடந்தோட்டுகன் மற்றோரிட நண்ணக்
 கண்டார்பல வாரோரவண் கைகூப்பிய டைந்து
 தொண்டார்தரப் பலபூமழை சொரிந்தாருளத் துவகை
 கொண்டாரதைப் பலவானவர் குடியென்றுரை செய்வார். (ககூ)

வேறு.

பன்னரும் வனப்பு வாய்ந்து பரிதியிற் பொலியுஞ் செவ்வோர்
 சொன்னவத் தான நீன்று மற்றொரு சூழல் புக்கா
 நென்னரு மவனு லத்தி யெடுத்தனர் துதித்து நீன்று
 ரன்னநற் றலத்தை யின்னு மாலத்திப் பட்டி யென்பார். (உ௦)

வயங்குமவ் விடத்தி னின்று மற்றுமோ ரிடத்தை யுற்றா
 னுயங்குத லித்து ளாருக் கொழித்திடு குமரப் புத்தேள்
 பயங்கொளவ் விடத்து மாலை யிட்டார்பண் ணவர்மெய்ச் சீரா
 வியங்குமத் தலத்தை மாலை யிட்டானென் றிசைப்ப ரின்னும். ()

புலவரிவ் வாறு போற்றிப் பூசனை செய்யப் போந்து
நலவரு ளகலாச் செவ்வே ணற்கலை யுணர்ந்த பன்னா
வலவரேத் திமெ யூர வலாயமார் திருந்தான் வஞ்சக்
கலவர்செய் தொழின்மேற் கொண்டான் கடிவர னோக்கி மாதோ.

முருகவே ளங்ஙன் மேவ முன்னமே யிரிந்த சூரன்
மருமலர் வாவி சூழ்ந்த வதரியா ரணியம் புக்கான்
றிருவம ரனைய தானச் சிறப்பெலா நோக்கும் போது
பொருவரு மிலிங்க ரூபப் புராணனை யங்குக் கண்டான். (உரு)

கண்டபோ தன்பு பொங்கக் கரதலங் குவித்துப் போற்றி
யண்டரும் பிறருங் காண்டற் கீயவிப் பெரிய சோதி
தண்டரு மிக்கான் றேன்றி யிருந்ததென் றவப்பே நென்னுக்
கொண்டபே ருவப்பி னேமும் பூசித்தல் குறித்தா னன்றே. (உச)

ஆதித்தன் றீர்ததப் பாங்க ரடைந்துசங் கற்ப மென்ப
தோதித்தண் புனலின் மூழ்கி யொளளிய நீறு பூசி
நீதித்தண் மலர்கள் கொய்து நிலவுமஞ் சனமுங் கொண்டு
நாதித்த கழங்காம் சூர னண்ணினுன் பெருமான் முன்பு. (உரு)

திருந்துமஞ் சனநீ ராட்டித் திருமலர் பலவுஞ் சூட்டிப்
பொருந்துகூ விளததிற் கொய்த பொலிதளிர் பலவுஞ் சாத்தி
மருந்துநே ருணவு மூட்டி மற்றும்பன் முகம னெல்லாங்
கருந்துழாய்க் கோவி னுற்குட் கனிந்துறச் செய்த பின்னர். (உசு)

வினாயவட் டாங்க மாக விரும்புபஞ் சாங்க மாகத
தனாமிசைப் பணிந்தெ ழூந்து தம்பிரான் முன்னர் கின்றே
யுனாதி மாற நெஞ்ச முருகநீ ரிருகண் சோரக்
கரைதரு துதிகள் செய்வான் கருங்கழ லசுரர் கோமான். (உஎ)

மேருவில் லாகக் கோட்டி வியாளமே நாணப் பூட்டிச்
சாருமா னெடுங்கோல் கூட்டித் தழல்புரந் தளர லூட்டி
யோருமா வெற்றி காட்டி யும்பர்த மிக்க னோட்டி
யாருமின் படைய நாட்டி யமர்பர மேட்டி போற்றி. (உஅ)

வீரருள் வீர போற்றி வேதத்துட் சார போற்றி
யாரரு ணீர போற்றி யாயிரம் பேர போற்றி

பாரமை தேர போற்றி பரவுப கார போற்றி
தாரமை யார போற்றி சங்கரி தார போற்றி. (௨௯)

கையுகிர் வாள போற்றி கண்டததுக் காள போற்றி
செய்யபொற் றுள போற்றி தேர்வரு நீள போற்றி
யையவுத் துள போற்றி யன்பருக் காள போற்றி
மொய்யவெண் டோள போற்றி முதல்விம னுள போற்றி (௩௦)

கொன்றையர் தாம போற்றி கொன்றருள் காம போற்றி
நன்றபி ராம போற்றி நவிற்பன் னாம போற்றி
துன்றவா டம போற்றி தோகைவாழ் வாம போற்றி
குன்றலி லேம போற்றி குலாநட யாம போற்றி. (௩௧)

ஒருசிறு துருமபால் வானோ ருடைதரக கண்டா யோல
மொருசிறு நகததாழ பூவோ னொருசிரங் கொய்தா யோல
மொருசிறு நகையான் மூன்று ரொருங்கெரித் தவனே யோல
மொருசிறு பாலன் போருக் குடைந்துளே னோல மோலம். (௩௨)

என்றுதோத திரஞ்செய் தேதது மெறுடிவலிச் சூரன் முன்பு
நன்றுநம பெருமான் றோற்றி வேட்டதென் னவிறி யென்று
னென்றுபே ரன்பின் மீட்டு முள்ளுடைந் துருகி மேன்மை
பொன்றுத லில்லாப் பொற்றான் போற்றினின் றிதனை வேண்டும். ()

இறைவனே யடியேன் போபூண் டுத்தலம வழங்கல் வேண்டி
முறையினித தலஞ்சார்ந் துன்னை முனிவற வழிபா டாற்று
நிறைவினர் கினைதத யாவு கிரமபுற வடைதல் வேண்டிங்
குறைவினின் பொற்றா ளீற்றிற் கூடவும வேண்டி மாலோ (௩௪)

முந்தைநா ளடியேன் பெற்ற முழுபபெரு வரங்க ளொல்லாளு
சிந்தைசெய் யாதோர பாலன் தேவருக் காக வேற்று
வந்தையா வமர்த்தல் செய்வான் மற்றவ னொடுபோ ராற்றி
கிந்தைதீர் வெற்றி மேவி கிகழவும் வேண்டி மென்றான். (௩௫)

முன்னுரைத் தவைக்கவ வாறே யாகென மொழிந்து நக்குப
பின்னுரைத் ததற்கு கின்னோ டெவர்பெரி நமர்த்த போது
முன்னுரைத் திட்ட வாறே நமையலான் முடிவு காணாய்
பின்னுரைத் திடலென் போதி பெருவலிச் சூர வென்றான் (௩௬)

கோதிலா னுரைத்த வார்த்தைக் குறிப்புண ராது சூரன்
போதிலா னெடுமா லேனைப் புலவர்கள் போற்செவ் வேளு
மேதிலா னென்றுட் கொண்டே யெய்தினன் மகிழ்ச்சி யொன்று
மோதிலான் றொழுது போன னுருக்கரந் தனன்கோ மானும். (௩௭)

சென்றவன் மபூர வெற்பிற் சிறந்துவீற் றிருக்குஞ் செவ்வேண்
முன்றனு வளைத்துச் சென்றான் மூண்டன னவனும் போருக்
கொன்றுவெஞ் சினமீக் கொண்டா ரொன்றலா வாளி தூர்த்தார்
கன்றவெவ் வுலகுஞ் செல்வார் கலங்கினர் சுரரு மம்மா. (௩௮)

இவ்வண்ணம் பெரும்போ ராற்றி யிளைத்தனன் மீட்டு மென்னே
செவ்வண்ணப் பெருமான் றந்த வரமெனச் சிந்தை செய்தான்
மைவண்ணப் பொழில்சூழ் சூரை மாதேவன் பூசைப பேற்றாற்
கைவண்ணச் சிலைவெஞ் சூரற் குதித்தது கரிசின் ஞானம். (௩௯)

ஞானம்வந் துதித்த லோடு நமையலான் மற்று முள்ளோ
ரானவர் நின்னை வெல்லா ரென்றா னுரைத்த வார்த்தைக்
கீனமின் றவனே போர்செய் யிவனெனத் தெளிந்தா னந்தோ
போனது போக நாமேற் புரிவதென் னென்று தேறி. (௪௦)

அநிபகை பூண்ட வாறே யமர்த்தொழிந் தவனுக் காளாய்
விடுவதே துணிபென் றோர்ந்து வேலையுண் மாவாய் நின்று
பரிசுடர் வேலாற் கீளப் பட்டிரு புள்ளா யையன்
றொடுகழற் பாதம் போற்றித் துவசமோ டீர்தி யானான். (௪௧)

அருந்தவப் பெரியீர் கேண்மி னறைந்தவிவ் வேது வாலும்
பெருந்தவர் சூரை யென்பர் பேசவல் லவரநா விற்கு
விருந்தெனும் புகழ்ப்பொன் னான விசயால யன்ப ணிந்து
திருந்துபல் பணியுஞ் செய்த திறமெய்தித் துரைப்பாங் கேண்மின்.

சூரன்பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௦௪.

பொன்னுனவிசயாலயதேவன் திருப்பணிப்படலம்.

அசையாவள மல்கி விளங்கி யமைந்து நாளு
மிசையானிறை யும்பொலி சூரை யிடத்து வாழ்வேன்
பசையாலுயிர் முற்று முவப்புறுப் பான்பொன் னுன
விசையாலய தேவ னெனும்பெயர் மேவி யுள்ளான். (க)

வேறு.

இரும்புகழ் மேவியி லங்கெய் ல் வாய்ந்து
சுரும்புவி ராம்பொழிற் சூரையை யண்மிப்
பெரும்புவி யோர்மிகப் பேணுதல் செய்து
விரும்புற நாளும் விளங்கு கு ணத்தான். (உ)

குறுகில மன்னர்கு லத்திலு தித்தான்
மறுவறு கல்விவ ரம்பென வாய்ந்தான்
முறுவலி னாற்புர மூன்றுமெ ரித்தா
னுறுதளிர் நேரடி யுள்ள ம மைப்பான். (ங)

பொத்திய மாமலம் வேரொடு போகச்
சத்திய ஞானச தாகிவ பூசை
நித்திய மாற்றின லாற்பசி நீங்கான்
பத்திய னாய்மிகு பண்புவ ளர்ப்பான். (ச)

சிவனமர் மாதலச் சேவைசெய் தென்றுஞ்
சிவதல மான்மிய மேசெவி யேற்றுஞ்
சிவனடி யார்திருப் பூசைபு ரிந்துஞ்
சிவபணி யேநனி செய்துமு வப்பான். (ஞ)

கற்றவ ருக்கொரு கடபக மாண
னற்றவ ராகிந லிற்றிட வாழ்வேன்
கொற்றவ ரேறுகு லாவுவன் னூலு
முற்றவு ணர்ந்தமு முப்புக ழோனே. (ஈ)

வேறு.

இந்திர திருவ னென்னு மினையனிவ வாறு வாழ்நாட்
சந்திரன் தவழு மாடத் தனிகர்ச் சூரையோர்பா
னந்திர வியமென் றோது நல்வளப் பொலிவோ டெள்ள
மந்திர வருவன் மேய வதரியா ரணியம் புக்கான்.

(௭)

சான்றவர் பலருங் காணத் தன்னக ரொருபான் மேய
மான்றபல் விருக்கந் தொக்க வதரியா ரணியம் புக்க
தேன்றவழ் மாலை மார்பன் சிறுவழி யூடு சென்று
கான்றவழ் மலர்வி ராமக் காணத்து வளமை காட்டும்.

(௮)

மலர்செழுங் கடுக்கைத் தாரு வொன்றன்மேன் மருவ கத்தி
யலரரும் பணையப் பூவை யத்தரு மறைத்த தோற்ற
நிலவுதன் முடிமேற் காண நெடியவெங் கரித்தோன் முடிச்
சுலவுசீ ரந்தி வண்ணக் குரிசினின் றனைய தோர்மின்.

(௯)

ஒருங்கிலை யுகுத்துப் பூத்த வொள்ளிய பலாசோர் பாங்கர்க்
கருங்கடி மலர்க்கா யாவொன் றுறவெதிர் காயா வொன்று
பெருங்கிளை பரப்பித் தாழ்தல் பெண்ணொரு பாக னேரே
கருங்கலி லன்பின் மாயோன் பணிவது துணைவ தோர்மின்.

(௧௦)

அடித்தலம் பூத்த காயா வணைதர வதன்மேற் கொன்றை
முடித்தல முதலாப் பூத்து முறிவற விளங்குங் காட்சி
படித்தலம் புகழ்மா லாய பயோதர லூர்தி மீது
கொடித்தலத் தேறு வைத்த குழகனின் றனைய தோர்மின்.

(௧௧)

பிடாமலர்ந் திருப்ப வுள்ளாற் பிறங்கிய காயா மேலால்
விடாதலர்ந் தொருங்கு மூடி விளங்கிய தேரீற்ற முள்ளாற்
படாதசத் துவநி ரம்பப் படர்ந்ததா மதம்பு மத்துக்
கெடாதமை யுருத்தி ரன்போற் கினர்தரு தன்மை யோர்மின்.

(௧௨)

வன்னியந் தருவி னீழன் மலர்ந்தமர் பிடாவின் றோற்ற
மின்னிய கழனி வாசற் கொற்றவா ளீசர் மேலாற்
றுன்னிய வடியார் கூடிச் சோற்றபி டைகஞ் செய்ய
மன்னிய காட்சி போன்ற தோருமின் மதியான் மிக்கீர்.

(௧௩)

இருதரு வொருங்கு பின்னி யெழுமலர்ச் சிவப்பு வாய்ந்து
பொருவளி யலைத்த லாலே யசைதரு பொலிவு தேரின்
வெருவரு தன்மை யில்லா விசயனு நம்பி ரானு
மொருவருஞ் சினத்தின் மற்போ ருஞற்றிய தொப்ப தோர்மின். (1)

நெடியவித் தாரு மேலா னிரம்பிய கிளைக ளெல்லாம
படியமை திசைகூ ளெட்டும் பரவுற விரித்துப் போக்கி
கடியமுண் டகங்கீழ் மொய்ப்ப நிழல்செயுங் காட்சி தேரீர்
கொடியகோ னடாத்து மன்னன் குடைநிக ராவ தோர்மின். (கரு)

செறிதர வீட்டா நின்ற செம்பொருண் முழுதும் யாரு
மறிதரா வண்ண மண்ணுண் மறைத்துவைத் தமர்வார் மானக்
குறிபெறு தன்காய் முற்றுங் குலவுமட் புதையப் போக்கி
வறிதமைந் தெழுந்து நிற்கும் வருக்கையின் றிறனு மோர்மின்.

இன்னபல் வளங்க ளெல்லார் தனித்தனி யியைய நோக்கித்
தன்னமர் காதல் பொங்கச் சான்றவர் பலர்க்குங் காட்டி
மன்னவன் வருமப்போது வாரிச மலர்கள் பூத்து
நன்னல மருவும் பொய்கை யொன்றவ ணன்று கண்டான். (கௌ)

நிருமல வடியார் சிந்தை நிகர்தரத் தெளிந்த தாய
குருமலர் தீர்த்த மள்ளிக் கொண்டனன் விருப்பி னுண்டான்
நிருமலர் பறித்து மோந்தான் றிபபியம் பொலிய விர்த
மருமலர்த் தீர்த்த மிங்கு வந்ததென் னென்று தேர்வான். (கஅ)

அத்தகு தீர்த்த மேலைக் கரையினை யவாவிச் சென்ற
னுத்தமக் கதிரோ னங்குப் பொலிந்தினி துறைதல் கண்டான்
கைத்தலங் குவித்துத் தாழ்ந்து கருகிருள் பருகுஞ் சோதி
வித்தக னிங்கு மேவ லென்னென மிக்குச் சூழ்வான். (கக)

இலங்குமிக் கானத் தின்னு மென்னுள தாய்வோ மென்று
துலங்குமத் தான கின்று துனைந்துசற் றப்பாற் சென்றான்
மலங்குத றவிர்த்தாட் கொள்ள வதாரின் னீழன் மேவி
யலங்குபே ரருளின் வைகி யருள்சிவக் குறியைக் கண்டான். (1)

கண்டபோ தன்பு பொங்கக் கைகடர் தலைமேற் கூம்ப
கண்டனிற் பணிந்து விழ்ந்து வல்லையி னெழுந்து நின்றே

யண்டர்தம் பெருமா னிங்கே யகபபட்டா னடியேற கந்தோ
தொண்டனே னுயந்தே னென்று துதித்துமிக் குவகை பூத்தான்.

வயங்குமிச் சுயம்பு லிங்க மான்மிய மொன்றுத் தேரேன்
றியங்குத லொழிக்கு மந்தத தீர்கதததின் வரவுந் தேரே
னியங்குவெங் கதிரோ னங்ங னிருந்தருள் குறிப்புந் தேரேன்
மயங்குவன் மேற்ற வல்லா யாரென மனத்துட் கொள்வான்.

வேறு.

காணப் படாத வருவினுக்குங் காணப் பட்ட வருவினுக்கு
மாணப் பெருங்கா ரணமாகி வயங்கா ளின்ற சிவலிங்கங்
காணப் பெற்றும் வானாநான் கடில லெனிலென் னறிவென்ன
மாணப் புனைந்து பூசித்தா லன்றி மற்றொன் றியற்றேனாஸ் (உ௬)

என்று கதிரோன் புன்னமூழ்கி யிலங்கு திருவெண் ணீரணிந்து
நன்று தருங்கண் மணிபூண்டு நமசிற் றுறவைந் தெழுததெண்ணி
யொன்று முவகை தலைசிறப்ப வுற்ற திருபுந் சனமாதி
டன்று கிடைத்த கொடுபூசை யாற்றிப் பணிந்து போற்றினான்.

இடப்பான் மருவு தேவியையு மிவவா றன்பிற பூசித்துக்
தடப்பா லமர்ந்த செங்கதிரோன் றனையும் போற்றி யுடனவந்த
மடப்பா லகன்ற சான்றோரு மறறை யோரு முடன்றொடா [கான்.
விடப்பா றோயும் லீவல்வெத்தன விடை கொண் டிருக்கை போய்ப்புந்

இருக்கை யடைந்த வேலவேந்த னெண்ண மிகுந்து பசித்தானாய்
வருக்கை யடைந்த கானகத்து வதரி நீழல் வீற்றிருக்குந்
திருக்கை யொறுக்கு நம்பெருமான் தேவி யோடுந் தனியிருந்தான்
மருக்கை யாத மலாததீர்த்த வரவுந் தெரியே னாயிருந்தேன். (உ௭)

தீர்த்தம் புனையும் பெயர்யாதோ தீர்த்தக் கனாவெய் யவன்மேற்குப்
பார்த்தங் கமருங் குறிப்பென்னோ பழுத்த வதரி கிழலமரு
மாத்தன் பெயரென் னோதேவிக் கமைந்த பெயரென் னோவறியே
னேத்த வுரியே னிவையெல்லா மென்று தெளிவே னெனக்கவன்று.

இரவு முணவு கொள்ளானு யேங்கித் தரைமேற மனிகிடந்தா
னரவு குடி திருவருளாற றுயின்ற னனையான் கனவகத்துப்

புரவு புரிவோன் முதலமரா புணரப புணரா தகல்பெருமான்
கரவு தவிர்தன் திருமேனி காட்டி யருளிச் செய்கின்றான். (உஅ)

வாராய் புகழிற் பொலிந்தோங்கு மன்னு கவலை முழுதமொழி
யாராய் வதரி வனததுமுனைத் தருளுஞ் சிவம்யா மளவில்சுகம்
பாராய் தருமன் னுயிருறுதல் படாந்து முனைதத காரணத்தாற
பேரா யிரமுள் ளளவேனும பேசு நூல்சங் கரநாமம். (உஆ)

என்றும் பிரியா திடத்திலமாந் திருப்பா டிருப்போ பாரப்பதிகா
ணென்று மிருவே முமபெயர்வே றுறுவோம பின்னோர் காரணத்தா
லன்று நீயுந் தெரிந்திதி யைய வொருகு ரியன்பூசை
துன்று மன்பிற் புரிதலாற் றுணை யாய தித்தலப்போ. (உஆ)

முந்தக் கதிரோ னலையாட ட முயன்று கண்டா தைதீர்த்த
மந்தக் கதிரோன் பெயாபூண்டே யமரு மல்கத்த தடந்தீர்த்ததச்
சந்தக் கனாவாய் நமையேண்டித் தணவா திருப்ப வைனமக்கு
மெந்தத் தலத்தா மதிவிருப்ப மிந்தத் தலத்தென றுணருதிரீ. (உஆ)

பின்னுங் கதிரோன் வேண்டவவன் பெயாமுந் துறவோர் பெ
யாபூண்டோ, மின்னுஞ் சொலகைகள் சூரனடைந் தெய்திப் போ
ற்றி மிகவேண்டி, மன்னும வரங்கோ டலினனுஞ் சூனா யெனும
பேர் யருவியதா, லுன்னு மவாககு நீனைத்தவெலா முதவிப் புரக்கு
மித்தலமே. (உஆ)

விசையா லயனு ரெனநினது பேரால விளங்கு மினியுணாதி
திசையா தரிக்கும புகழோய்நீ செய்வ தொன்றுண் டதுகேண்மோ
வசையா வலிய காமிமுழு தகழ்ந்து போக்கி யாலயம்பே
ரிசையால் விளங்க வமைததுவிழா முதற்பல் சிறப்பு மியறுதியால்.

மன்னுந் தளிசூழ் தரவிதி வகுத்து மணிமா ளிகைசமைத்து
மின்னு மறையோர் முதலியபல டுடிக டுவன்ற மேவுவித்துப்
பன்னு நீயு மவ்விடத்தே சூழுகொண் டயாதி படாந்தவெலா வன்
முன்னு முன்மை பெறுதியென மொழிந்து மறைந்தான் முழுமுதல்

இறைவ னருளி மறைதாலும விழித்தா னிறும்பு தெய்தினு
னிறையு மகிழ்ச்சி தலைக்கொண்டா னிலவு வதரி வனமருவும் [ருட
பொறைகொ டிசைநோக் கிப்பணிந்தான்புலவாற்பெருமான்பெருகுப
கிறையின் மமமகி மிகத்தினைத்தான் சொற்ற விசயா லயகேவன்.

மேவு கதிரோ னுதிப்பளவும் விழித்தே யிருந்து வெளிவந்து
பாவு மறையோர் முதலாய பலருந் தன்பால் வரக்கூவி
யோவு சுவலை யுடையான யுண்மைக் கனவை யெடுத்தாரைத்துத்
தேவு மலியும் வதரிவனஞ் சென்றான் பலரு முடன்வரவே. (௩௬)

சென்ற விசயா லயதேவன் திருந்த வுடன்வத் தவரோமி
மன்றன் மலர்கண் மலிகதிரோன் வகுத்த பொய்கைப் புனரோய்ந்து
நன்ற வாவு திருநிறு நகுநண் மணிபு முழவணிந்து
வென்ற மறையி ரித்திர்த்தம் வெய்யான் வகுத்த தீர்த்தமால். ()

இந்தத் தலமான் றியமுணர்ந்தே யிறையோ னருமாற் றணவாது
சந்தக் கதிரோ ளிங்கமர்வான் சாமி தனையிற் சூரியன்கான்
முந்தப் பூசிக் தனனதனா னூரை யெவ்விம முதுதலத்தை
நந்தப் பெரிய ருணாப்பரினு நவிலு பொருதா ரணங்கேண்டின். ()

சூரன் பூசித் ததனுலுஞ் சூரை யென்பா ரென்றுபுதித
தேரன் திருவாய் பலர்ந்தனன்கா ன் சென்று பணிவீரா மவனையென
வாரன் பொமெங் கடைந்தவரோ டாவிப பணிந்து போற்றினான்
வீரன் விசயா லயனென்ன விழாம்பு நாமப் பெருந்தகையே. (௩௭)

ஆன்றே நவியங் குயமுடையார் பலரைக் கூவி யடவியெலாங்
கொன்றே யொழியின் மிகப்பழுத்துக் சூளிர்த நீழல் செய்யுவதரி
பொன்றே தவிர வென்றுரைத்தா னுரைத்த வாறே யவர்களெழுந்
தின்றே முடித்து மெனக்கூறி யெறிந்து தொலத்தார் வனமுழுதும்.

சிற்ப முணர்ந்த திறலோரைச் சிறப்பின் வருவித் திறைவனுக்குப்
பொற்ப வமரா லயநன்கு புரிமி னென்று பொருள்பலவு
மற்ப மொழிய நனிகொடுத்தா னவரும் வரைகள் பலபிளந்து
சிற்ப கிடப்ப முறையாக தேரப் பொருத்திப் பணிசெய்வார். (௪௧)

ஆன்ற கருப்பக் கிரகமே யலங்கு மத்த மண்டபமே
தோன்ற மிளிர்மா மண்டபமே சோதி ிருத்த மண்டபமே
யேன்ற மதிலே கோபுரமே யாக சாலை மடைப்பனியே
சான்ற வொருபாப் பதியென்றுத் தணவா தமருஞ் சினகரமே. ()

சூழா வரண தேவரமர் சுடர்செய பொன்செய் தனிகளே
யழா முலகு மினிதேத்த விசைக்குந் பிறவே பேரழகு

வாழா நிற்க வகுத்தமைத்தாரா மன்னு முவகைப் பேருத்தி
யாழா விசயா லயதேவ னோக்கி நோக்கி யதிகயித்தான். (ச௩)

பின்னு மொருநான் மறுகொழுங்கிற் பிறங்கப் புரிந்தாங் கிருபாலுந்
துன்னு மணிமா ளிகைபலவாய்த தோன்ற வுயர்விற் புரிவிததுக்
கொன்னு மறையோர் குடிமுதனாற் குடியும் பிறவுங் குடியேற்றிப்
பன்னு மினிய நன்னாளிற் பாவக குடிமே வினன்றானும். (ச௪)

தாவா வுணர்ச்சி நலனாதி சைவ மறையோர் கமைக்கொண்டு
மூவா முதல்வற் கபிடேக முடிங்கப் புரிந்து மறுமுன
தேவா வைர்க்குஞ் செய்வித்தது திகழ்பூ சனையும் விழாச்சிறப்பு
மோவா வளத்தின் மிகப்பெருகி யோங்கப் புரிவித திறைஞ்சுவான்.

நீர றுத விளைகிலமு நெடுவான் றடவு சோலைகளுஞ்
சீர றுத பாற்பகவுஞ் செப பொன் பொலிபல் வாகனமு
மேர றுத கொடிசுடைமுன் னிசைக்கும் பலவாம விருதுகளு
நார றுத மனத்தினெடு நங்கன் பெருமாற் கினிகளிடத்தான். (ச௬)

எங்கு மறைகள் முழங்குவன வெங்கு மியங்க ளிபம்புவன
வெங்கு மடியர் குழாநெருங்கு மெங்கும் பரிசு னங்கன் குழா
மெங்கு மிகுவ வரமுழக்க மெங்கும் வரங்கொண் டிவப்பவரே
யெங்கும் பொலியப் பெருகியதா லெங்கள் பெருமான் திருக்கோயில்.

ஆன்று விசயா லயபுரமென் ிருட்பா பூண்ட தச்சுரை
நன்று தெரிமின் முனிவர்தா னென்று சூத னவிற்றிடலும
வென்று பொறியைந் தையுமவித்த மேலோர் சூத முனிவரன்றா
டுன்று மன்பிற் பணிந்தெழுந்து தோன்ற வொன்று வினாவுவார். (௭)

ஐய விசயா லயதேவ னமர்ந்த பதிமுன் சூராயென்றா
யெய்ய மீட்டுஞ் சூராயென்றா யிரண்டோ வொன்றோசூராயெனல்
செய்ய திருவாய் மலர்ந்தருளிச் செய்ய வேண்டி பென்றரந்தார்
மைய லகன்ற மாதவனு மகிழ்ச்சி பூத்து விடைகொடுப்பான்.

ஆன்ற சூராத் தல்த்தெல்லை யைங்கு ரோச நாற்புறத்துஞ்
சான்ற வதனு ளொருபாகந் தயங்கு நகர மாயிருந்த
தேன்ற வொருபா கங்காடா யிருந்த திவனு லதுமாறிற்
தூன்ற வுணர்வீர் சூராயென லொன்றே நெடுநாள் கண்டதது. (௮)

அதனு லந்தத் தலவரலா றறியா திருந்தார் யாவர்களு
மதனால் வருந்தான் வெளிசெய்தான் மன்னன் கனவிற் சென்றருள்
யிதனு லந்தத் தலப்பெருமை யிறைவ னேசொற் திடற்குரியோன்
பதனு லுயர்ந்தி ரென்றுரைத்து மற்றைக் கதையும் பகருவான்.

பொன்னுனவிசயாலயதேவன் திருப்பணிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௩௩.

பொன்னுனவிசயாலயதேவன் திருத்த தரிசனஞ்செய்தபடலம்.

பசையாலுயி ரோம்பி, வசையாவுமின் மாண்பான்
நிசையாவுஞ்செல் சீர்த்தி, விசையாலய நென்பான். (க)

சுரைக்குடி மேய, காடாப்பொரு கண்டன்
சீரைப்புனை செந்தா, னுரைக்கொடி நட்டி. (உ)

வருவான்றோ தினத்திற், பெருவானவ ரேத்து
மொருவானவன் முன்போய்த், திருவார்துதி செய்வான். (ஈ)

கதிரோனடி போற்றப், பிதிராவர மீந்தோ
யதிராவரு சூரம், கெதிராநலந் தந்தோய். (ச)

சுலவானவ ரேத்தி, நிலவாதரஞ் செய்ய
வுலவாவுத ரியில்வாழ். நலவாவருள் செய்தி. (ந)

எண்ணரெயின் மூன்று, மண்ணாக்வே ரித்து
விண்ணுடுபு ரந்த, வண்ணாவருள் செய்தி. (கா)

செந்தாமரைக் கண்ணார், நந்தாவக நந்த
முந்தாரழ லாய, மைந்தாவருள் செய்தி. (கி)

மாற்றாமென வந்த, கூற்றாருயிர் சிந்தப்
பாற்றாமுனை காத்த, வேற்றாவருள் செய்தி. (கி)

பம்பாதர வோங்கக், கொம்பாரிடை யானைச்
செம்பாதிமெய் வைத்த, நம்பாவருள் செய்தி. (க)

சித்தாவடி நாயேன், சத்தாதரித் தாய்
வொத்தாடியு வக்கு, முத்தாவருள் செய்தி. (க௦)

விரித்தாய்தரு மேலோர்க், சூரித்தாய்மிளி ரொருவா
பரித்தாய்வரு திங்க, டரித்தாயுனைச் சார்ந்தேன். (க௧)

முத்தாமுழு முதலே, யத்தாவுனை யடைந்தே
னத்தானயன் போற்றுஞ், சுத்தாவுனைத் தொழுவேன். (க௨)

மறவாதடி போற்று, மறவாணர்க ளரசே
பிறவாநெறி பெறுவே, னுறவாவுனைத் தொழுவேன். (க௩)

பொன்னையொளிர் மணியே, மின்னேபுரை சடையாய்
தன்னோவரு சம்பு, வன்னேயுனை யடுத்தேன். (க௪)

வரமாதவர் வழத்தா கரமார்தரு தானூஉ
கரமானுரி போர்த்த, பரமாவுனைப் பணிவேன். (க௫)

வேறு.

என்று தோத்திரம் புரிதலு மெதிரெழுந் தருளிக்
குன்று கோட்டிய குழகன்வேண் டிவதெவன் கூறு
நன்று நல்குது மென்றலு நயந்தடி பணிந்து
வென்று மேம்படு புகழுடை யானிது வேண்டும். (க௬)

ஐய னேநின் தருண்டங் கண்டிடு மார்வம்
வெய்ய பாவியேற் கெழுந்ததா லதுபெற வேண்டிஞ்
செய்ய நின்னருள் செய்தியென் றிரந்தனன் மகிழ்ந்து
வைய முய்தர வாருடை யானிது வகுப்பான். (க௭)

என்று மித்தலம் போலநா மினிதுவீற் றிருக்கு
நன்று மேவிய வொருதல நகுதிருப் புத்தா
ரொன்று மிவ்விட வதரிபோற கொன்றையங் குறையுந்
தொன்று சூரிய தீர்த்தம்போற் சீதளி துலங்கும். (க௮)

இங்கு மாலயன் முதலியோர் வழிபட லென்ன
வங்கும் வந்துவர் தடிபணிந் தேகுவா ரனைய

பொங்கு மாதலத் திலக்குமி தொழநடம் புரிவோங்
கொங்கு மாலையா யாயிடைக் குறுகிநீ காண்டி. (௧௯)

என்று வாய்மலர் தின்னருள் செய்துருக் கரந்தான்
கன்று மான்மழு வேந்தியோன் கருத்துமும் றியதென்
றன்று சேவடி பணிந்தெழுந் தருள்விடை பெற்றுச்
சென்று சேர்ந்தனன் றிருநல மலிதிருப் புத்தூர். (௨௦)

திருப்புத் தூருறை தேவனைத் தேவர்தம் பிரானை
விருப்பிற் றுழ்ந்தெழுந் தருள்பெறு விருப்பனாய் நின்றான்
கருப்பிற் றேமொழித் திருவுங்கை தொழுதன ணின்றோ
ளருப்பிற் கொன்றையா னாருள் வழங்குவா னான். (௨௧)

விரியி ளங்கதி ருதித்தென மிளிர்சடை மேவிப்
பரிய மாமுய லகன்வெரி நொருபத மூன்றி
யிரிய மும்மல மொருபதங் குஞ்சிதத் தெகித்துத்
தெரிய வம்பைவாண் முகத்தருட் கடக்கடை செலுத்தி. (௨௨)

மாபன் மத்தள முழக்கவண் டாளா மலர்மேற்
றாய நெத்திடத் துமபுரு ளாரதர் நரம்பு
ரேய வீணைகொண் டிசையமு தொழுக்கிட விரவிப்
பாய பல்கண மரகர வெனுமொழி பரப்ப. (௨௩)

மதலை மாலைபு மதின்முதல் குறைந்தமா லிகையும்
விதலை தீர்திருத் தோளிடைத் துயல்வர மேலான்
முதலை யோடொரு திங்களு முகிழ்த்தெழு வதலை
யதலை நீயெனு மருமறைச் சிலம்படி யரற்ற. (௨௪)

ஒருக ரர்துடி முழங்கிடக் கொழுந்துகொண் டொளிர் தி
யொருக ரர்தனி னிவந்தெழக் கவிழ்தலை யுளுற்றி
யொருக ரர்தனி பொலிதர ஷயிரெலா முய்வா
னொருக ரர்தழைத் தபயமின் னருளொடு முதவ. (௨௫)

ஆடி னன்றிரு வருட்பிரா னுடலை நோக்கிச்
சூடினானிரு கைகளுந் தலைமிசைத் துதித்துப்
பாடி னன்கினை பாற்றினான் பார்த்தெழு புளக
மூடி னன்றிரு மகளுமுள் ளானந்த முகிழ்த்தாள். (௨௬)

மற்றை யாவரு மானந்த முற்றனர் வள்ளல்
சுற்று கான்முடி யமாமதி முழுமதித் தோற்றம்
பெற்ற தாமெனப் பிறங்கிய தறிந்துளம் பிணைந்து
கொற்ற வாளினுன் விடைகொமி குறுகினுன் தன்னூர். (உஎ)

அளவி லானந்த முற்றவன் சூராவா முமல
னளவி லின்பருள் பாததா மொபணிந் தகம்போ
யளவி லானந்தக் கூத்தையே யுண்ணினைந் தடர்ந்தா
னளவி லாப்புக ழானென வுரைத்துமே லறைவான். (உஅ)

போன்னுனவிசயாலயதேவன் நிருத்த தரிசனஞ்சேய்தபடலம்
முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௮௩.

சங்கப்புலவர் பூசித்தபடலம்.

மேலாகிய புகழானுயர் விசயாலய தேவன்
சாலாகிய விற்புற்றினி திவவாறமர் தருநான்
மாலாகிய வானேன்றொழு மதுராபுரி யசன்வாய்
நாலாகிய மறைதேர்வரு நம்மானமர் தளியுள. (௧)

ஒருவாதொளிர் திருமண்டப மொன்றுண்டத் தாப்பட்
பெருவானரு மணுகற்கரும் பீடத்தினி தமர்வார்
மருவார்மரை மலர்வாழ்கலை மகன்கூற்றிலு தித்தார்
திருவார்வட கல்தென்கலை தேர்ந்தேகரை கண்டார். (உ)

திருந்தார்புர மூன்றுங்கெடச் செற்றாரரு ஞற்றார்
வருந்தார்கதிர் மதிதெற்குவ டக்கேகிமி மேனும்
பெருந்தார்கொமி கிவபூசை பிறக்குற்றிடி னன்றி
யருந்தார்கவை யமுதாயினு மளவாப் பெரும் புகழார். (௩)

நீரூடிய திருமேனியு நிலவோடொளிர் கங்கை
பாருடிய சடைமோவியு மழலாடிய கரமு

மேரூடிய கொடியும்முடை யிறையோனுட னிருந்தே
பேரூடிய தமிழாய்தரப் பெருமாதவம் புரிந்தார். (ச)

பொன்னோவெனப் பொலியுஞ்சடைப் புத்தேளுட னிருப்பு
மன்னோவவ னெடுவாதம றைந்தேதெளி மாண்பு
முன்னோதரும் பெருமாதவத் துடையாரென மொழியி
னென்னோவவர் பெருமைதிறன் யானோசொல வல்லேன். (சு)

வேறு.

புனைதரு மினைய சங்கப் புலவரே முழுமூலோ ருங்கண்
ணனைதரு கடம்பி நீழ னாயனார் பதமு மேன்மேல்
வனைதரு சுயற்க ணம்மை மலரடித் துணையும் போற்றிக்
கனைதரு பொலிவி னோடுங் களித்தினி திருக்கு நாளில். (சு)

உமையொரு பாகங் கொண்ட வுத்தமப் பெருமான் மேவி
யமைதரு தான மெல்லா மனைந்தனைந் திறைஞ்சு மார்வங்
கமைமிரு மவர்க்குண் டாகக் கடம்படி முனைத்த வேணிச்
சுமையுடை முடியாற் போற்றித் தொழுதனர் விடைகொண் டாரால்.

அருப்பவிர் கமிக்கை யானை யங்கையோ ருமிக்கை யானை
மருப்பவிர் விடையி னானை வானராத் தொடையி னானை
யுருப்பவெஞ் சூலத் தானை யொலிமறைச் சீலத் தானைத்
திருப்பரங் குன்றிற் சென்று கண்டிசே வித்தா ரன்றே. (அ)

கருதுவா ருளத்தி னானைக் காரணி களத்தி னானை
மருவுதாட் டளத்தி னானை வரிவிழிக் குளத்தி னானை
யொருவுற வளத்தி னானை யொப்பில்லோ மளத்தி னானைத்
திருவிய லாப்ப னாரிற் சென்றுசே வித்துப் போற்றி. (க)

மதியணி சடையி னானை வையமுண் விடையி னானை
யதிர்புலி யுடையி னானை யணங்கொரு புடையி னானை
விதிதலைத் தொடையி னானை வெம்மழுப படையி னானைப்
பதிவளக் கொடுங்குன் றெய்திப் பண்பொடு பணிந்து போற்றி.

ஆடக வேணி யானை யப்புளங் காணி யானை
நாடகப் பாணி யானை ஞாலமுண் பூணி யானைக்

காடகத் தூணி யானைக் கருந்துழாய்த் தோணி யானை
யேடக நகரிற் சென்று போற்றிமிக் கின்ப முற்று. (௧௭)

பூதவெங் கணத்தி னானைப் புன்கொன்றை மணத்தி னானைக்
கோதமில் குணத்தி னானைக் சொன ராப பணத்தி னானை
வேதமற் தணத்தி னானை வேரக்கோ வணத்தி னானைப்
போதப்பூ வணத்தி னானைப் பொங்குபெ ரன்பிற போற்றி. (௧௮)

அடியவர் பாண டானை யன்றிலா பாறகூ டானை
யொடியரு மருங்கோ டானை யொருதினத திணை வீ டானை
நெடியநன் மறைக்கா டானை நிகழ்பறை யலாறபா டானை
படிபுகழ் தருமா டானைப் பதியனைத் தொழுது போற்றி. (௧௯)

அழிதகை யொருவி னானை யாரழ லுருவி னானைக்
கழிதரு கருவி னானைக் கரையறு திருவி னானை
யொழிதரு வெருவி னானை யொள்ளருட் டருவி னானைச்
கழியலின் மருவி னானைத் தொழுதுவர் துதித்துப் போற்றி. (௨௦)

விததக டுன்றா செற்ற வீரனை நெடிய மாயோன்
சித்தம்வைத தவாவிச சேருந் தேரனைச் சென்றே னுண்டு
தததளி முழங்குந் கொன்றைத் தாரனைத் தாவா மேன்மை
யுத்தர கோச மங்கை யூரனைத் தொழுது போற்றி. (௨௧)

வலந்தரு பிறவித தன்ப வாநனை யொழிக்க வேண்டிப்
புலந்தரு நெறியி னின்றா போதனை மணிபொன் செய்து
கலந்தரு சிறப்பிற் சங்கக காதனைக் கருது வார்த்து
நலந்தரு புகழி மாம நாதனை யிறைஞ்சிப் போற்றி. (௨௨)

ஒருபுற நீலி யானை யொண்பிட்டுக் கூலி யானை
மருவருள் கோலி யானை மடர்க்கருள் பாலி யானை
யிருளா வாலி யானை யிருஞ்சடா மோலி யானைக்
கருதுநெல் வேலி யானைக் கைகுவித் திறைஞ்சிப் போற்றி. (௨௩)

அருந்துண வாலத் தானை யக்கமார் பாலத் தானைப்
பொருந்துகைச் சூலத் தானைப் பொற்கள நீலத் தானைக்
கருந்துழாய்க் கோலத் தானைக் கைக்கொண்டெய் சீலத் தானைத்
திருந்துகும் ஸூலத் தானைச் சென்னிதாழ்ந் திறைஞ்சிப் போற்றி.

விருப்பவீர கோயி லாளை விண்டொடி வேயி லாளை
யிருப்புற ஞாயி லாளை யெற்றைக்குந் தாயி லாளைப்
பருப்பதம் பாயி லாளைப் பகர்தரு நோயி லாளைத்
திருப்புள வாயி லாளைச் செவடி பணிந்து போற்றி.

(கக)

விண்ணவர் தமக்குக் கோவை விளக்கஞ்சால் பரமான் மாவை
யண்ணலம் புகர்சா றேவை யன்பர்க்கோர் தெய்வ வாவை
யெண்ணரு மிதர்ப்பு பூவை யெடுத்தணி தருமு வாவைக்
கண்ணகன் குருத்திற் கற்பக் காவையுற றிதைஞ்சிப் போற்றி.

ஆற்றவர் ிச னுரை யருளுப் ிச னுரைப்
பொற்றறற ிச னுரைப் புனியதட் ிச னுரை
நற்றவ வாச னுரை நருகுடி லாச னுரைக்
கொற்றவா ிச னுரைக் கோயி லுர குறுகிப் போற்றி.

(உக)

ஆராளை முடியின் மேனக் காந்தாளை யுரித்த வையப்
பாராளை மதவே டயப் பாந்தாளைப் பற்றார் மாட்டுச்
சேராளை யரவம் பூணுச் சேர்த்தாளைச் சிறந்த காலைப்
பேராளை யெமது பாசம் பீர்த்தாளைப் பரிவிப் போற்றி.

(உஉ)

மோதளி யிரைததுப் பாட முகித்தவா கொன்னை யோடு
சீதளித் தடமும் வாசந் திவலையெண் டிசையும் வீச
வோதளி யடைந்து சார்ந்தோரு குதுமல மாயா கன்மக்
கோதளி விழுங்கும் புத்தூர் குறுகினர் புலவா யாரும்.

(உஃ)

அளவிலா ஷுவகை விம்ம வாவந்தக் கண்ணீர் வார
வளவிலா விற்ப மோங்க வாரணம் புகழ்ந்து போற்ற
வளவிலா வளங்கண் மல்கி யமைதரு திருப்புத தூர்வா
ழளவிலா னந்தக் கூத்த ரடிதொழு தமர்ந்தா ரங்கண்.

(உச)

பொருவிலா வறிவிற் சங்கப் புலவர்க டிருப்புத் தூரின்
மருவின றிருப்ப தோர்ந்து ஞானமா நகர்வாழ மன்னன்
றிருவிய லவரைக் காணத் திகழ்ந்தெழு வேட்கை முன்னே
யொருவிலா னின்று காண்டற் குற்றதோர் சூழ்ச்சி யோர்ந்து.

வேறு.

ஏன்றவொரா சிடையிட்டாங் கிருவிகற்பத் தான் முடிநே ரிசை வெண் பாவொன், ழுன்றபுறப் பொருளமையப் *பிறந்தபிறப் பால்லெ னமுன் னமையக் கொண்டு, சான்றதிருப் புத்தூரா னடனமுந்தன் பேறுமுறத் தகுகா சென்று, தோன்றவியல் வாய்பாட்டிற் கண்டெ ன்று முடித்தேட்டிற் றுலங்கத் தீட்டி. (௨௬)

எதிர்கின்ற னொருவன்கைக் கொடுத்தினைக் கொடுபோய்நம் மிறைவாழ் புத்தூ, ரதிற்கின்ற புகழ்ப்புலவர் பாற்கொடுத்து மற்ற வர்தேர்ந் தறைதல் கேட்டு, முதிர்கின்ற கடுப்பினெனும் வருகென் ழுன் புத்தியென மொழிந்தன் னான்வின், னெதிர்கின்ற திருப்புத் தூர் சார்ந்தனைய ரிருக்குமிடத் தெய்தி னானே. (௨௭)

புலவர்முனம் பணிந்தெழுந்து வதரிநிழ லொருமுக்கட் புத் தேண் மேய, நலவர்புகழ் சூராமகர் மாவிசயா லயதேவ னலத்தான் மிக்கான், கலவரணு காரெறியா னுமைக்காணக் கனியொன்றென் கையி னல்கி, நிலவர்புக ழித்தலத்து விடுத்தானென் றுரைத்ததையு நேர்வைத் தானே. (௨௮)

உறந்தபுகழ்ப் பெரும்புலவர் மகிழ்ந்ததுகைக் கொடுவாசித் துணர்வீர் மெள்ளிப், பிறந்தபிறப் பெணும்பாட்டிற் சொற்சுவை யும் பொருட்சுவையும் பிறங்கு மேனஞ், சிறந்தமதி யென்றுரைத்த தொருதோட மென்றவர்தாஞ் செப்பக் கேட்டு, மறந்தவனா காமன் மனங் கொடுதொழுது சூராமகர் வந்தா னன்றே. (௨௯)

வந்தவன்மெய்ப் புகழ்விசயா லயதேவ னெதிர்போற்றி வண ங்கி யென்கைத், தந்தகவி தனைக்கொடுபோய்ச் சங்கவான் புலவர்மு னந் தாழ்ந்து வைத்து, முந்தரீ கொடுத்ததென மொழிந்தனம்ற் றவரெடுத்தார் முகமன் செய்தார், சந்தமழி யாதுவா சித்தாரக் கவி ப்பொருளுந் தவாம லோர்ந்தார். (௩௦)

“பிறந்த பிறப்பாற் பெறும்பேறு பெற்றே
மறந்து மினிப்பிறக்க வாரோஞ்—சிறந்தமதி
சேர்த்தானைப் புத்தூர்த் திருத்தனியா னைப்புலனங்
காத்தானைக் கூத்தாடக் கண்டு.”

‘நிறைந்தமதி’ என்றும் பாடம்.

மிக்கமகிழ்ச் சியரானூர் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் வியந்தா ரேனூர், தொக்கவதிற் சிறந்தமதி யெனப்புணர்து வைத்த தொரு தோட மென்றா, ரக்கணமே யான்மீண்டு வந்தனனென் றான் கேட்ட வருள்சான் மன்ன, னக்களவின் மகிழ்ச்சியனாய் மீட்டிமவன் முகநோக்கி நவில லுற்றான். (௩௧)

இன்னேரீ திருப்புத்தூர்க் கேகுதிமுன் பேரலவவ ரெழுந்து மாலை, நன்னேயத் திறையவன்வாழ் தளிக்கேகு வார்கூட நண்ணி நீயு, மின்னேர்செஞ் சடையார்மு னவர்முனஞ்செல் பெருந்தீபம் வேலை யானன், மன்னேயத் தொடுவைப்ப னுடனெடுத்திச் சுழற்றிநீ தரையில் வைத்தி. (௩௨)

ஆயபொழு தவருரைக்கு மாற்றமுங்கேட் டிங்குவினார் தடை வா யென்றான், மேயவவ னவ்வாறே செய்துமீ னுவலென்று விடை பெற் றேகிப், பாயமதிற் திருப்புத்தூர் புகுந்துசங்கப் புலவரொடும் பரிந்து பின்னே, நாயனமர் கோயில்புகுந் தான்நீருமுன் னவன்றீப நலக்க வைத்தான். (௩௩)

வைத்தவுட னதைபெயித்துக் கொள்ளிவட்ட மெனச்சுழற்றி வைத்தான் மண்மே, லுய்த்துணரும் பெரும்புலவர் குறைமதிய நிறைமதியா யொளிர்ந்த தம்மான், மெய்ததநடச் சுழற்சியிலென் றறிவித்தா னமக்கென்று விளங்கத தேர்த்தார், சித்தமகிழ்ந் தாரவ ன்றன் முகநோக்கி விரும்பியிது செப்ப லுற்றார். (௩௪)

கற்றவர்கள் புகழ்விசயா லயதேவன் பாடிவிடு கவியுள் யாதுங், குற்றமிலை குற்றமிலை குற்றமிலை கருத்துணராக் கூற்று குற்றப், பெற்றநினை யற்கநினை யற்கநினை யற்கவெனப் பேசு நீபோய், மற்றவனைக் காணும்விருப் புடையநா மென்பதுவும் வகுத்தி யென் றார். (௩௫)

வேறு.

என்றலும் விரைந்து சென்றா னிலங்கெழிற் சூரை புக்கான் மன்றலந் தாரான் முன்னர் மற்றவ றுரைத்த வாறே யொன்றவின் ணப்பஞ் செய்தா னுவகையங் கடலு ளாழ்ந்தா னின்றவர் தம்மைக் காண்பே னென்றெழுந் தினிது செல்வான.

பரிகரி யிரதங் காலாள் பரந்தன தொடர்ந்து செல்ல
விரிகுடை நிழற்றிச் செல்ல விளங்குசா மகாக டிள்ள
வரிகருங் கழற்கான் மன்னன் வாம்பரி யுகைததுச் சென்று
தெரிவரும் பெருமான் மேய திருக்கோயி லுருட் புக்கான். (௩௭)

இனையவ னின்ன னாக விணர்ப்பொழிற் புத்தா ரம்மான்
றனைவிடை கொண்டெ முந்து தண்ப்பருங் கான நீங்கிப்
புனைமலர்ப் பொய்கை சூழக் கோரினா ரகததுப் புக்கா
களைஞரன் மேக மென்னக் கவிமழை பொழிவார் யாரும். (௩௮)

சங்கவான் புலவ ரெல்லாம் வந்தமை சாற்றிற் கேட்டுந்
துங்கமாம் புணரி மேவத துனைந்துசெல் குய னை யேபோ
லங்கவ ரிருக்கை நேடி யடைந்தனன் றெழுது நின்றான்
மங்கலம் பொலியுஞ் சூனா வளநகர் புரககு மன்னன். (௩௯)

சிலரிவன் சூனா யானுந் செலவனென் றவருக் கேட்க
வலர்புக ழுனையா ரங்கை குவித்தெழுந் தவாவிப புல்வி
நலர்தொழு நின்னைக் காண்பா னுங்கள் வந் தனங்கா ணென்ற
ருலர்தலி னும்மைக் காண்பா னுற்றனன் யானு மென்றான். (௪௦)

இருதிமத் தாரு மிவ்வா னாவனா யெழுந்து போந்து
மருமலர் பூத்த தெய்வ வாமதுப பொய்கை ஸூழ்கி
நிருமல வடிவி னுன்ற நெல்லைநா யகிபொற் றுருங்
குருமலி பிறைசான் மோலிக் கொற்றவா ளிசா தானும். (௪௧)

அன்புறப் பணிந்து போற்றி யாரரு ணிரம்பப் பெற்றுப்
பின்பிரு திமததி னரும் பெரிதள வளாவிப பேசி
யென்புலப் பரிய பூணக் கொண்டவ ரினிது மேவு
நன்புலச் சூனா புக்கார் நகுமுகத் தினராய் மாதோ. (௪௨)

முழுகினர் பாவ மெல்லா முருக்கிவாய்ப் பெய்வ தாய
வொழுகொளிக் கதிரோன் றிரத்த முரைத்தநூல் விதியான் முழுகி
வழுவறு தெய்வ நீறும் வயங்குகண் மணியும் பூண்டு
செழுவி ய வெழுத்தோ ணாந்துஞ் சிந்தையிற் றிருந்த வெண்ணி. ()

இடையறு வன்பு பொங்க விருகையுந் தலைமேற் கூப்பி
நடையறு வறவோர் சூழ நல்லகாய் கனிபூ வோடு

ஈடையறா வதரி நீழ லமர்க்குபார்ப பதிம னுளன்
கொடையறாக் கொடியில் சார்த்து கோபுர முன்பு தாழ்ந்தார். (௪௪)

விழிகனி ரருவி பாய மென்கரந் தலைமேற் கூம்ப
வொழிதரா வன்பு பொங்க ஷட்புகுந் துவப்பிற் சூழ்ந்து
பழிபதி மலங்கண் டமுன்றும் பாழ்பட விற்பம் பொங்க
வழிமது நறுங்கூங் கொன்றை மாலையான் திருமுன் சென்றார். (௫)

கண்டனர் மாய னாதிக் கடவுளர் காணுந் தேவை
விண்டனர் கவலை யெல்லா மேனிமேற் புறகப் போர்வை
கொண்டனர் நெஞ்ச நெக்குக் குழைந்தனர் கண்ணீர் வார
வண்டாந்தம் பிராணர் நாட்சி யடிகிய தென்று நின்றார். (௬)

முழுதுணை மாதிரி சைவ முனிவர னொருவன் போந்து
முது வில்வங் கொண்டு பற்பல பெயருங் கூறித்
தொழுதரு தாளிற் சாத்தித தூகிவே தனமுஞ் செய்து
கெழுதகு பனிதத தீபங் கிளர்தரச் சுழற்றிப் பின்னர். (௭)

இலகுவெண் ணீறு நல்க வெண்ணரும் விருப்பி னேற்றுத்
திலகநன் னுதலிற் பூசித திருத்தகத் தொழுது பின்ன
ரலகில்பே ரருளான் மிக்க வம்மைசந் நிதியும் போந்து
குலவுபோற் றுவந்து நீறு கொண்டிபே ரின்ப முற்றார். (௮)

நண்ணிய புலவா யார்க்கு நலமவி வசதி நல்கிக்
கண்ணிய வழுதுங் குய்சால் நறிகளுஞ் சிற்று னாவு
மெண்ணிய செய்யும் பாலு மின்னுமுள் ளனவுங் கொண்டு
புண்ணிய மன்னர் மன்னன் பொலிதர ஷூட்டி னானே. (௯)

கபபுரங் கலந்த சாந்தக் கமழ்நறுஞ் சேறு பூசி
வெற்றமுற் றொழியச் செய்த வினாநறு நீரிற் றோய்த்த
வொப்பில்பூ மாலை சூட்டி யொருங்குபல் வாசங் கூட்டுந்
திப்பிய விலைகாய் நல்கிச் செய்தனன் மகிழ்ச்சி மேன்மேல் (௧௦)

மெல்லிழைத் கவிங்கம் பொன்செய் மென்றுகி றலைச்சாத் தாதி
நல்லிழைத் துகில்கண் மற்று நகுதிற் மதாணி யாழி
யெல்லிழைத் தெதித்த தாய குழைமுத லெல்லாப் பூணுங்
கல்லிழைத் தமைத்த மற்றங் கவின்பெற நல்கி னானே.

காவலன் முகமன் கண்டு கயற்கொடி யுயரத்த செங்கை
மாவல னுய செங்கோல் வழுதியை மறந்தார கொன்றைப்
பூவலா வேணிப் பெம்மான் றரிசனப் பொலிவு கண்டு
நாவல ரால வாயி னமபனை மறந்தா ரனதே. (௫௨)

காலத்திற் சிவபி ராணை கண்டிறைஞ சுதலுங் கொண்ட
சீலத்திற் றத்தம பூசை செய்தலும புனித மாய
கோலத்தி னமைந்த நலலுண் கோடலுங் கலைகள் யாவு
மூலத்தி னுரையின் மன்னே டாய்தலு முயனற் றுந்தாரா. (௫௩)

பன்னுளிவ வாறு செல்லப் பாவல ருறுநா னோரநாட்
பொன்னை மணிமா டஞ்சூழ பொங்கெழி லால வாயின
மின்னாசெஞ் சடிவ மோலி விமலனா தமைநி னைந்தா
ரெந்நாளசென் றிறைஞ்சு வோநம் மிறைவரை யென்று நைவாரா.

அங்கயற் கண்ணி யோடு மாலவா யமாந்த மூர்த்தி
பங்கயப் பாத மென்று பணிவது கனக கஞ்சக
கொங்கலர் வாவி யென்று குடைவது பன்னு ளிங்கே
தங்கின மென்று நெஞ்சந் தளாந்துநெக குருகு வாரால. (௫௪)

வேறு.

வெருவால மெழுதலொடு மெய்நடுங்கி யயனெடுபான
மருவால நிழலமார்தாய் மாறறுகென விதுநமகஞ்சு
சருவாலென் றெறித்தயின்ற தாவாத பெருங்கருணைத்
திருவால வாயுடையான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௫௫)

வெருக்கூடும் படியெழுந்து விரிந்தபுல னம்புலன
வுருக்கூடு குலைப்பதுதோந் துமபரெலா மோலமிட
மருக்கூடு செஞ்சடைமேல வாங்கியமைத துலகளித்த
திருக்கூட லுடையபிரான சேவடிகண் மறந்தனமால். (௫௬)

பொருமியழு மொருபாலன் பொருடடாக வருள்கூர்த்தே
யுருமதிர வதூததுமுழங் கொருகடாப் பகிகைத்து
வருமறலி யுயிராமா னமலரடிசற தேயெடுத்த
திருமதுரா புரிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௫௭)

ஒழுங்குபட வண்டிநீஇ யுறுசுவைய கழைகோட்டி
யெழுங்குரிசின் மலர்க்கணைதொட் டெய்யுமுன மெழிவிரதி
யழுங்கும்வகை யவனவிய வழல்விழிசற் றேதிநந்த
செழுங்கடம்பி னடிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௫௯)

பொருத்தமுற மூழ்குந்தம் பொல்லாங்கு முழுதொழித்துக்
கருதலர்த்தி மலமாயை கன்மமிரி தரடப்பாக்கி
யருத்திமிகு பேரின்ப மருளொருபொற முமரைநீர்த்
திருதலத்து முளைதகபிரான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௦)

இந்திரனார் பரிகழுவி வெள்ளானே யிப்புவித்
தந்தரநா நெவருளி யணிநகரந் தகக்கண்மி
சந்தரப்பொற் றடாதகையார் தோற்றவருள் புரிந்தமருஞ்
செந்தளிர்மே னிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால் (௬௧)

தாவாத பேரழகிற் றடாதகையை மணந்தமர
ராவாவென் றேத்தவெள்ளி யம்பலத்திற் கூடதாடி
யோவாத பெருமைசா லொருகுறஞ்ச் கன்னமிட்ட
தேவாதி தேவனிரு சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௨)

கூவொலிசெய் குறட்கன்னக் குறியொடுவை யையுமழைத்துப்
பாவொலிசெ யெழுக்கடலும் பாண்டியனும் வரக்கூனி
யேவொலிசெய் தனுவாங்கு முக்கிரனை யருள்புரிந்த
சேவொலிசெய் கொடிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால்.

மைந்தனுக்கு வேல்வளைசெண் நெவிவா ரிதிசுவற
விந்திரன்பொன் முடிதகர வனாகுலைய வெய்துவித்துச்
சந்தமறைப் பொருளுரைத்து மணிபகர்ந்து தழைந்தடியார்
சிந்தையிடத் தமாபெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௪)

வருணன்விதி கடல்சுவற்றி வளநகர்மேன் முகிலேவிப்
பொருவருசித் தாய்க்கரும்பு கல்லாணை வாய்ப்புகட்டி
வெருவருவே ழந்தடிந்து விருத்தனா தியராய
திருவளர்பே ரருட்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௫)

மாற்றடம் புரிந்துபழி யஞ்சிமா பரிதகந்தீர்த்
தேறியம ரங்கமரிந் தெயிற்றுவிட நாகமொடு

சீறியமா யப்பசுவைத தோத்துமெய்க்காட் டிட்டமருளு
சேறிகழ்கட் பண்பாகன் சேவடிகண் மறந்தனமால (௬௬)

சிழியருளி வளைவிடறெண் சிந்திகளுங் கிளாவித்தப
பழியில்விடைக் குற்பொறித்துத் தண்ணீர்ப்பந் தருமவைத்து
மொழியிரத வாதஞ்செய் தாரருளே முகிழ்ப்பவமா
செழியர்குலக் கொழுந்தினிரு சேவடிகண் மறந்தனமால. (௬௭)

ஒருவனவன் றனைமகிவிற புருத்தியுல வாகசோட்டை
யருளியருண் மாதலனாய்ச சிவலோக ாதுநெரித்தப
பெருவிறகு சமந்துதிரு முகங்கொறித்துப் பெருமபலகை
திருவுறவிட் டருளபெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால. (௬௮)

இசைவாது வென்றுகுழி வெறுழிகடகு முலைகொடுத்தாங்
கசையாமந் திரராககிக கரிசுருவி யமாபுரலா
வசைதீர வருளியரா வளைந் துணரத்த வருணபுரிந்த
திசையாடை யுடையபிரான் சேவடிகண் மறந்தனமால. (௬௯)

தன்னுடைப்பே ரம்பெய்து தந்துநமக குமாலலக
மின்னுடைப்பொற கெர டளித்து வெருளத்தற கலாப்ய நி
கொன்னுடைய விட ககண் முங் கொட டிபுது கலா தாசா
தென்னுடைய தென்னவய பொட டசவடி டா பறந்தனமால. (௭௦)

முகம்புலாந்த விடைக்காடன் முற்றுவகை கொட வருளிச
சகம்பயந்த தாயான கயற்கண்ணு டன்டலும்
மிகம்புகழ்ந்து கொண்டாங் மிந்திரமா னைத்தாருந்
திகழ்ந்தவருட பெருமான்பொற டசவடிகண் மறந்தனமால. (௭௧)

என்றுகனிந் துளருருக் யிவவாறு புலவரெலா
நன்றுமது னையையடையோ நாளைநா பெனந்ருந்தா
வென்றுமிளிர் மன்னவனு மிவாபோலும விருப்புற
னன்றுகன விடைசுருவை யடலொழுத் தருளசெய்வா. (௭௨)

ஆலவா யிடைக்காணு மழகியநந் திருக்கோலஞ்
சாலநீ ரிவ்விடத்தே தரிசிப்பா னருளசெய்வோங்
கோலமார் தருகடம்புங் குளிப்பொற்று மரைத்தடமுஞ்
சீலமார் செய்கையுளீர் சிமந்தசான் ததற்குணாவீர். (௭௩)

அங்கமா நகரத்தினும்பு காசினிதி விநாயகமுனா
மெந்தமா நகரத்திற் சிவமாவவா வெனத்தெளிமின
கங்கரே சுரோனா பாரதொலகையிற் புத்தனமக்குக
காதமா குழந்தையிற் கயிறுதரு மெனநாமம்.

(எச)

திருநீயா முந் திவ்வெலா பாலாம்பாற
சுருதி தலையாட தோவாறு மெளரியபுட
பெருநீயா திவ்வெலா பாலாம்பாற
புருதி தலையாட தோவாறு மெளரியபுட

(எதி)

விநாயகராயிற் பாலாம்பாற புத்தனமக்குக
பொருதி தலையாட தோவாறு மெளரியபுட
கொருநீயா திவ்வெலா பாலாம்பாற
செழுதி தலையாட தோவாறு மெளரியபுட

விநாயகராயிற் பாலாம்பாற புத்தனமக்குக
பொருதி தலையாட தோவாறு மெளரியபுட
கொருநீயா திவ்வெலா பாலாம்பாற
செழுதி தலையாட தோவாறு மெளரியபுட

(எஎ)

கென்னவொருநீயா திவ்வெலா பாலாம்பாற
பொருதி தலையாட தோவாறு மெளரியபுட
கொருநீயா திவ்வெலா பாலாம்பாற
செழுதி தலையாட தோவாறு மெளரியபுட

(எஆ)

ஆனந்த முந் குருபோல திவ்வெலா பாலாம்பாற
பொருதி தலையாட தோவாறு மெளரியபுட
கொருநீயா திவ்வெலா பாலாம்பாற
செழுதி தலையாட தோவாறு மெளரியபுட

(எசு)

கெடியகோ புரமுனபு நிலநிறந்தாய கதாபணிந்து
கடியமதில் புடையுதித்த கணகதளி யுடபுருது
பொடியணிந்த நியாபிரந்த கணாபுரியும் பொழுதொருபால
வடியலாதுன் நியகடம்பு வயங்குபுநிற பதுகண்டா.

(அ௦)

கண்டவுடன மெழுதெழுந்தார கையருவும் புத்தருவைத்
தண்டருமன புறக்கட்டித் தழுவினா கெட்டுயிர்த்தார

மண்டனில்வீழ் மலரெல்லாம் வாரிவிழி யொடுசேர்த்தா
ரண்டர்பிரான் நிருவருண்மற் றளப்பரிய தாலென்றார். (அக)

சொல்லரிய வன்பகத்தே துளும்பவிறை யவன்றிருமுன்
வெல்லரிய மகிழ்ச்சியொடு மேவினார் பணிந்தெழுந்தார்
கல்லரிய மலக்கிழங்கு கழிந்ததுபோ யொழிந்தென்றார்
புல்லரிய துதியெடுத்தப் புகழ்ந்துபா டுவரானார். (அஉ)

மாலாத மனத்தொளியாய் வயங்குமொரு பேரொளியே
யேலாத கொடுத்திரிவார்க் கெஞ்ஞான்று மொளிப்பவனே
சூலாத மலக்கிழங்கு சூன்மெறிக்கும் பெருவலியோய்
தோலாத பெருங்கருணைச் சுந்தரே சுரசரணம். (அங)

மலமாயை கன்மமெனு மாசுமுடி யவடியோ
நலமாய பேருணாகிற் றலைப்பட்டு நயமுணர்வா
னிலமாய தேரேறி நெடும்புரமுன் நெரித்திடும
துலமாய பேரருள்செய் சுந்தரே சுரசரணம். (அச)

ஒல்லாத பிறவியடைந் திருவினைக்கே யுடம்பட்டுக்
கல்லாத கொடியேமாய்க் கசட்டறவின் மூழ்காமல்
வெல்லாத மெய்ஞ்ஞான வெளிமருவ வளவிட்டுச்
சொல்லாத பேரருள்செய் சுந்தரே சுரசரணம். (அரு)

காற்றியொரு மலமுன்றுங் கழலடைதற் கொல்லாத
வாற்றியிறப் பொடுபிறப்பு மடைவேங்கள் கரிசனைத்து
நீற்றியரு னாதறபொருட்டு நீர்ததடமுஞ் சீர்க்கடம்புந்
தோற்றியரு ளியபெருமைச் சுந்தரே சுரசரணம். (அசு)

ஒன்றாகிப் பலவாகி யுருவாகி யருவாகி
யன்றாகி யின்றாகி யருளாகி மருளாகி
நன்றாகித் தீதாகி நான்மறைச்சென் னியுமளவாத்
தொன்றாகிப் புதிதாய் சுந்தரே சுரசரணம். (அஸ)

என்றுபல வாறுதுதித் தெம்பிரான் பெருங்கருணை
யொன்றுமளப் பரிதாலென் றெழியாத வின்புற்று
நன்றுமது ராபுரியி னாங்காணுங் கோலமே
யின்றிவர்தந் திருக்கோல மென்றுதொழு தெழுந்துபோய். (அஃ)

பல்லுயிரு மினிதீன்ற பார்ப்பதியா லயமடைந்தார்
செல்லுலவு பொழின்மதுரைத் திருக்கோயில் வீற்றிருக்கு
மெல்லுலவாப் பெருங்காட்சி யியைந்தவளும் வீற்றிருந்தா
ளல்லுலவாக் கண்டத்தா ரடைந்தவடி வினுக்கேற்ப. (௮௯)

புயல்புனாயொண் கருங்குழலும் பூரணகூர் திரமுகமு
முயல்புனாயா ருயிருமுற வொளிரிருசீ மடியுமயி
லியல்புனாசா யலும்வனப்பு மிலவுபுனா கனிவாயுங்
கயல்புனாகண் கரும்பிறவுங் கண்களிப்பக் கண்டார்கள். (௯௦)

மயற்கண்ணாள் வழிபாடி மறாதுபுரி யன்பினர்பா
லயற்கண்ணா ளலளாகி யளப்பரிய பேரின்பச்
செயற்கண்ணா டொறும்பருகத் தீராது பெருகுவிக்குங்
கயற்கண்ணா டிருவுருவுங் கண்டுதொழு தின்புற்றார். (௯௧)

பொன்னியறா மரைத்தடமும் பூப்பொலியு மொருகடம்பு
மின்னியல்செஞ் சடையார்தம் விளங்கருளார் றேனன்றினமை
மன்னியல்பி னெத்தலத்து வாழ்வாருந் தெரிந்துவகை
துன்னியல்பிற் சூளாயுற்றுத் தரிசித்துத் தொழன்முயன்றார். (௯௨)

மாமதுரா புரியகத்து வாழ்வாரு மிதுகேட்டுக்
காமருநன் சூரைநகர் கலந்திரண்டிங் கண்ணுற்றுத்
நாமருஞ் சடையிருவர் தமைப்போற்றி யிருதிருத்து
நாமகள் சால் வாழ்க்கையர்க டமையுநயந் தேத்துவார். (௯௩)

மண்ணவர்க ளிவ்வாறு மாறாது களிப்படைய
விண்ணவர்கள் கற்பகத்தின் மேவுபூ மழைபொழிந்து
கண்ணவர்க ளாயினார் கரிசமைமுக் குறும்பெறிந்தே
பண்ணவர்கண் மிகவந்து பரவுவார் பண்பமைய. (௯௪)

துன்றுபெருங் கருணையுடைச் சுந்தரே சுரரென்றுங்
கன்றுதலி லாதருளங் கயற்கண்மட மாதென்று
மன்றுமுத லிருவருக்கு மாகியவித் திருநாம
மென்றுமிகை யுரைப்பவர்க ளெண்ணியவெ லாமடைவார். (௯௫)

மன்னியபொற் றுமரைநீர் வகுத்தவிதிப் படியாடித்
துன்னியவண் பெருங்கருணைச் சுந்தரநா தன்பதமு

மின்னியவங் கயற்கணுமை மென்பதமுந் தரிசிப்போர்
பன்னியவிப் புயியாண்டு பண்ணவராய் வீடுறுவார். (௯௬)

எண்ணரிய பெருமகிழ்ச்சி யெய்தியமற் றிருவோருங்
கண்ணரிய சுந்தரனைக் கயற்கணுமை யைப்போற்றிப்
பண்ணரிய தொழில்வாய்க்து பரவியதம் மிடம்புகுந்தா
நண்ணரிய கிழமையுறு நட்பின்மிகக் கலந்தம்மா. (௯௭)

நன்றுபொலி தருமொருநா னாவலர்கண் டிகமகிழ்வுந்
றன்றிவனே யாயினக்கா லைமபதுபோ சங்கதநா
ரென்றுசொலும் படியாமே யென்றுபுனைத் திருஞ்ஞா
யொன்றுவிச யாலயனைப் பாடினாரொரு வெண்பா. (௯௮)

பாடியவெண் பாக்கேட்ட பாததிபனு மிகா கிழ்த்து
கூடியவன் பு வெழுந்து குமபிட்டுக் கூததாடி
நாடியவான் பெருடபுலவீர் நான்மரமோ விதற்கென்று
நீடியபல் லுபசார நிரபினு வைவாகிழ். (௯௯)

ஆவணிமு லத்திருநா ளுடையசித் தினைத்திருநா
ணவணிதைப் பூசமென நவிலாடிப் பூரமெனப்
பாவணிநற் பெருந்திருநான் பரவுறுமற றைத்திருநாண்
மாவணியிற் சிறப்பித்துச் சுந்தரற்கு வயக்கினுன. (௧௦௦)

இனையசிறப் பிற்பலநா ளிவவா லு பணிசெய்து
நனையநறு மலர்ப்பைந்தார் நயந்தவிச யாலயனு
நினையவரும் புலவர்கரு நிறைகருணைச் சுந்தராதம
புனையவரு மலரடிச்சீழ்ப் புக்கன வா விற்புறறா. (௧௦௧)

சங்கப்பலவர் பூசித்தபட லம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௮௪.

திருமால்பூசித்த படலம்.

எங்கு மாகியிலங்குஞ் சிவபிரான்
பொங்கு பேரரு ளாற்புர வுற்றவன
சங்கு சக்கரந் தாங்குந் தடக்கையான்
கொங்கு தங்கு துழாயணி கொண்டலே. (க)

வெய்ய தானவர் வீறு குலைக்கவுஞ்
செய்ய வானவர் செய்கை நிரப்பவு
மைய நெஞ்சுட் குறித்தருள் வாங்குவான்
மைய கன்ற வளத்தலந் தேருவான். (உ)

வீரை வாய்த்துயின் மேவி நறுந்துழாய்த்
தாரை யாதரிக் குந்தடந் தோளிநுன்
காரை மேற்கொண் டிலங்குங் கரும்பொழிந்
சூரை மாநகர் துன்னின னென்பவே. (ங)

எண்ணு மாநெழில் சார்திருக் கோயிலு
நண்ணு பொற்றா மரைநறுந் தீர்த்தமுங்
கண்ணு தெய்வக் கடம்பும் வதரியு
மண்ணு மேன்மை யனைத்துந் தெரிந்தனன். (ச)

மேலு மேலும் விருப்பம் வளர்ந்தெழச்
சாலும் பொற்றா மரைத்தடந் தோய்ந்தனன்
கோலும் வெள்ளிய நீறுங் குரூஉச்சுட
ராலுங் கண்மணி யும்மணிந் தானதோ (ரு)

நந்து வன்னமோ ராந்து நவிற்தினுன்
வந்து கோபுர வாயிலிற் றுழந்தனன்
சிந்து தீவினை யேனெனச் சிந்தைசெய்
துந்து கோயிலி னுட்புகுந் தானரோ. (சு)

முந்தி மூன்று வலஞ்செய்து மொய்கழ
னந்தி பாற்சென்ற னன்விடை பெற்றன

சூரைமாநகர்ப் புராணம்.

னந்தி வண்ணத் தமலன்முன் சென்றன
னுந்தி பூத்தவ னென்னு மொருவனே. (௭)

மன்னு பொற்றா மரைப்புன லாட்டினான்
மின்னு சாந்தம் விரவமெய் கூட்டினான்
றுன்னு பன்மலர் வில்வமுஞ் சூட்டினான்
முன்னு வாச முழுப்புகை கோட்டினான். (௮)

உற்ற மேன்மை யமுதமு மூட்டினான்
முற்ற மற்றை முகமனுஞ் செய்தபின்
செற்ற மோவு திருமுன் குடந்தமுற்
றற்ற நீங்க வறைவன் றுதியரோ. (௯)

கால காலமுக் காலமுந் தீர்த்தவ
சூல மேந்திச் சுடர்திருப் பாணிய
வால மாந்து மருட்பெருஞ் சேவக
பால லோசன நின்னடி பறறினேன். (௧௦)

முழுது மோர்ந்த பவமுழு தாயவ
கழுது சால்பெருங் காட்டி னடிப்பவ
பழுது தீரப் பரந்தகின் சேவடி
தொழுது வேண்டித் துதிப்ப னடியனேன். (௧௧)

முத்த னேமுதல் வாழுழு மாதவா
சித்த னேசிவ னேசெஞ் சடையணி
மத்த னேவத ரித்தரு நீழல்வா
முத்த னேயடி யேனுன் னடைக்கலம். (௧௨)

கண்ண லேது மிலேனுன் கழலன்றிப்
பண்ண லேது மிலேனுன் பணியன்றி
நண்ண லேது மிலேனுன் னலனன்றி
யண்ண லேயடி யேனுன் னடைக்கலம். (௧௩)

போற்றி லேனின் பொலங்கழ னின்பணி
யேற்றி லேனின் னெழுத்தைந் தினையுமுட்
சாற்றி லேனத னுன்கொடுந் தானவாக்
காற்றி லேனடி யேனுன் னடைக்கலம். (௧௪)

என்று தோத்திரஞ் செய்திறைஞ் சிபபெயர்ந்
தொன்று சேற்க ணுமையவண் முன்செலீஇ
நன்று போற்றி நகுமலர் தூய்ப்பணர்
தன்று மாயவன் பின்னரிஃ தாற்றினான்.

(௧௫)

நாய கன்றளித் தென்றிறை நண்ணைய
சேய மேனிச சிவலிங்க மொன்றனைப
நாய வன்சிற பதிட்டை புரிந்தன
நூப தீர்த்தொன் றுவயிற மெட்டனன்.

(௧௬)

விண்டு போக வினைதன் பெயரினால்
விண்ட யீரன் மிகப்பொலி வெய்திடும
விண்டு தீர்த்த மொன்பெயா விண் டனன்
விண்டு பூசனை மாற்றுகன் மேயினான்.

(௧௭)

ஆன்ன தீர்த்த முகந்தினி தாட்பு
பன்ன மோகி பலமல ருங்கொகி
முன்ன வன்றிருப பூசை முடிந்தனன்
சொன்ன வாடை யுந், ததிய தூய்னை.

(௧௮)

இந்த வாறுபன் னான கினிதிருந்
நந்த மிலல வருந்தவ மாற்றுக
கந்த வோதிக் கயற்க ணுமையொகி
முந்த வந்தனன் முக்கண் முதலவனை.

(௧௯)

ஐயன் காட்சி கொடுத்த தறிந்துகா
மெய்யன் போற்றி விரும்பி யெதிரின்னான்
செய்ய நின்றவச் செய்கை யுவந்தன
மைய னிங்கு வரமபல கொள்ளென்றான்.

(௨௦)

வெய்ய தானவர் வெவ்வினை வீட்டவுஞ்
செய்ய வானவா செய்வினை நாட்டவு
மைய னேயடி யேற்கு வரமருண்
மெய்ய வின்னுமொர் விண்ணப்ப முண்டரோ.

(௨௧)

இந்த மாதலத் தெய்தி யடியனை
சந்த மாரப் பதிட்டைசெய் சம்புவை

நந்த வாவு நறும்புனற் பொய்கையை
முந்த வாதரிப் பாரெண்ண முற்றுக, (உஉ)

அன்ன தாய சிவலிங்கத் தையநீ
பின்ன மின்றிப் பிறங்கி யமருக
வின்ன மாதலத் தேயடி நாயினேன்
மன்ன வேண்டும் வழங்குதி யாலென்றான். (உ௩)

என்று வேண்டலு மீதது நமக்குநீ
யொன்று மேற்றிசை வைகுதி யுன்பெயர்
நன்று கண்ணிறைந் தானென்பர் ஞாலத்தார்
கன்று கொண்டு கனியுகுத் தாயினும். (உ௪)

உன்னை யேத்துந ருன்பத மெய்துக
பின்னை கேள்வ பிறங்கநீ பூசித்த
வென்னை யேத்துந ரென்னை யுறுகவென்
றன்னை யோடு மறைந்தன னையனே. (உ௫)

சென்று தானவர் சேட்டை யடக்கினு
னன்று வானவர்க் கேடலஞ் செய்தன
ஞென்று மேற்றிசை யுற்றமார் தான்குணில்
கன்று கொண்டவக் கண்ணிறைந் தானரோ. (உ௬)

வாசு தேவன் வழத்திய காதையை
யாசு தீர வறைந்தன மாற்புவி
பேசு மத்தல மேன்மையும் பேசுவோம்
பூசு நீற்றிரென் றுன்புகல் வானரோ. (உ௭)

திருமால்பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ஐகக.

தலவிசேடப்படலம்.

துன்னிய சடில மோலிச் சுந்தரே சுரர்க்கு நானு
மின்னிய கயிலை மேரு விண்டவழ் பொழிற்கோ கன்னம்
பன்னிய காஞ்சி காகி பருப்பதஞ் சேது வுள்ளு
மன்னிய வுவுப்புச் செய்யு மலிவளம் பொலியுஞ் சூரை. (க)

அன்னமா தலத்து நானும் வசிப்பவ ராயு ண்டிப்
பன்னருஞ் செல்வ மேவிப் பண்புடை மனைவி மக்க
என்னரும் பொலிய வாழ்ந்து மறுமையி லிமையோ ராகி
நன்னலந் துய்த்து நம்மான் மலர்ப்பத நண்ணி வாழ்வார். (உ)

மேதகு விரதம் வேண்டா விரிந்தகா னாதி புக்கு
மாதவ மியற்றல் வேண்டா வாரிசூழ் புடவி யேத்தக்
காதர மொழித்து நானுந் கலந்தவர்க் கின்ப நல்கு
மாதரம் பயக்குஞ் சூரைத் தன்னமர்ந் திருத்தல் பேராதம். (ங)

வளமனை வேண்டி னோரு மகநலம் வேண்டி னோரு
முளமிகு போக மெல்லா முற்றிட வேண்டி னோருந்
தளர்வரு தெய்வ போகஞ் சார்தர வேண்டி னோருந்
களமினம் பெருமான் மேய சூரையே கலத்தல் வேண்டும். (ச)

நித்தியங் கங்கை மூழ்கி கிகரிலாக் காகி மேய
வுத்தம விசுவ நாதன் றரிசன முவப்பிற் செய்து
பத்தியிற் பன்னு ளங்கு மேவலாற் படைக்கும் பேறு
வித்தகச் சூரை யோர்நாண் மேவினர் ப்டைப்பர் மாடோ. (ஊ)

ஆதலிற் சூரை யென்னு மருந்தல வாசஞ் செய்தல்
காதலி னெவர்க்கு நன்றாந் கலந்தமர் தரமுற் றுதேன்
மேதகச் சின்ன னேனும் விரும்பியாந் குறைதல் வேண்டு
மோதல்செய் ததுமுற் றுதே லொருதின மேனுஞ் சார்க். (ஈ)

அன்னது முற்று தென்னி னத்தல மார்க்க மேனு
மென்னருஞ் சேறல் வேண்டு மினையபுண் ணியத்தின் பேற்று

ஹன்னருஞ் செல்வ மேவி மறுமையி னும்ப ராகிப்
பன்னரும் போகந் துய்த்துப் பரகதி யடைவர் பின்னர் (௭)

துலங்கிய புகழ்சால் சூரைச் சுந்தரே சுரருக் கென்று
நலங்கி னார் வினையுள் வாய்க்கு நன்னில நகரமொன்று
பலங்கொள நல்கு வாரேற்பார்முழு வதுநன் காண்டு
வலங்கொளச் சிவலோ கத்தின் பருவியீற் றிருப்ப துண்மை. (௮)

அங்கயற் கண்ணி யோடு மருட்பெருஞ் சூரை மேய
நங்கடம் பெருமாற் கன்பி னலமலி பொழில்லக் ளாக்கிப்
பங்கமின் றுதவு வாரேற் பண்ணவ ருலகஞ் சார்ந்து
கொங்கலர் கற்ப கபபூந் குளிர்நிழ லிருந்து வாழ்வார். (௯)

பொங்கொளிச் சூரை நாதன் பூசையைச் சிறப்பிப் போருஞ்
செங்கண்மான் முதலோரோ போற்றத் திருவிழாச் சிறப்பிப் போரு
மெங்கணும் பகைவ ரின்றி யிருப்புவி முழுது மாண்டத்
திங்கள்வே ணியர்தஞ் செல்வச் சிவலோக பருவி வாழ்வார். (௧௦)

பெருகொளிச் சூரை நாதன் பிறங்குமா லயத்தி னுள்ளான்
பருவுறத் தீபஞ் செய்வோர் மற்றுள் பணிக ளெல்லா
மருகுற விருப்பிற் செய்வோ ரனைவரு மவன்சா ரூபந்
திருவுறப் பெற்று வானோர் சேவிக்க வாழ்வ துண்மை. (௧௧)

நலமலி சூரை மேய நாயகன் முடிமே லான்பால்
வலமுற மற்று னூலில் வகுத்தன சிறப்ப வாட்டிக்
குலமலர் வில்வஞ் சூட்டிக் கும்பிடு மேன்மை பெற்றோர்
அலர்தர வடையும் பேற்றை யதைதர வல்லர் யாரே. (௧௨)

சுந்தரே சுரார்க்குஞ் சேற்கட் சுந்தரி தனக்கு நாளு
நந்தலி னெய்வி ராய நல்லமு தினிய தீம்பா
லந்தமில் கறிமுன் னாக நிவேதிப்போ ரடையும் பேறு
பந்தமின் முனிவீர் பூமேற் பனவற்குஞ் சொலமுற் றுதால். (௧௩)

தோற்றுசெங் கதிரோன் தீர்த்தந் துலங்குபொற் கமல தீர்த்த
மேற்றமார் விண்டு தீர்த்த மென்றுசொற் றிடுமோர் மூன்று
மாற்றருங் கருணைச் சூரை வள்ளலார் முக்கண் போலு
மாற்றல்சா லிவற்று ளொன்றிற் றோய்பவ ரமர ராவார். (௧௪)

சுந்தரர் முடிமேற் சாத்தச் சூராமா நகரி னுள்ளா
னந்தன வனங்கள் வைப்போர் நலமலி பொற்பு னுடை
யந்தமி லவருக் கீவோ ரமரரா யரம்பை மாதர்
சந்தமென் முலைமேற் றஞ்சந் தவாபபெருந் போகந் துய்ப்பார்.

திருமதி லாதி யாபு பணிகளைச் சிறப்பச் செய்தும்
பொருவறக் கிலமாயுற்ற பணிகளைப் புதித செய்து
மருமையிற் சூரா நாதந் கன்புவைத் திறைஞ்ச வாறேற்
பொருகுபல் கிளைகள் சூழப் பிறங்கிவாழ்ந் தமர ராவார். (௧௬)

துதிமிகு சுந்த ரேசர் சூராமா நகரி னுள்ளான்
மதிமிகு மறைய வர்க்கோ மகோபுரித் துதவு வாரு
மதிநல மட புகண் மற்றை யடிபவர்க் குதவு வாருங்
கதிநலங் காணி யாகக் கயிலையே மருவி வாழ்வார். (௧௭)

சுந்தரர் திருமுன் னாகத் துடியிடைக் கயற்க ணம்மை
சந்தமார் திருமுன் னாகச் சத்திர மொன்றுண் டாக்கி
யந்தமின் மறையோர மற்றை யடியவ ருண்ணு மாறு
முந்தநன் கழுது நல்கு மவர்பயன் பொழியுந் பாபனோ. (௧௮)

சூரையை நீனைததோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவசா லோகஞ்
சூரையைக் கண்டோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவசா மீபஞ்
சூரையைத் தொழுதோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவசா ரூபஞ்
சூரையில் வசிடதோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவக்க லப்பே. (௧௯)

சூரிய தீர்த்த மூழ்கித் துலங்கவக் காராமேல் வைகுஞ்
சூரிய மூர்த்தி பாதந் தொழுபவ ரனைய தெப்பச்
சூரியன் றேச வாய்ந்து தொக்கபல் போகந் துய்த்தச்
சூரியன் பதத்து வாழ்வார் துரிசில ராகி யென்றும். (௨௦)

சூராமற் றிசையின் மேவித் துலங்குகண் ணிறைந்தானென்னும்
வீரோபோ விறத்தி னானே மேதகப் போற்று வோர்கள்
பாரையா தரிப்ப வாண்டு படாகிளை சூழ வாழ்ந்து
சீராவா யனையான் றெய்வ வைகுண்டஞ் சேர்ந்து வாழ்வார். (௨௧)

ஆன்னமா தலத்தின் மேய வலரியை யரியைத் தாழ்வோர்க்
கின்னமா பலனுண் டாமே விவர்க்கருள் வழங்கா நிற்கும்

பன்னகா பரணச் சுந்த ரேசரைப் பாக மேவு
நன்னர்வான் கயற்க னானைப் பணிபவர் நலமெற் றுமால். (உஉ)

பற்பல வுரைப்ப தென்னே பண்புசான் முனியீ ரந்தச்
சொற்படி சூனா மேய சுந்தரப் பெருமான் றுளுங்
கற்புயர் சிறப்பு வாய்ந்த கயற்கண யகிபொற் றுளு
மற்புறத் தியானஞ் செய்த லனைவர்க்குஞ் சிறந்த பேறும். (உ௩)

அத்தல மேன்மை யின்னு மளவில வாகு முற்ற
வத்தல மேய சுந்த ரேசனே யறைய வல்லா
னத்தலம் பொருவ திர்த வகலிடத் தில்லை யின்னே
யத்தலம் பணிவோ மென்ற னாரரு ணிறைந்த சூதன் (உ௪)

உரைத்தது கேட்ட லோடு முவகையங் கடலு ளாழ்ந்து
புரைத்தவவ் வேள்வி முற்றிப் பொருக்கெனப் போந்து முத்தங்
கரைத்தலை யொதுக்குஞ் செம்பொற் கமலநீர் படிந்தி யாரும்
வரைத்தடஞ் சிலையான் கோயில் புக்கனர் மகிழ்ச்சி பொங்க.

முனிவரர் நந்தி யண்ணன் முன்பணிந் தெழுந்து சூழ்ந்து
தனிவரு சுந்த ரேசத் தம்பிரான் செம்பொற் றுளுங்
கனிவரு மிரதத் தீஞ்சொற் கயற்கணுண் மலர்ப்பொற் றுளும்
பனிவருங் கண்ண ராகிப் பரவித்தம் மிருக்கை புக்கார். (உ௫)

இத்தகு புராணந் தன்னை யெழுதுவோ ரெழுது விப்போர்
வித்தகம பொருந்தக் கற்போர் கேட்பவர் பொருள்வி ரிப்போ
ரத்தனை பேரு மண்மே ளளவிலாப போகந் துய்த்துச்
சித்தநன் குடைய ராகிச் சிவலோக மருவி வாழ்வார். (உ௬)

நம்பல மான சூனா நன்னகர் வாழ்க மென்புங்
கொம்பன கயற்க ணம்மை குலவருள் வாழ்க வும்ப
ரிம்பரேத் தெடுக்குஞ் சுந்த ரேசர்தாள் வாழ்க வன்னு
ரம்பலத் தெடுத்த செம்பொ னடித்தலம் வாழ்க வாழ்க. (உ௭)

தலவிசேடப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௩௬

சூனாமாதகர்ப் புராணம் முற்றிற்று.

நீடுச்சிற்றம்பலம்.

அ ரு ம் ப த வு னா.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. உச்சகரமொழி இரண்டு-உசு, முசு என்பன; அவற்றுள், ஒன்று முசு; இது குரங்கினுள் ஒரு சாதிப் பெயர், மடங்கல் - நரசிங்கம். ஒமேவு குஞ்சரம் - பிரணவ குஞ்சரம். அப் பிடி - சத்திப்பிரணவமாகிய பெண் யானை.

ங. வதரி - இலந்தை மரம். இச் செய்யுளிற் சோமசுந்தரக்கடவுள் மதுரையிலிருந்து சங்கப்புலவர்க்காக இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளி காட்சி கொடுத்தமை கூறப்பட்டது. இதனைச் சங்கப்புலவர்பூசுத்த படலத்தாலுணர்க.

ச. மயற்குண் அம்மையும் வீழ்ந்து; அம்மை - வருபிறப்பு. செயற்குணங்களைச் சற்றாயினும் மை அராவகை செய்து. பெயற்கு அண்ணுகின்ற நம்மையும்.

ரு. சடையமர் மடநலாள் - கங்கை. இடையமர் புலி - புலித்தோல்.

எ. மற்றை உது - உணர்தல். பசு-ஆன்மாக்கள்.

அ. மண் அசைநிலை. திதித்திடு.

காத்தருள்கின்.

க. கருதலாய மானம் - அனுமானப்பிரமாணம்.

கக. குரவு சூசிரியத்தன்மை. குரல் - பிரம்பு.

ங. உ. “அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல், பிறவினை யெல்லாந் தரும்” என்பது திருக்குறள், ங. உ. க.

கங. ஆணைப்பட்ட பெண்ணை-ஆண்பனை. பெண்ணையாக - பெண்பனையாக.

கச. குழிசி பாளை. கொண்ட விரதம் குலைத்து - தாம் கொண்டிருந்த சைனமதத்திற்குரிய விரதங்களை ஒழித்து.

கசு. ஆக்குவித்தோன் முதலியோர் சிவபெருமானைருவரேயாக; பாக்கு - வினையெச்சவிருதி.

கஎ. மருங்கின் ஆதரம்.

கஅ. அவை - அத்திமைகளை.

உ. க. துணைத்து-ஒன்றை ஒன்று ஒத்து. ஆரை, ஐ - சாரியை.

ஆக்குவித்தோர்.

உ. காராயமபதி - கானாக்குடி

ங. தளி - கோயில். விளர் - அறியாமை.

அவையடக்கம்.

க. விசயாலயன் - பொன்னான விசயாலயனென்னும் சிற்றரசன். குரணம் விசயாலயனும் பூசுத்ததை இந்நூலுட் பின்னர்க் காண்க.

உ. என்பாடல் குணமாய்க் குண

மும் குற்றமுமாய்க் குற்றமாய் மருவிடுமேனும். முற்காட்டு - முன்பு எடுத்துக் காட்டிய பிறை, அரவு, விடமென்பன,

சிறப்புப்பாயிரம்.

க. துமித்தல் - அறுத்தல்.

| ௨. கழனியம்பதி - கோயிலூர்.

நீநாட்டுப்படலம்.

௨. கொடுங்குன்றம்-பிரான்மலை.

௩. கைகுறைத்தோன் - ஒருபாண்டியன்; இவன், தன் கையைக் குறைத்துக்கொண்ட கதையைச் சிலப்பதிகாரம், கட்டுகாசாதையாலுணர்க.

௪. சீர் நறை - சீராகிய தேன்.

௫. இச்செய்யுளில் எங்.உ, எங்.க-ம் திருக்குளின் கருத்துகள் முறைபே அமைந்திருத்தல் காண்க. நகக - விளங்கிய.

௬. முல்லை-முல்லைநிலம். சானம்-சுண்ணத்தொழி. பூவை-காயாமரம்.

௭. வெறுத்த - மிக்க. மாதவன் - அகத்தியர்.

௮. தடித்து - மின்னல். அறல் - நீர். தோற்றிட - தோன்றும்படி செய்ய.

௧௦. வேந்தன் - இந்திரன்; பாண்டியனுமாம்.

௧௧. வெளிக் கங்கை - ஆகாயகங்கை. மலயம் - பொதியின்மலை.

௧௨. பறம்பு - மலை. சீர் - புகழ். பிரதாபம் - வீரத்தாலுண்டாகியபுகழ். செம்மணி பிரதாபத்திற்கும் வெள்ளருவி புகழிற்கும் உவமைகள்.

௧௩. குங்குமம் - ஒருவகை மரம். மிகை - அதிகம். துணையும் - ஒக்கும்.

௧௪. நொடித்தல் - சொல்லுதல்.

௧௫. கருவி - கூட்டம். இருவி - திணைத்தாள். பொருரை - தாம்பிரபன்னிநதி.

௧௬. நரலை - கடல். பாடு - பக்கம். சார்த்தமாகதி - வைகையாறு.

௧௭. கழனிவாயில் - கோயிலூர். மதுநதி - சதுறை.

௨௦. பரி-குவினாமரங்கள். பணி-பாம்புபோல் திணைத்த வைக்கோற்புளிகள். பலாலம் - வைக்கோல். ஓ-மதகு நீர் தாங்கும் பலகை.

௨௪. பார் நடத்து ஆதி நன்னூல்-

பூமியாகிய தேரை நடத்திய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த வேதாசமங்கள். உதர்கு - வடக்கு. முன் திசை - கிழக்கு.

௨௫. வன்காலர் - வலிய காலையடைய உழவர், வலிய கூற்றவர். கடா முதலியவற்றை இருதரத்தார்க்கும் அடைகளாக்குக.

௨௬. காண் ஆதி - காடு முதலியவற்றில்.

௨௭. கங்கு - வரம்பின்பக்கம்.

௨௮. பாசம் - கயிறு, ஆணவம் முதலியவைகள்.

௨௯. வயல்கள் தழைதர - வயல்கள் தழைக்க.

௩௨. கழகம் - கல்விச்சாலை. பள்ளிககணக்கா - மாணககர்.

௩௩. தள்ளிய - தள்ள.

௩௪. களை களை பருவம் - களைகளைக் களையும் பருவம். புரி - கயிறு. துணாத்து - சுருட்டி.

௩௫. மருவலர் - மணத்தையுடையபூ, பணவர்.

௩௬. பூ - பூரி, மலர்.

௩௭. தண்டல் - நீங்குதல்.

௩௮. சுகம் - கிளி.

௩௯. கமலராடு - தாமரைமலரின் கூட்டம். குலை - கரை. ஆய - ஆயின.

௪௧. ரகப்படை - நகங்களாகிய ஆபுதம், சிங்கம், புலி. சிங்கத்திற்கு நகாபுதமென்று ஒரு பெயருண்டு. ஆம்பல் - ஆம்பற்றி, யானை. தாமரை - தாமரைப்பூ, தாவுகின்ற மரையென்னும் விலங்கு.

௪௨. அவாய் - விரும்பி.

௪௩. நார் - அன்பு.

௪௪. வைப்பொடி - கூளம்.

௫௦. கந்தி - கருமரம்.

௫௧. இதை - புதுக்கொல்லை.

௫௨. இசம்பு - வழுக்கல். ஒப்புதல் - ஒட்டுதல்.

இரு. குடஞ்சுட்டுகள் - பசுக்கள். இரு. கோடு - கரை, மாடு - பக்
இச. கொன்றை வேய்ங்குழல் - கம்.
கொன்றைப் பூவைச்செருகிய மூங்கிற் குழல்.
இரு. திமில - மீன்படகு. சாரியை, கொற்றி - தூர்க்கை.

தீருநகரப்பலம்.

உ. சோமதில்.
இரு. முன்னிய-முன்ன, தவமுயல் தவம்-தவஞ்செய்தற்குக் காரணமான தவம்.
உ. சிவனா மாணருளால் பாண முத்திபொருளைத் திருவிளைபாடற்பு பாணத்தாலுணர்க.
அ. குரண்ட மாசி - கொடகின் கூட்டம், கொக்குவடிவமுள்ள பம் சுரனென்பவன் படைமையற்றுச் சிவ பிரானா கொல்லப்பட்டானென்பது புராணகதை.
கஉ. இயற்பெயர் மீன்மென்பது, தாம் வித்தின் - தாவகின்ற விதம் போல.
கச. நாவலர் - சங்கப்புலவர்.
கசு. காளிந்திதி - யமுனாதி இ தில் தாமரைப் பூவினமேல் அம்பினை சங்க வடிவங்கொண்டே பூச்சுளியி ருந்ததைக் கந்தபுராணத்தாலுணர்க.
கஎ. குரை - முழக்கம் புரை எறி - குற்றத்தை நீக்கிய, இரு நிதி - சங்கநிதி, பதுமநிதி.
கஅ. ஆரிய - நுகர்த்தற்கு.
கக. உள்ளிய - நினைக்க, சவி - "பிறத்தபிறப்பால்" என்னும் வெண்பா. இதுனை இப்புத்தகத்தில் சுரும பக்கத்திற் காண்க. ஒதிவிட்டவன் - பொண்ணை விசயாலயசேவன்.
உ௦. தடம் - ஈண்டுச் சூரியதீர்த தம், நாயகன் - சூரியன். இத்தீர்த்தக்க ளையிற் சூரியனுக்குக் கோயிலுள்ளது; சூரியன் பூசித்தபலத்தாலுணர்க.
உரு. பழையர் - கள்விற்போர்.
உச. கால் - காற்று.
உசு. அம் கதிரும் காதல்செய்.
உஎ. புனை திடும் சால்கள், பரி கால்கள்; பரிதீரல் - தாங்குதல், பரிப டும் - வருத்தம் நீங்கிய.
உஅ. கல் - ருடுகல்; போரிலிற்த வீரனுடைய பெயரை ஒருகல்லிலெழுதி அதைட்டு அவனைப்பாவித்து வழுப வெருசல் மரபு; இதனைப்புற ப்பொருளிலக்கண முதலிய வற்று அணர்க, கல்லூரி - கல்விச்சாலை.
உசு. புனை - புனையாலாகிய புன், பின்னுள்ள அயில் முதலியவற் றிற்கும் இங்ஙனமே பொருள்கொள்க. புனக்கடை - குலம். வசி - வாள், உல வை - கொம்பு. எலகம் - சக்கரம். சிம் - மாட்பு.
ரு௦. பத்திடாது - இளையாமல்.
ரு௧. சோமசுந்தரக்கடவுள் ஏழக டிலேபும அழைத்தருளியது ஈண்டு அறியற்பாலது. இஞ்சி - மதில்.
ரு௨. பொலிவரை - மேருவரை.
ரு௩. கொட்டுறு - சங்கின் சுண் ணம். இரத்தது - தங்கியது, நயக் கும் - ஒக்கும்.
ரு௪. மட்டு - அளவு, மாதிரம் - லை.
ரு௫. உபசரித்து அல்லால் - உபசரி த்தாலன்றி, வார்த்தெரு - நீண்டதெரு.
ரு௬. மலைதரா - மாறுபாடாத.
ரு௭. மயங்கும்செய்கைஇல்லாத.
ரு௮. துணங்கறல் - இருள்.
ரு௯. வானர் - தேவர்.
ரு௧௦. பூங் - விபூதி, மும்மலங்க ணைக் காதி; காதி - கெடுத்தது.
ரு௧௧. பாரு - குழம்பு.
ரு௧௨. சோமசுந்தரக்கடவுள் தண் ணர்ப்புத்தர் வைத்தருளிய திருவிளை யாட்டில் ஈண்டு உணரற்பாலது. காணி - கரியது, பாணி - நீர்.
ரு௧௩. நான்மார்க்கமாவன, தாஸ மார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சுகமார்க்கம், சன்மார்க்கமென்பன, ஒது அ ரார்க்கம்.

இள, கண்ணிறைந்த பெருமானென்பது - இத்தலத்திலுள்ள திருமாலின் திருநாமம்.

இ அ. சோமூன்றும் - மும்மதிலும், படர்ந்து - நினைந்து.

இ கூ. உதவிசெய்பாக்கு - உதவி

செய்யும்பொருட்டி.

சு க. தெவ்வவான் - கொள்ளும் பொருட்டி. தெவ்வம் - பகையும். கண்டகம் - முள்.

சு உ. அண்ணுகிறவரின் - அணுகுதலால்.

நைமிசவனப்படலம்.

உ. வருக்கை - பலா. தூம் கனி கள் - தூவுகின்ற பழங்கள்.

கூ. இச் செய்யுள், நைமிசத்திற் பகையின்மையைப் புலப்படுத்திற்று.

ச. அற்புதகம், அகம் - மனம். அது - அமுதம் பெறுதற்குச் சுவர்க்கம் செல்லுதல். எண்மையதோ - எளியதா.

இ. மஞ்ச - அழகு. நனைப்ப - நனைப்பார்கள், நனைப்பன. தஞ்சு - பற்றுக்கோடு. மாக்குலம் - விலங்கின் கூட்டம்.

சு. கோதம் - குரோதம்.

எ. கறையடி - உரல்போன்ற அடி.

அ. தூயவன் - சிவபெருமான். இதழி - கொண்மைமரம்.

கூ. யாத்து - கட்டி. படர்ந்து - தியானித்து.

கஃ. உழை - மான். அறுபகை அறுபகையாகிய - காமமுதலிய ஆறணையும்வென்ற; இது, முனிவர்கள் சிவஸாரூபம் பெறுவதைப் புலப்படுத்தியது.

க கூ. தனைத்து - கட்டி.

க கூ. தள்ளிய இருவினையான் - இருவினையையும் விலக்கியவன்.

உஃ. வாதராயணன் - வியாஸமுனி

வர். மாணவகர் - மாணக்கர்.

உ உ. ஓவரும் உவகை - நீக்கமில்லாத மகிழ்ச்சி. தா - கேடு.

உ இ. புத்தி - போகம்.

உ கூ. மிறை - நடுக்கம்.

ந உ. உதீசித்திக்கு - வடதிசை.

ந கூ. இரண்டிபுள் - அன்னமும் கருடனும். மயூரம் - மயில். இளஞ்சேய் - முருகக்கடவுள். மயூரவெற்பு - குன்றக்குடி. குணக்கு - கிழக்கு. முன்னொருகாலத்தில் பிரமதேவருடைய வாகனமாகிய அன்னத்தையும் திருமாலின் வாகனமாகிய கருடனையும் விழுங்கி, முருகக்கடவுளால் 'கல்வடிவமாக' எனச் சபிக்கப்பெற்ற மயில் ஈண்டிவந்து மலை வடிவங்கொண்டு பன்னாட்கிடந்து முருகக்கடவுள் தன்பால் எழுந்தருள, அச்சாபம் நீங்கப்பெற்றதென்பது) மயூரகிரிபுராணகதை.

ந ச. சத்தியகிரி - திருமெய்யம்.

ந இ. வீனாவனம் - சாக்கை.

ந கூ. பணித்த - குளிர்ந்த, மனித்தரின் - மனிதர்போல.

ந அ. தொன்று - பழமை. அன்று உரை - விரோதித்தசொல்.

தூரியன்பூசித்தபடலம்.

க. நண்ணிய கருதி - நண்ணுகிறந்து.

உ. புனைந்து - அலங்கரித்து. அகழ்தரு - பெயர்த்த.

கூ. சபித்தும் - சபிப்பேம். ஆலோன் - சந்திரன்.

ச. ஓர் மங்கையென்றது உரோணியை.

சு. விதி - கட்டளை.

எ. இறுத்த - தங்கிய.

கூ. வாழிய - அசைநிலை. ஆழிய ஆழ்ந்த.

கஃ. விது - சந்திரன். மஞ்சளை அழகனை.

க கூ. கோடப்பட்டார் - கொள்ளப்பட்டவர்.

க உ. அல்பக - இருள்கெட. மோலி - கிரீடம். பொற்பு அகம்பொலிய.

க கூ. எச்சன் - யாகத்தின் அதி

தேவதை. கச்சம் - அளவு. யாழ்முனி. நாரதர்.

கரு. மகதி - நாரதரது வீணை. வீரன் - வீரபத்திரக்கடவுள்.

கசு. போற்றிய - போற்ற. ஆற்றிய - செய்ய. மாற்றிய - மாற்ற.

கஎ. புலிப்போத்து - ஆண்புலி.

கஅ. பகன் - 'ஆகித்தர்பன்னிரு வருளொருவன்.

கக. சலி - அழகு.

உ௦. இன்னணம் - இன்னவண்ணம்.

உக. சான்று - ஸாக்ஷி.

உஉ. எண்வகை உடம்பு - அல்தடமூர்த்தம். கயமை - கீழ்மை.

உங. இதம்பு - கீழ்மை. நிலாவிற்ரு - சத்திரனுக்கு.

உச. நன்று - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

உரு. சமழ்ப்பு - நானம். குழகன் - பேரழகையுடையவன்.

உஎ. இழுதையேன் - அறிவில்லாதேன்.

உஅ. சிகைத்தீக்ரொழுந்து. நகை - ஒளி, பல். முகை - அரும்பு.

உக. கரிசு - குற்றம். வெறி - வாசனை. மிலைச்சிப - குழிய.

ங௦. மாயக்கோல் - திருமாலாகிய அம்பு.

ஙக. கேழ் - சிறம். வம்பு - புதுமை. ஒங்கல் - மலை. நம்பு - விருப்பம்.

பம்புதல் - பரவுதல்.

ஙங. கொங்கு - வாசனை.

ஙசு. அழலோன் திக்கு - தென்கிழக்கு. ஒன்றேனும் இனைய வாராது.

ஙஎ. காற்றி - நீக்கி.

ச௦. மலரிய - மலர.

சக. மற்றையோர்தம்முள் அறிய

வல்லார் எவர்,

சஉ. தொட்டு - தோண்டி. எள்ளல் - இசுழ்தல். உள்ள - நினைக்க.

சங. எதம் - துன்பம். ஒதம் - கடல்.

சரு. ஒற்றாடை - ஈரம் புலர்த்தும் ஆடை. அதிசுவை - மிக்கசுவை.

சஅ. நத்தும் நத்து - பெருகிய சங்கக்குழையை. நன்று உகந்து. கத்து

கக்கையோடும் பந்தையணிந்த திருக்கரத்தையுடைய உமாதேவியாரோடும்.

சக. தள்ளிய கடையாய் - மூடிவைத்தள்ளியவரே. தரக்கு அதள் - புலித்தோல். நள்ளிய - பொருத்திய.

ரு௦. மாட்டி - மாளச்செய்து. தனைத்து நின்று அடார்க்கும் மலம் - கட்டி நின்று வருத்துகின்ற மலம்.

ருக. வித்தகம் - ஞானம். ஒத்து அகம் உவப்ப.

ருச. ஆழி - தேருருளை. வாழி - அசைசிலை.

ருசு. பொன்றல் இல் - ஆழிவில்லாத.

ருஎ. உவாமதி - பூரணசந்திரன். குவால் - குவியல்.

ருஅ. எரிமநன் - நெருப்பைப்போன்ற. தோம் என் உடையவர் - குற்றம் யாதுடையவர்; குற்றமில்லாதவரென்றபடி.

ருக. சிவனுக் - கலப்பாயாக. சுஉ. எண் - எள்.

சரு. அர்வை - அரந்தை. அதான்ரு - அல்தல்லாமல்.

சஎ. அணங்கு - பேய். எறுழ் - வலி.

சக. தென்புலத்தவர் - பிதிரர்.

எ௦. சத்தம் - அழகு.

சூரன்பூசித்தபடலம்.

க. மனமுதல்முன்று - மனம் வாங்குக் காயம். பக்க - பசு.

ங. அரணம் - கோட்டை முதலிய காவலிடங்கள். கருவி - ஆயுதம்.

ச. மானம் - அளவு.

ரு. அலகு - துடைப்பம்.

சு. நானம் - உத்தாரி.

எ. கமர்து - ஒளித்து. வடி - கூர்மை. உரம் - மார்பு. தெவ்வை - பகையை = சூரன்முதலியவர்களை.

க. வரை - கிரவுஞ்சுகிரி. எல் - ஒளி.

க௦. பணியலன் - பகைவன். திணி - திண்மை. அமர்த்தனன் - சண்டை

செய்தான்.

கக. பொன் - சூரியன்.
கஉ. கொற்றம் - வெற்றி பொற்ற - பொலிவுபெற்ற. அற்றம் - சோர்வு. ஆதெல் - போர்செய்தல்.

கக. கண்டு அலமத்து. துருவி - தேடி. சூர் - சூரன்.

கச. இரிந்தான் - கெட்டோடினான்.

கடு. கொன், உம், மற்று - அசை நிலைகள்.

கசு. மூன்றம் உருமபடி அருளைப் பெற. உதவும் - உதவுவார்.

உ௦. பரிதி - சூரியன். சூழல் - இடம். அவண் - அவ்விடம்.

உக. உயங்குதல் - வருந்தாதல். குமரப்புத்தேன் மற்றமோரிடத்தை யுற்றான். பயம் - பிரயோசனம்.

உஉ. புலவர் - தேவர். ாலவர் - நன்மையையுடையவர். பல ாவலவர். கலவர் - கீழ்மக்கள். கழுவரல் - வினாந்துவருதல்.

உச. தண்ணமைதரும.

உடு. நாதித்த - முழங்கிய.

உசு. கூவிளம்-வில்வம். ருத்த - அமிர்தம். முசுமன் - உபசாரம். து

ழாய்ச்சோல் - திருத்துழாயையணிந்த திருமாலாகிய அம்பு.

உஅ. கோட்டி - வளைத்து. வியாளம் - பாம்பு.

உக. பார் அமை தேர - பூமியர் அமைந்த தோட்டையீர். தார அமை ஆர - மாலையாக அமைந்த ஆத்தியையையீர்.

உ௦. உகிர் - நகம். காளம்-விடம். சேர்வு அரு - ஆராய்த்தற்கரிய. உத்தாளம் - பூச்சு. மொய் - வலி.

உக. அபிராமம்-பேரழகு. ஈமம்-மயானம். வாமம் - இடப்பக்கம். எமம் - இன்பம். யாமம் - ஈள்ளிரா.

உஉ. வேட்டது என் - விரும்பியது யாது.

உக. வந்து ஐயா.

உசு. போதி - போவாய்.

உஎ. பொது இல்லான் - பிரமன். ஏதிலான் - அபலன். மகிழ்ச்சி எய் னுண் - மகிழ்ச்சியை அடைந்தனன்.

உஅ. தரு - வில்.

உக. மாலாய் - மாமரமாய். கிளப்ப - கொடுக்கப்படு. இருபுள்ளாய் - கோழியும் மயிலுமாகி.

பொன்னுன விசயாலயதேவன் திருப்பாண்பாடலம்.

க. பசை - அன்பு.
உ. விராம் - விராவும். அணமி - அடைந்து.

க. குறுநிலமன்னர் - சிந்திரசா. முறுவல் - சிரிப்பு.

எ. மந்திர உருவன் - சிவபெருமான்.

க. கடுக்கைத் தாரா - கொன்றை மரம்.

க௦. பலாசு - புரசுமரம். துணை வது - ஒப்பது.

கக. மாலாய பபோதர ஊர்தி - திருமாலாகிய மேகவாகனம். றை - இ - பம்.

கசு. வளி - கூற்று. விசயன் - அருச்சுனன்.

கடு முண்டகம் - முள்.

கஎ. வாரிசம் - தாயனா.

கஅ. குரு - சிறம்.

கசு. குதவான் - ஆராய்வான்.
உ௦. துணைது - வினாந்து. சிவக் குறி - சிவநிலை.

உக. உலலை - வினாவு. அண்டர் - தேவர்.

உஉ. சுயம்பு-தானேதோன்றியது.

உக. அரு - அருபம். மாண - மாட்சிமைப்பட. வாளா - சும்மா.

உடு. தடப்பால்-தடாகத்தின்பக்கத்தே.

உசு. திருக்கு - மாறுபாடு மருகையாத - மணம் நீங்காத.

உஎ. ஆத்தன் - சிவபெருமான்.

உஅ. அரவு குடி-சிவபெருமான் புரவு - காத்தல். கரவு - கள்ளம்.

உக. மன்னுயிர அளவில் சுசமுறுதலை.

உஉ. அழந்துபோக்கி - தோண்டியெறிது. இறை - கீர்த்தி.

ந. சூ. பாவுதல் - பரவுதல். பூவுகவலை உடையானாய் - சுவலையில்லாதவனாகி; ஒவுதல் - ஒழிதல்.

ச. ௦. நவியம் - கோடாரி. குயம் - அரிவாள். அ-வி - காடு. எறித்து - வெட்டி.

ச. க. சிற்பம் - சிற்பநூல். பொற்ப - அழகுபொருத்த. நிற்ப - தூண் முதலியவைகள். கிப்ப - விட்டம் முதலியவைகள்.

ச. உ. ஆன்ற - அமைத்த.

பொன்னுன விசயாலயதேவன் நிருத்த நரிசனஞ்செய்தபடலம்.

ச. அதிரா - நடுங்கி.

இ. நிலவு ஆசரம்.

சு. எண்ணூர் - பகைவர்.

எ. செட்டாமகாடி உண்ணர் - பிரம தேவனும் திருமாலும்; கண - இடம், விழிகள்.

அ. ஆருயிர் - அருமையான உயிர். முனை - பிள்ளை; என்றது மார்புகண்டேயனா.

கூ. சொம்பு ஆர் - கொம்பையொத்த.

க. ௦. சத்தி - உண்மை.

க. க. பரித்தாய் - தாங்கினாய்.

க. உ. நத்தான் - திருமால்; நத்து - சங்கம்.

க. இ. வழுத்து ஆதரம். கரமான் உரி - யானைத்தோல்.

சங்கப்புலவர்பூதிந்தபடலம்.

க. சால் - மிகுதி.

உ. ஒருவாது - நீங்காமல், கூறு - அம்சம்.

கூ. திருந்தார் - பகைவர். வகிடு மேனும் வருந்தார். தார் - மலர். பிறக்குடி கல் - விளங்கச்செய்தல்.

இ. அன்றோ - ஐயோ.

சு. கள்வனைதரும்.

எ. கமை - கூதமை.

அ. உருப்பம் - உட்டினம்.

கூ. தளம் - பூவிதழ். குளம் - செற்றி. கோமளம் - அழகு.

க. ௦. வையம் உண் விடை - திருமாலாகியவிடை. விதி - பிரமன்.

ச. கூ. ஆழா - ஆழந்து.

ச. ச. மறுகு - வீதி. பிறங்க - விளங்க.

ச. இ. மூவா - அழியாத.

ச. சு. நார் - அண்பு

ச. கூ. எய்ய - அறிய.

இ. ௦. குரோசம் - நீட்டலளவைகளுள்ளொன்று.

இ. ச. மதனுவருந்தான் - சிவபெருமான். சென்றருளி வெளிசெய்தான். பதன் - பங்குவம்.

க. அ. திருப்புத்தூரில் ஸ்தலவிருஷ்டம் கொன்றை. சீதளிதீர்த்தம் - அத்தலத்துத் தீர்த்தங்களுள் ஒன்று. இது திருமகளாலுண்டாக்கப்பெற்றது.

உ. உ. வெரி - முதுகு. முமமலம் இறிய.

உ. ச. மதலை-கொன்றை. அதில் - அச்சொல்லில்; முதல்குறைத்தமாலிகை - தலைமலை. விதலை-உடுக்கம். முதலை-முதிய அலைகளையுடையகங்கை. அதலை அதலை - அரிதல்லாய் அரிதல்லாய்.

உ. இ. துடி - உடுக்கை. உருற்றி - செய்து.

உ. சு. தலைமிசைச்சுழிணன்.

உ. எ. சுற்று கால் - சுற்றிவருங்காலத்தில். பிணைத்து - விரும்பி.

க. க. ஆடகம்-பொன். அன்புஉள்ளம். பாணி - தாளம். பூணி - இடபம் காடகத்தூணி - மூல்லைநிலமாகிய அம்பராதூணி; திருமால் அம்பாதலின் அவருக்கு இருப்பிடமாகிய மூல்லைநிலம் தூணியாகக்கூறப்பட்டது. தோணி - அம்பு.

க. உ. மத்தணம்-உறஸ்யம். போதம் - ஞானம்.

க. ந. மறைக்காடு-வேதாரணியம்.

க. ச. கரு-பிழவி. வெரு - அச்சம்.

க. இ. வித்தகம் - திறமை. பூமிதேவதின், "மாயோன்சித்தம்வைத்து அவா விச்சேருந்தேரன்" என்றார்

க எ. நீலி - நீலநிறமுடைய உமா தேவியார். வாலியான் - தூய்மையையுடையவன்.

க அ. ஆலம் - விடம். அக்கமார் பாலம்-கண்பொருந்தியநெற்றி. களம்-கழுத்து.

க கூ. வேயில் - மூங்கிலாகியவீடு. ஞாயில்-மதில்; என்றது திரிபுரங்களை. பருப்பதம் பாய் இல் - பருப்பதத்திற் பாய்ந்துவிளையாடுகின்ற மனைவி.

உ ௦. தெய்வஆ-காமதேனு. உவாவை-பூரணப்பொருளை. குருந்துகூறப் பட்டமையின், இதிற்கூறியதலம் திருப்பெருந்துறையென்றகொள்க.

உ க. தேச - ஒளி. தூச - ஆடை. தழல் ஆசம் - தீயையுண்டாக்கும் சிரிப்பு.

உ உ. முடியின்மேல் ஆரான, ஆர்-ஆத்தி. நக்கு ஆர்ந்து ஆனையையுரித்த. வையம்-தேர். பற்றார் - பகைவர். காண்பேர் - காணியார்கோயில்.

உ கூ. கொன்றை வாசத்தையும் தடம் திவலையையும்வீசு. அளி-அன்பு. அள்ளிவிழுங்கும்.

உ ச. வார - ஒழுக.

உ கூ. புறப்பொருள் - புறப்பொருளிலக்கணம். அது புகழ்ந்தனர் பரவலென்னுந்துறை.

உ எ. இறை - சிவபெருமான். கடுப்பு - வினாவு. புத்தியென்பது பெரியோரேவுங்காற் சிறியோர்கூறும் உடன்பாட்டுக் குறிப்புமொழி.

ந க. நக்கு - சிரித்து.

ந உ. இன்னே இப்பொழுதே.

ந ந. நாயன் - தலைவன். நலகக-அழகுபெற.

ந டி. கருத்துணராக்கூற்று' என்பதன்முன் 'யாம்கூறியசொல்' என்பதனை வருவிக்க.

ந அ. இணர் - பூங்கொத்து.

ந கூ. புணரி-கடல். குமுளை-ஆறு.

ச ௦. வலர் - வல்லவர். நலர் - நல்லோர்.

ச க. அளவளாய் - கலந்து. மதுப் பொய்கையென்பது. கோயிலுரிதூண்டி தீர்த்தத்தின் டெயர்.

ச உ. உலப்பரிய பூனுக என்பைக் கொண்டவர். நன்புலம் - நன்செய்.

ச கூ. முருக்கி - அழித்து. செழு விய - செழித்த.

ச ச. அடை - இலை.

ச எ. பளிதம் - கருப்பூரம்.

ச அ. போற்று - துதித்தல்.

ச கூ. வசதி - வீடு. கண்ணிய - கருதிய.

இ ௦. கப்புரம்-பச்சைக்கருப்பூரம். ஒருங்கு - ஒருமிக்க.

இ க. கலிங்கம் - ஆடை. பொன்செய் மென்றுகில் - பீதாம்பரம். மதானி - பதக்கம். ஆழி - மோதிரம். குழை - குண்டலம்.

இ உ. மாவலன் - குணாவீரன். வழுதி - பாண்டியன்.

இ ச. சமலமோலி-சடாமகு'ம்.

இ டி. கனகசஞ்சவாவி - பொற்றாமரைத்தீர்த்தம்.

இ கூ. சரு - தேவருணவு.

இ எ. புவனம் - நீர்; என்றது ஆகாயகங்கையை. புவன உரு கூடு - புவனங்களினுருவமாகிய கூடுகளை.

இ அ. பாலன் - மார்க்கண்டேயர். உரும் - இடி. சுடாப்பகடு - எருமைக்கடா. மறலி - இயமன்.

இ கூ. வண்டுநிறிஇ - வண்டுகளாகிய ராணை நிறுத்து. கழை - கரும்பு.

ச ௦. கருத்து அலர்த்தி. அருத்தி-ஆசை.

ச உ. தாவாத - கெடாத. ஆவா - ஐயோ, குறள் - குண்டோதரன். தேவாதிதேவன் - தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவன்; மாராதேவனென்றபடி.

ச கூ. பாவொலி-பரவிய ஒலி. ஏ-அம்பு. சே - இடபம்.

ச ச. பகர்ந்து - விற்று.

ச கூ. சேல் திசுழ்கண்.

ச எ. பொறித்து - எழுதி. முகிழ்ப்ப - தோன்ற.

ச அ. மாதுலனய் - மாமனாகி.

ச கூ. குழவு எறுழிகள் - பன்றிக் குட்டிகள்.

எ ௦. தன்னுடைய பேரம்பு-சுந்தரப் பேரம்பு. கொளுத்தி-பொருத்தி.

கலாம் - பிணக்கு. தென் - அழகு.

எக. புலர்ந்த - வாடிய. இகர் - இவ்வுலகு. இத்திரமானம் - இத்திரவமானம்.

எசு. கந்தமார்முழல் - உமாதேவியார்.

எடு. குரு விழாவகை - அழகு கெடாத விதம்.

எசு. இராப்பொழுது மிக நீண்டு தோன்றியதென்பார், 'விடிவுணரார்' என்றார்.

எஅ. நென்னல் - நேற்று.

எக. அக்குமணி - உருத்திராக்ஷம்.

அஃ. வடி - தேன்.

அந. மாலாத-மயங்காத. வலாத-எற்றுக்கொள்ளத்தகாத தீக்குணங்களை. குலாத - பிறரால் தோண்டி எடுக்கப்படாத. சூன்று-தோண்டி. தோலாத - தோல்வியடையாத.

அச. தலைப்பட்டு - கலந்து. உணராவான் - உணரம்பொருட்டு. அதுலமாய - ஒப்பில்லாததாகிய.

அடு. கசடு - குற்றம்.

அசு. ஒல்லாதவற்றை. நீற்றி-நீரூக்கி.

அஎ. தொன்று - பழமை.

அஅ. ஒன்றும் - சிறிதும்.

அக. எல்லவா - ஒளிகெடாத.

அல்உலவாக்கண்டத்தார். நீலகண்டர்.

கஃ. புனாஆரூயிரும் உயல் உற - குற்றத்தையுடைய அரிய உயிரும்பிழைத்தது.

கக. மயற்கு அண்ணாள். அயற்கண்ணாள் அலளாகி - வேறிடத்திலுள்ளாளல்லளாகி. செயலாகிய கள்ளை.

கக. இரண்டு-பொற்றாமரையும், கடம்பும். தாமம்-கொன்றை, மாலை; சடை-சடை, பின்னல்.

கச. கண்ணவர்கள்-கருதுதலையுடையவர்கள்.

கக. தரமோ - தகுதியோ.

கஃ. நாஅணி - நாவால் அலங்கரிக்கும். மாஅணியின் - மிக்கஅலங்காரத்தோடும்.

நீருமால் பூசித்தபடலம்.

உ. ஐய - அழகிய.

க. வீரை - கடல்.

டு. குருஉச்சுடர் ஆலும்-நிறம்பொருத்திய ஒளிமிக்க.

சு. வன்னம் - எழுத்து.

க. செற்றம் - தணியாக்கோபம்.

குடந்தமுற்று - வணங்கி.

கஃ. பாணி-நை, மார்தும்-உண்ட. பாலலோசன-நெற்றிக்கண்ணை.

கக. பவனென்பது சிவபெருமான் திருநாமங்களுளொன்று. கழுது - பேய்.

கஉ. மத்தம் - ஊமத்தை.

கக. கண்ணல் - கருதுதல். உன்கழலன்றிக் கண்ணல் ஏதுமிலென். பி

ன்னுமிப்படியே கொள்க.

கடு. பின்னர் இஃது ஆற்றினான்.

கசு. சேய - சிவந்த. பதிட்டை - பிரதிஷ்டை. ஆவயின் - அவ்விடத்தே.

கஎ. வினைவிண்டுபோக. விண்டு-விஷ்ணு.

கஅ. பன்னம் - இலை. சொன்ன ஆடை - பீதாம்பரம்.

கக. கந்தம் - மணம்.

உஉ. சந்தம்-அழகு. நந்து-சங்கு.

உச. ஈத்து-கொடுத்து. கன்று பசுக்கன்று. கனி - விளாங்களி.

உடு. பின்னை - திருமகள்.

உசு. குணில் - குறுந்தடி.

தலவிசேடப்படலம்.

க. பன்னிய-சொல்லிய. பருப்பதம் - ஸ்ரீசைலம்.

உ. என்னரும் - யாவரும்.

ந. காதரம் - அச்சம்.

ச. மனை - மனைவி. களம் - குற்றம்.

அ. விளையுள் - விளைதல். வலம் வெற்றி.

அஅ

அரும்பதவுரை.

கக. மயகளி தம்பெருமான், பங்கம
இன்று - குற்றமில்லாமல்,

கக. அருகுற - குறையாத, திரு-
செல்வம்.

கந. விராய - கலந்த, பூமேற்றின
வன் - பிரமன்.

கசு. கிலம - பழுது.

உஓ. தொக்க - கூடிய.

உஉ. அலரி-சூரியன், பன்னகம்-
புழம்பு, நன்னர் - நன்மை.

உந. சொல - புகழ்.

உஞ். புனாத்த - உயர்த்த.

உசு. பனிவ நங்கண்ணர் - துளிக்
கும கண்ணர், பரவி - துதித்து.

உஅ. உம்பா - தேவா.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௧௫	௫	உ	தவா	தவ
௪௨	௨௦	க	பன்னா ம	பன்னா
௪௮	௨௧	க	கடந்தலை	கடந்தலை
௫௧	௧௩	உ	யதா	பேதா

